

ఓం భూర్భువః స్వః తత్సవితుర్వరేణ్యం భర్గోదేవస్య ధీమహి ధియోయోనః ప్రచోదయాత్

ప్రఖర ప్రజ్ఞ

యుగేశక్తి గాయత్రి

సజల శ్రద్ధ

ఓం వందే భగవతీం దేవీం శ్రీరామంచ జగద్గురుం
పాదపద్మే తయోః శ్రిత్యా ప్రణమామి ముహూర్ముహూః

<p>సంకల్పం - సంరక్షణ వేదమూర్తి, తపోనిష్ఠ, పండిత</p> <p>శ్రీరామ శర్మ ఆచార్య శక్తి స్వరూపిణి మాతాభగవతీ దేవి శర్మ</p> <hr/> <p>ప్రధాన సంపాదకులు డాక్టర్ ప్రణవ్ పండ్యా</p> <hr/> <p>సంపాదకులు కందర్ప రామచంద్ర రావు</p> <hr/> <p>సంపుటి 8 - సంచిక 5 సెప్టెంబర్ 2007</p> <p>సర్వజిత్ శ్రావణం-భాద్రపదం విడిప్రతి రూ॥ 8.00 సం॥ చందా రూ॥ 90 3 సం॥ చందా రూ॥ 250 10 సం॥ చందా రూ॥ 750 శాశ్వత చందా రూ॥ 1800</p> <p>Please send drafts in favour of SRI VEDAMATA GAYATRI TRUST BUSINESS DIVISION, HYDERABAD</p> <hr/> <p>సలహాలు, సూచనలకు : శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు 040-32986922</p>	<div style="border: 1px solid black; padding: 5px; text-align: center;"> <p>మిత్రునిగా చేసుకోవాలి మనస్సును</p> </div> <p>మనం సంసారులం. కనుక- మనకు ఎప్పుడు ఏ కష్టం వచ్చినా, దానినుండి బయటపడడానికై మనం సాధారణంగా ఇతరులవైపు చూస్తాము. ఈ మిత్రులూ, సహచరులూ మనకు సాయపడతారని మనకు అనిపిస్తుంది. మనం మనవైపు చూచుకోము. గతంలో మనం ఇతరులకు సాయపడ్డాము, వారు మనకు సాయపడతారు- అనే భావం లౌకిక జీవితంలో సరైనదే. అయితే- ఆంతరిక జీవనంలో ఇలా జరగదు. మన ఆంతరిక వ్యవస్థలో మనంతప్ప, మన ఆత్మబలంతప్ప మరే శక్తి మనకు సాయపడజాలదు. ఆత్మ వికాసం కోసం ప్రతి వ్యక్తి స్వతంత్రంగా, తన స్వంత కార్యశూరత ద్వారా కృషి చేయవలసిందే.</p> <p>సాఫల్య శిఖరాగ్రాన్ని చేరుకున్న వ్యక్తులందరూ తమ ఆత్మశక్తి ఆసరాతో, దాన్ని మరింతగా బలపరచి అక్కడికి చేరుకున్నవారే. మనిషి తనను తాను ఉద్ధరించుకోవలసిందే.</p> <p>జితేంద్రియులం అయితే, మన ఇంద్రియాలను జయించినవాళ్లం అయితే, ఉదాత్త ఆశయాలపట్ల అభిరుచి కలిగి ఉంటే-మనకు మనం మిత్రులం, మన మనస్సుకు మనం మిత్రులం;మన మనస్సును ఉన్నతం చేయడానికి మనం సాయపడుతున్నాం. భోగ భాగ్యాల ప్రవాహంలో కొట్టుకుపోతూఉంటే, దారి తప్పితే, విశృంఖలమైన ఆలోచనలలో కొట్టుకుపోతూఉంటే- మనం మన మనస్సుకు శత్రువులం అవుతాము. మనకు బంధువులమూ మనమే, శత్రువులమూ మనమే. మనం మనస్సును మిత్రునిగా చేసుకుని దాన్ని జయించిన రోజున- ఆధ్యాత్మిక రంగంలోనూ, లౌకిక రంగంలోనూ కూడ మనం సాఫల్యాలను సాధిస్తూ ముందుకుపోతాము.</p> <p style="text-align: center;">★★★</p>
---	---

బుద్ధిని నిర్మలంగా, పవిత్రంగా, ఉత్కృష్టంగా రూపొందిస్తుంది గాయత్రీ మహామంత్రం.

విషయ సూచిక

ముఖచిత్రం : మాతాజీ

1. సంపాదకీయం: మిత్రునిగా చేసుకోవాలి మనస్సును	1
2. విషయ సూచిక	2
3. సద్గురు వచనామృతం : మనశ్శాంతి మహిమ	2
4. వేద మంత్రం: దైవ అనుశాసనానికి లోబడి జీవించు	3
5. ముఖచిత్ర కథనం-1	
విశ్వమాత మమతను అనుభూతిపొందే తరుణం	4
6. ముఖచిత్ర కథనం-2: మరుపురాని మాతాజీ స్మృతులు	7
7. కృష్ణార్జునుల వ్యాసం: నవ్వుతూ బ్రతకడం నేర్చుకుందాం-1	9
8. ధారావాహిక: ప్రగతికి ప్రాతిపదిక ఆదర్శ కుటుంబం-8	
కుటుంబ ఉన్నతికై పంచశీల అమలు -1	12
9. వినాయక చవితి వ్యాసం :	
అభీష్ట సిద్ధికై వినాయక చవితి వ్రతం	14
10. ఆచరణలో అధ్యాత్మ :	
అహంకారాన్ని జయించే అద్భుత సాధనం	16
11. తెలుగు యోగులు :	
దేవుడి కోసం వలవల ఏడ్చిన అవధూత పిచ్చమ్మ	18
12. మనం-మన ఆరోగ్యం: ఆరోగ్యానికి మూడు సూత్రాలు	20
13. ధారావాహిక : దేవ సంస్కృతి సారభం -5	
భారతీయ సంస్కృతిలోని ఏకతా సూత్రం	23
14. జీవించే కళ: ఆత్మబలం, ఆత్మవిశ్వాసం	24
15. ధారావాహిక : పతంజలి యోగ దర్శనం	26
16. ఆచరణలో అధ్యాత్మ : దైవ ప్రార్థనలో అద్భుత శక్తి	29
17. బోధ కథ : అవధి లేని ఆనందం	31
18. మహిళా జాగరణ : స్వావలంబన పథంలో మహిళ	33
19. ఆచరణలో అధ్యాత్మ : శుభ ఆకాంక్షద్వారా సద్బుద్ధి	34
20. ధారావాహిక : గాయత్రీ మహావిజ్ఞానం - 23	
రస సాధన, గంధ సాధన	35
21. ధారావాహిక : నా స్మృతిపథంలో గురుదేవులు-14	
నాలుకపై అదుపు	37
22. ధారావాహిక : దివ్యజీవన దర్శనం - 43	
రమణ మహర్షి ఆశ్రమంలో -1	39
23. నావారితో నా మాట : నాలుగేండ్లలో శతజయంతి	
విద్యావిస్తరణ ద్వారా భావ విప్లవం	43
24. వార్తలు	45
25. సద్గురులీలామృతం	48

సద్గురు వచనామృతం

మనశ్శాంతి మహిమ

మనశ్శాంతి అమూల్యమైన
ఔషధం. దానిని పొందిన

తర్వాత-పేదవాడు సైతం హాయిగా, ఆనందంగా జీవితాన్ని గడుపుతాడు. ఎక్కువగా శ్రమించవలసివచ్చినా, నాసిరకం భోజనం లభించినా, ఇతర శారీరక అసౌకర్యాలు ఉన్నా- మనశ్శాంతి లభిస్తే మనిషి సుఖంగా ఉంటాడు. ఆంతరిక చింతతో, కలవరంతో వ్యధచెందే మనిషి అన్ని సుఖ సాధనాలూ ఉన్నా నరక యాతన అనుభవిస్తాడు.

అందువల్ల- జీవితంలో ఆనందాన్ని పొందాలని కోరుకునే ప్రతి వ్యక్తీ తన మానసిక అశాంతికి కారణాలను వెదకాలి; వాటినుండి విముక్తికై వీలైనంత త్వరగా ముందడుగు వేయాలి. ఇతర లోపాలవల్ల, కష్టాలవల్ల పెద్ద హాని జరగదు. కానీ, మనస్సు ఉద్విగ్నంగా ఉండడం ఒక గొప్ప విపత్తు. దీనివల్ల జీవితంతోని ఆనందమంతా నశించిపోతుంది.

ఏవయినా పరిస్థితులు అశాంతికి కారణం అయితే- వాటిని చక్కదిద్దాలి. మన పద్ధతులే అందుకు కారణం అయితే, చిన్నచిన్న విషయాలకు భయపడడం, భయం పర్వతంలా ఎదురయినట్లు కనబడడం మనకు అలవాటయితే- ఆ బలహీనతను అణచివేయాలి. ఉపాయం ఏదయినా- మనసులోని అశాంతి తొలగిపోవడం, వ్యాకులత అంతంకావడం వాటి ఫలితం కావాలి. జీవన క్రమాన్ని మరింత సమృద్ధం, సమున్నతం చేసుకోవాలి. ఆంతరిక అశాంతివల్ల కలిగే నష్టాన్ని ఏ సాఫల్యమూ పూరించజాలదు.

★★★

గాయత్రీ ఉపాసన అంటే- సన్మార్గంలో పయనించకుండా ఉండలేనంత బలంగా సత్ప్రేరణను కలిగించడం.

దైవ అనుశాసనానికి లోబడి జీవించు

యా ఆత్మదా బలదా యస్య విశ్వ ఉపాసతే ప్రశిషం యస్య దేవాః
యస్య చ్ఛాయామృతం యస్య మృత్యుః కస్మైదేవాయ హవిషా విధేయ ॥

(ఋగ్వేదం 10/12/2, యజుర్వేదం 25/13)

భావారథం : ఆత్మ, మనస్సు, శరీరములకు అధిష్ఠాతయైన పరమేశ్వరా! మీ అనుశాసనము ప్రకారము సత్కార్యాల చేస్తూ జీవిస్తాము. దుష్కర్మలతో మాకు వినాశనం కలుగుతుంది. ఇందువలన మేము ఎల్లప్పుడూ సన్మార్గములో నడిచెదముగాక.

సందేశం : ఈ సృష్టికి అధిపతి భగవంతుడు. ఆయన అన్ని వస్తువులనూ చేసి వాటికి హద్దులు నిశ్చయించాడు. ప్రతి పదార్థం, ప్రతి ప్రాణి తన హద్దులో ఉన్నప్పుడే ఈశ్వర ప్రయోజనం పూర్తి అవుతుంది. ఒక్క మనుష్యుడే తన బుద్ధిని, ప్రకృతిని ఎక్కువ దురుపయోగం చేస్తాడు. చెడు మార్గంలో వెళతాడు. నియమిత, నిర్ధారిత హద్దులకు లోబడి మనిషిని జీవింపజేసేందుకు ధర్మవిదులు ఆచారాలను, విశ్వాసాలను, నమ్మకాలను ఏర్పరచారు.

ధర్మానికి ఆధారం అస్తికత, ఈశ్వర విశ్వాసం. మనుష్యుడు ఈశ్వరుని సర్వవ్యాపకత్వంలో విశ్వాసముంచి, ఆయన అనుశాసనంలో తన కర్మలను సరిచేసుకుంటే- ఈ విశ్వాసం అతని దుష్ప్రవృత్తులను అంకుశం వలె నియంత్రించ గలుగుతుంది. సర్వ వ్యాపి అయిన ఈశ్వరుని దృష్టి నుండి మన ఏ ఆచరణా, ఏ భావమూ తప్పించుకోలేదు. ఆలస్యంగానైనా సరే- అణువణువునూ ఉండే న్యాయకారియైన ఆ ప్రభువు దండించి తీరుతాడు. సమాజం కళ్ళలో దుమ్ముకొట్టవచ్చు, కానీ ఆయన నుండి దేనినీ దాచడం సాధ్యంకాదు. ఈ విశ్వాసం మనలను పాపకర్మలు చేయకుండా కాపాడుతుంది. ప్రభుత్వ దండననుండి, సామాజిక దండన నుండి మనం తెలివిగా తప్పించుకోగలమనే అభిప్రాయంతోనే మన దుష్ప్రవృత్తులు కొనసాగుతున్నాయి. కానీ ఈశ్వరుని దగ్గర ఈ చాతుర్యం చెల్లదు. పాపానికి భయపడితే మనుష్యుడు హద్దుల లోనే ఉంటాడు, సజ్జనులకు అనుగుణమైన సభ్య జీవనానికి వివశు డవుతాడు. అతని ఆత్మ, మనస్సు, శరీరం మూడూ శుద్ధమూ, పవిత్రమూ అవుతాయి.

నేడు అన్నివైపులా వికృతుల మోహరింపే. అస్తికత కూడా వికృతం అయింది. కొద్దిగా పొగిడి, కానుకలు సమర్పించి, కొద్దిపాటి లంచమిచ్చి ఈశ్వరుణ్ణి తమ పక్షపాతిగా చేసుకొని, తద్వారా అయోగ్యులమైనా పెద్దపెద్ద ప్రయోజనాలు పొందవచ్చునని, పాపాల దండన నుండి తప్పించుకోవచ్చునని జనులు అనుకుంటున్నారు. ఈ దుర్భావన కారణంగా అన్నిరకాలైన దుష్కర్మలలో నిమగ్నమై, తమను నాశనం చేసుకుంటున్నారు. ఈ మోసం నుండి విముక్తి పొందడం మినహా గత్యంతరం లేదు. క్రమశిక్షణ లేకుండా జీవితంలో విజయం సాధించటం సాధ్యంకాదు. మనం సమాజంలో సత్కర్మల ద్వారా అందరి ఉన్నతికి సహకరించేందుకే పరమేశ్వరుడు మనకు ఈ మానవ శరీరం ఇచ్చాడు. ఈశ్వరుని అనుశాసనాన్ని పాటించడం మనందరి పవిత్ర కర్తవ్యం.

ఇందుకోసం మనుష్యుడు ప్రతి దినం కొంత సమయం తీరిక చేసుకొని ఈశ్వరుణ్ణి ఉపాసించాలి. పరమాత్మ గుణాలను చింతన చేస్తూ, వాటిని మన ఆత్మలో ధరించడానికి ప్రయత్నించాలి. ఆయన మంగళమయ ఛాయలో ఉండేవానికి ప్రపంచంలో ఏ సంతాపమూ కలుగదు. అతనికి మృత్యువు కూడా అమృత సమం అవుతుంది. ఆత్మస్వరూపుడైన ఆ పరమాత్మ మన ఉత్తమ కర్మలు ఆధారంగా మనలను అమరులను చేస్తాడు.

సఫల జీవనానికి రహస్యం ఇదే.

అన్నింటినీ మించిన బలం ఆత్మబలం. ఆత్మబలాన్ని ఇచ్చే ఔషధం గాయత్రీ మహామంత్రం.

విశ్వమాత మమతను అనుభూతిపొందే తరుణం

వందనీయ మాతాజీ జీవిత చరిత్ర సృష్టికి జనని అయిన ఆది పరాశక్తి యొక్క మాతృవాత్సల్యపు కథ. దుర్గా సప్తశతిలోని మహా మంత్రాలలో ఈ కథ వర్ణించబడింది. భారత జాతి, జాతీయ సంస్కృతి, మానవ ధర్మం, మాతలోని మమత అనే అమూల్య తత్వాలు ఆ కథలో ఇమిడి ఉన్నాయి.

నేటి యుగంలో ఈ మాతృ హృదయమే లోపించిపోతోంది. మదంతో మత్తెక్కిన అసుర సేన తిరిగి జగన్నాథపై దాడిచేస్తోంది. మహిషాసురుడు, చండ ముండులు, రక్తబీజుడు, శుంభ నిశుంభులు- అందరూ కలసి సృష్టిని నాశనం చేయడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు. నేడుకూడ వారిలా చెపుతున్నారు.

కేశేష్వాకృష్ట బద్ధు యా యది వః సంశయో యుధి ।

తదోశేషాయుధైః సర్వైరసురైర్వినిహన్యతామ్ ॥

(దుర్గాసప్తశతి 6-23)

అనగా-

ఆమె జుట్టు పట్టుకొని, లేదా ఆమెను బంధించి త్వరగా తీసుకురా. ఇలా తీసుకురావడం కుదరకపోతే- అసుర సేనను ప్రయోగించి ఆమెను చంపు.

ఇలాంటి దుర్బుద్ధి కలిగిఉంటే- ఏ ప్రాణికయినా సుఖమెలా లభిస్తుంది? మత్తు పానీయాలను సేవించి, పాప్ సంగీతంలో మునిగి, నైట్ క్లబ్బులలో అడవి మృగాలలా గెంతులు వేస్తే సుఖం రాదు. “అశాంతిస్య కుతః సుఖమ్”- అంటోంది భగవదీత. శాంతి లేని చోట సుఖం ఎలా ఉంటుంది? నిజమైన సుఖం డాలర్లలో, రూపాయలలో లేదు మాటలోని ఆర్థమైన మమతలో ఉంది. శిశువు నుదురుపై తల్లి ముద్దును ఎన్ని డాలర్లు పెట్టి కొనగలము? మామూలు మనుషుల మమతయే అమూల్యం అయినపుడు-

అఖండ బ్రహ్మాండంలో వ్యాపించిఉన్న భగవతీ మాత యొక్క ఆది శక్తి యొక్క మమతను ఎలా విలువ కట్ట గలుగుతాము?

ఆమె మమత హద్దులు లేనిది. ఆమె శరీరాన్ని ధరించి మనందరిముందూ నిలచినపుడు కూడ- ఆమె మమత సృష్టి అంతటిలో వ్యాపించి ఉంటుంది. ఆమె దేహతీతం అయినా, నిరాకారం అయినా- ఆమె మమత అందరి స్వాస్థ్యంలో ఇమిడి ఉంటుంది. ప్రాణులమైన మనమంతా ఆమె ద్వారా సృష్టించబడి పోషించబడుతున్నాము.

మనం ఈ సత్యాన్ని గ్రహించలేకపోవడం, గ్రహించడానికి ప్రయత్నించకపోవడం దురదృష్టకరం. మనం పెరుగుతున్నాం. పెద్దవాళ్లం అవుతున్నాం. అయితే- ప్రపంచపు తళతళలలో, ఇచ్చల కోలాహలంలో, కామనల అలజడిలో మనం మన మాతను, సృష్టి జననిని మరచిపోతున్నాం. మన చేతనపై ఆపరించిఉన్న చిమ్మ చీకటి మాతను చూడాలనే, మాతను తెలుసుకోవాలనే ఎరుకను కప్పివేస్తోంది. మనకు జన్మ నిచ్చిన తల్లికి తల్లి ఆమె. దేవతలకు తల్లి ఆమె. దేవదేవుడయిన భగవంతునికే తల్లి ఆమె. సృష్టిలోని కణకణంలో ఆ మాతను గుర్తించాలి. ఆమెను గుర్తుంచుకోవాలి. ఆమె అనుభూతిని పొందడానికి ప్రయత్నించాలి.

‘ఏకైవాహం జగన్యత్ర ద్వితీయా కామమా పరా’
(దుర్గా సప్తశతి 10-5). అనగా- నేను ఒంటరిదాన్ని. ఈ ప్రపంచంలో నేనుతప్ప మరొకరు ఎవరున్నారు.

మాత చెప్పిన ఈ మాట సంకుచితమూ, జడమూ, ధర్మరహితమూ అయిన నేటి విజ్ఞానానికి అర్థం కాదు. నేటి యుగపు విజ్ఞానం ప్రకృతికీ, పర్యావరణానికీ, మనిషికీ, ఇతర ప్రాణులకూ, వనస్పతులకూ మరో అర్థం

తన వ్యక్తిత్వాన్నీ, శీలాన్నీ సంస్కరించుటే సాధకునికి శ్రీరామరక్ష గాయత్రీ మహాశక్తి.

చెప్పతోంది. అణు పరమాణువులలో, సెల్లుగా, జీన్లుగా సృష్టిలోని అవయవాలను విభజించే దాని పరిభాష విడగొట్టే పరిభాష. మనిషి శరీరానికీ, శారీరిక క్రియలనూ పరిమితమైన జీవి మాత్రమే అని విజ్ఞానం భావిస్తోంది.

విజ్ఞానం ఈ తలక్రిందుల ఆలోచనను సృష్టికికూడ వర్తింపజేసింది. కనుకనే- ప్రపంచ ప్రజలు ప్రకృతిని మాత అని పిలువడం మరచిపోతున్నారు. భారత భూమిలోని మహర్షులు సృష్టిని, ప్రకృతిని మాతగా దర్శించారు, మాత అని పిలిచారు. ఫలితంగా ఆ మాత వారికి అపరిమితమైన వాత్సల్యాన్ని అందిస్తూవచ్చింది. ఆ ప్రకృతి మాతను తమ అధీనంలోనికి తెచ్చుకోవాలన్నది అసుర శక్తుల ప్రయత్నం. ఫలితంగా భక్తవత్సల అయిన భగవతీమాత తన సౌమ్య రూపాన్ని వదలి మహాకాళి, చండి, చాముండల రౌద్ర రూపాన్ని ధరిస్తోంది. అసుర ప్రవృత్తుల దుష్టకర్మలే మృత్యు ఛాయలై వారిని ఆవరిస్తున్నాయి.

నేడు అక్కడక్కడ జరుగుతున్నది ఇదే. ఈ దుస్థితికి మూల కారణం ఒక్కటే- జగదంబ యొక్క స్వరూపాన్ని చూడకపోవడం, జగదంబతో భావాత్మక సంబంధాన్ని ఏర్పరచుకోలేకపోవడం. ఈ స్థితి ప్రపంచ స్థాయిలోనూ ఉంది. కుటుంబ స్థాయిలోనూ ఉంది. మహిళను మాతగా చూచే దృష్టి లేకపోతే, కష్టాలు పెరుగుతాయి; వాత్సల్యం, స్నేహం, మమతల ధారా ప్రవాహం శాశ్వతంగా ఎండిపోతుంది. కుటుంబాలు విడిపోతూ ఉండడం అందరికీ అనుభవంలో ఉన్న విషయమే మహావైజ్ఞానికులూ, సమాజశాస్త్ర నిపుణులూ ఇందుకు రకరకాల పరిష్కారాలు చూపుతున్నారు. అయితే- కేవలం మానవత్వాన్ని వల్లించడంవల్ల, ఆర్థిక ప్రలోభాలను చూపడంవల్ల, చట్టాలలో బంధించడంవల్ల సంబంధాలను నిలుపుకొనగలుగుతామా?

అన్ని విధములయిన సంబంధాలనూ నిభాయించడం, ప్రగాఢం చేయడం భావాల ఆర్థ్రత ద్వారానే

సాధ్యపడతాయి. ఇందుకోసమై- కుటుంబ పరిధి నుండి లోక లోకాంతరాల వరకు వ్యాపించి ఉన్న మాతృత్వాన్నీ, మాత మమతనూ, మాతృ వాత్సల్యపు నిర్మల భావ ప్రవాహాన్నీ అర్థం చేసుకోవలసి ఉంటుంది. ఆనందానికీ, సుఖానికీ నిజమైన జన్మస్థలం ఇదే. మన సంతానపు తల్లిలో, ఆమె తల్లిలో, మన తల్లి దండ్రుల తల్లిలో- జగజ్జనని అయిన ఆ భగవతీ మాత యొక్క మమతా ధార ప్రవహిస్తోంది. ఆమె దేహ ధారి అయి కూడా దేహతీతురాలు. ఇప్పుడు దేహతీతురాలు అయి కూడా దేహధారులందరిలో వ్యాపించి ఉంది.

పిండంనుండి బ్రహ్మాండంవరకు విస్తరించిఉన్న ఆ భగవతీ మాత యొక్క మమతను అనుభూతి పొందిన తర్వాత- ఎవరైనా పరాయివారు కాగలుగుతారా? ఈ అనుభూతి తర్వాత అందరూ తనవారుగానే కానవస్తారు. అప్పుడు మోసగించడం ఎవరివల్ల అవుతుంది? ఈర్ష్యా ద్వేషాలు ఎవరివల్ల పెంపొందుతాయి? ఈ భావ బంధనమే వ్యక్తి వ్యక్తిని తనకు తానుగా కలుపుతుంది. ఈ పునాదిమీద నిర్మించబడే వ్యక్తి, కుటుంబం, సమాజం, విశ్వముల వ్యవస్థ స్నేహోద్దయుక్తంగా, స్థిరంగా ఉంటుంది. వైజ్ఞానికతకు కూడ పునాది ఇదే అయితే- మానవ జీవనానికి అనుకూలమైన వాతావరణం వికసిస్తుంది. విశ్వ కళ్యాణానికి మార్గం కాంతివంతం అవుతుంది.

కేవలం అధికారాన్ని సంపాదించాలనే పరుగువల్ల, సంపాదించడంలో పోటీ వల్ల అశాంతి మాత్రమే జనిస్తుంది. నేడు జరుగుతున్నది ఇదే. మనం మన తల్లి యొక్క వాత్సల్యాన్నీ, ధర్మాన్నీ మరచిపోయాము. ధర్మం యొక్క మరుపే జీవితానికి చెరువుగా, దడుపుగా పరిణమిస్తుంది. ధర్మం లోపించిన జీవితంలో ఎన్ని సౌకర్యాలు నిండి ఉన్నా- దానిలో సుఖం అంకురించదు. నేటి ప్రపంచ పరిస్థితుల నిర్దేశానికీ, సంచాలనకూ ఈ సత్యాన్ని గుర్తించడం

గాయత్రీ జపంవల్ల నమ్రత, సేవ, శీలం, సదాచారం, పరమార్థ పరాయణత్వం పెరుగుతాయి.

అత్యవసరం. సుఖం కోసం ప్రపంచమంతటా భౌతిక వికాసపు పరుగు సాగుతోంది. కొత్త కొత్త పద్ధతులను కనుగొంటున్నామనే ప్రకటనలు రోజూ వెలువడుతున్నాయి. కానీ, దుఃఖ సముద్రం మనిషినే కాక, ఇతర జీవులనూ, వనస్పతులనూ ముంచివేస్తోంది. నలువైపులా హాహాకారాలు వినవస్తున్నాయి. ఎందువల్ల అంటే- సుఖం కోసం జరుగుతున్న అభివృద్ధిలో దిశ లేదు, ధర్మం లేదు, మాతయొక్క మమత లేదు.

ఆర్థిక ప్రపంచీకరణ ఆధారంగా విశ్వ గ్రామాన్నీ, విశ్వ జీవన సరళినీ వికసింపజేయాలనే మాటలు నేడు వినబడుతున్నాయి. సమాచార సాంకేతిక శాస్త్రం ఇందుకు మాధ్యమంగా పరిగణించబడుతోంది. అయితే - ఇందువల్ల సుసంస్కారాలకు బదులు వికృతులే వ్యాప్తి పొందుతున్నాయి. ఆత్మీయత తరిగిపోతోంది. భావనలు అడుగంటిపోతున్నాయి. ఎందువల్ల అంటే- దీని సంచాలనలో సార్వభౌమికమూ, సనాతనమూ అయిన ధర్మ స్వరూపానికి సార్థకమైన పాత్ర లేదు; విశ్వమాతయొక్క మమత ఇందులో ప్రవహించడం లేదు. సంకుచిత మత విశ్వాసాలు మనుషులను వర్గాలుగా చేయగలుగుతాయి. కానీ, అవి మనిషిని సార్వభౌతిక ధర్మపు సంవేదనతో ఆర్ద్రం చేయలేవు. వేర్వేరు విశ్వాసాలకు ఒక విశ్వ దర్శనాన్ని అందించగలిగేదే, విశ్వమాత యొక్క నిజమైన భావ సంవేదనతో నినదించేదే సార్వభౌతిక ధర్మం అవుతుంది.

విశ్వమాతయొక్క మమతను అనుభూతి పొందినపుడే విశ్వ దర్శనం వికసిస్తుంది. ఆ విశ్వ దర్శనం నుండే విశ్వబంధుత్వం, విశ్వ శాంతి, వస్తుధైవ కుటుంబకముల భావన ఉదయిస్తుంది. విశ్వ గ్రామాన్నీ, సవ్యమైన జీవన సరళినీ రూపుదిద్దడానికి ఇదే సమర్థం అవుతుంది. ఈ తరహా విశ్వ జీవనంలో వైవిధ్యం నాశనం కాదు; దానికి పోషణ అందుతుంది. వైవిధ్యంలో ఏకత్వం వెలికివస్తుంది. ఈ ఏకాత్మతలోనుండే ప్రపంచీకరణకు ఆధారం, మార్గం నిర్మాణం అవుతాయి.

పండుగలు

సెప్టెంబర్ :

- 3 కృష్ణాష్టమి
- 15 వినాయక చవితి
- 17 విశ్వకర్మ జయంతి
- 23 వామన జయంతి
- 30 మాతాజీ జయంతి

అక్టోబర్ :

- 2 గాంధీ జయంతి
- 8 గురుదేవుల జయంతి
- 12 నవరాత్రి ఆరంభం
- 21 విజయదశమి
- 25 వాల్మీకి జయంతి

భారత భూమిలో అనాదిగా ఇందుకోసం భావనా భరితమైన సాధన జరుగుతూ వచ్చింది. ఇక్కడి మహర్షులు విశ్వజీవనంలోని ఏకాత్మతనూ, సమరసతనూ అనుభూతి పొందారు. ఇక్కడి దివ్యదర్శులు విశ్వమాత యొక్క వైభవంగా విశ్వజీవనం అంతటినీ చూచారు, గుర్తించారు.

విశ్వమాత యొక్క సంతానంగా విశ్వమంతటినీ స్వీకరించవలసి ఉంది. విశ్వజననిని భక్తితో పూజించే భారతదేశంయొక్క ఈ ప్రపంచీకరణ స్వార్థప్రేరితమూ కాదు, వినాశకరమూ కాదు. ఇందులో 'సర్వే భవంతు సుఖినః'- అనే మహత్తర భావన నిండి ఉంది. ఈ భావనకు నవజీవనాన్ని అందించడం అవసరం.

భగవతీ మాత పరమవందనీయ మాతాజీగా ఇందుకోసమే అవతరించింది. తన సంతానం పడ్డ ఎన్నెన్నో కష్టాలను తాను స్వయంగా భరించింది.

మాతాజీ చేసిన ధర్మ బోధను నేడు ప్రతి దేశంలోని ప్రతి మనిషీ ఆచరణలోనికి తేవడం అవసరం. ఎందుకంటే- ఇందులో ప్రతి ఒక్కరికీ ఇహపర సుఖాలకు మార్గం ఉంది. ఇందులో ఆమె మమత ఉంది, ఆమె భాగస్వామ్యం ఉంది, సంరక్షణ ఉంది, తన సంతానానికి సదా వాత్సల్యాన్ని పంచిఇచ్చే వాగ్దానం ఉంది.

★★★

బ్రహ్మముహూర్తంలో గాయత్రీ జపం చేస్తే- చిత్తం, హృదయం, శరీరం విశుద్ధం అవుతాయి.

మరపురాని మాతాజీ స్మృతులు

“అన్నపూర్ణ అవతరించింది ఇంటిలో”

పై అంతస్థలోని ఆ గదిలో పాటల రికార్డింగ్ జరుగుతోంది. పరమవందనీయ మాతాజీకి తమ కుటుంబం గుర్తుకువచ్చింది. తమ బాల్యం గుర్తుకువచ్చింది. వాద్యాలు వాయిస్తూన్న సోదరులందరూ ఆమె మాటలు వింటున్నారు.

“నేను పుట్టినప్పుడు ఆడపిల్ల పుట్టినందుకు ఇరుగు పొరుగువారూ, ఇంటిలోనివారూ ఏడువసాగారు. పాత కాలపు ఆలోచనలు వారివి. మా మేనమామ గొప్ప జ్యోతిష విద్వాంసులు. ఆ ఏడుపులు విన్న ఆయనకు కోపం వచ్చింది. ఆయన తీవ్ర స్వరంతో ఇలా అన్నారు-

‘మూర్ఖులారా! మన ఇంటిలో ఎవరూ అవతరించారో మీకు తెలియడం లేదు. సాక్షాత్తు భగవతి, అన్నపూర్ణా దేవి, శంకర భగవానుని అర్ధాంగి, శక్తి స్వరూపిణి అవతరించింది ఇంటిలో. కోట్లాది వ్యక్తులు ఈమె వెనుక పయనిస్తారు. ఈమె కోట్లాదిమందికి ప్రేమను పంచుతుంది. వారి కన్నీళ్లు తుడుస్తుంది. వారి కష్టాలను తొలగిస్తుంది. ఈమె దర్శనంవల్ల వ్యక్తులపై సిద్ధులు కురుస్తాయి. ఈమె వెళ్లిన చోటు, ఈమె ఉన్న చోటు, ఈమె అడుగు పెట్టిన చోటు తీర్థం అవుతుంది.’

“ఈ మాటలు విని, ఇంటిలోని వారంతా స్తబ్ధులు అయిపోయారు.”

సంగీతమే ఉపాసన

పరమపూజ్య గురుదేవుల మహాప్రయాణం తర్వాత జరిగిన సంఘటన. పరమేశ్వరునితో మమేకంచేసే పాటలంటే వందనీయ మాతాజీకి చాలా ఇష్టం. ఆ పాటలలో ఆమె తన్మయం అయేవారు. పూజ్యవరులు స్వయంగా అక్కడ ఉన్నట్లు, ఆయనకు తాను పాట వినిపిస్తున్నట్లు అనుభూతి

పొందేవారు ఆమె. ఒకోసారి పాట పూర్తయిన తర్వాత ఆమె ఏడ్చేవారు. రికార్డింగ్ చేయడం కష్టమయేది. ‘ఏం చేయను? పాట రావడం లేదు’- అనేవారు ఆమె ఆతర్వాత.

ఒకరోజున పాట రికార్డింగ్ కోసం అందరూ కూర్చుని ఉన్నారు. ఉన్నట్లుండి మాతాజీ ఇలా అన్నారు-

“మాతాజీకి ఈ పాటలంటే ఎందుకింత ఇష్టం. ఆమె ఇంతగా లోతులకుపోయి ఎందుకు పాడుతున్నారు- అని మీకు అనిపించవచ్చు. ఆ రహస్యం మీకిప్పుడు చెప్పతాను.

“పాట పాడే నెపంతో నేను నా ఇష్టదైవాన్ని ఉపాసన చేస్తున్నాను. నేను ఎప్పుడు పాడినా, వారు ఎదురుగా వచ్చి కూర్చుంటారు. చిరునవ్వు నవ్వుతారు. అనందిస్తారు. అంతసేపూ వారి స్థూల ఉపస్థితి అనే లాభం దొరుకుతుంది. అది ఆధారంగా వారి వియోగ వ్యధను మరచిపోతాను. వారు లేకుండా ఈ శరీరాన్ని నిలిపిఉంచుకోవడానికి నాకు ఆధారం దొరుకుతుంది. సంగీతంద్వారా నేను చేస్తున్న ఉపాసన ఇది.”

బ్లడ్ కేన్సర్ మటుమాయం

నా పరిచయస్థుని కుమారునికి బ్లడ్ కేన్సర్ వచ్చింది. టాటా కేన్సర్ హాస్పిటల్ కు అతడిని తీసుకువెళ్లారు. బ్లడ్ కేన్సర్ థర్డ్ స్టేజ్ లో ఉన్నదని అక్కడి నిపుణులు కనుగొన్నారు. వైద్యంవల్ల ప్రయోజనం లేదన్నారు. పిల్లవాడు కొద్దిరోజులు మాత్రమే బ్రతుకుతాడని తేల్చిచెప్పారు.

అంతా నిరాశ చెందారు. ఆ కారుచీకటిలో నాకు ఒకే ఒక కాంతి రేఖ కనిపించింది. అతడిని వందనీయ మాతాజీ వద్దకు తీసుకువెళ్లవలసిందని నేను వారికి సలహా ఇచ్చాను. వారు శాంతికుంజ్ వెళ్లి, మాతాజీకి పరిస్థితి అంతా

శాంతిని కోరుకునేవాడు తన చూపును తన లోపలికి మళ్లించాలి.

వివరించారు. దుఃఖంతో నిండిన వారి ముఖాలు చూచేసరికి, మాతాజీలో కరుణ పెల్లుబికింది. ఆమె కళ్లు కన్నీళ్లతో నిండాయి. రుద్ద కంఠంతో ఆమె ఇలా అన్నారు- “మీరెందుకు బాధపడతారు? మీ పిల్లవాడి జబ్బు నయమవుతుంది. ఆందోళన పడవలసిన అవసరం లేదు.”

అందరూ తిరిగివచ్చారు. పిల్లవాడి పరిస్థితి రోజు రోజుకూ మెరుగుపడసాగింది. వారు అతడిని టాటా కేన్సర్ హాస్పిటల్ కు మళ్లీ తీసుకువెళ్లారు. పరీక్షలు అన్నీ చేసి, అక్కడి నిపుణులు ఆశ్చర్యంలో మునిగిపోయారు. పిల్లవాడిలో కేన్సరు చిహ్నాలు ఏవీ లేవన్నారు.

మాత కరుణకు అసాధ్యం ఏముంది?

- శ్రీమతి ఆశా జ్ఞానీ, ముంబై.

ఈనాటికీ మాతాజీ అండ

నా కుమార్తె పెళ్ళి గురించి నేను చాలా రోజులుగా ఆందోళన పడుతున్నాను. వందనీయ మాతాజీ తనువు చాలించారనే వార్త విన్న నాకు అంతా కోల్పోయినట్లు అనిపించింది. ఆమె ఆశ్రయం పొందితే, కొత్త బలం వస్తుంది. ఇప్పుడు ఏమవుతుంది?

అంతా మాట్లుడుకుని నిర్ణయించుకున్న తర్వాత- మగపెళ్ళివారు చివరి క్షణంలో సంబంధం వదులుకున్నారు. నాలో ఆందోళన పెరిగిపోయింది. పరిష్కారం లేనే లేదు.

ఒక రోజు రాత్రి ఈ విషయం ఆలోచిస్తూనే నిద్రపోయాను. మాతాజీ ఉంటే ఇలా జరిగేది కాదు. ఆమెతో చెప్పుకుంటే చాలు- సమస్య పరిస్కారం అయిపోయేది. ఇప్పుడు ఎవరితో చెప్పుకోవాలి? ఎక్కడకి వెళ్లాలి? ఇలా మధనపడుతూ నిద్రపోయాను.

కలలో మాతాజీ కనిపించి ఇలా అన్నారు- “నాయనా! నీకు మనోవ్యధ ఎందుకు? నేను నా ఇష్ట ప్రకారం శరీరాన్ని వదిలాను. శరీరాన్ని వదలడం చనిపోవడమని నీవు అనుకున్నావు. నేను ఎన్నడూ చనిపోను. మేము మా

ఆయుర్వేద మర్మం

మనదేశం ఆయుర్వేద వైద్యానికి పుట్టినిల్లు. ఆయుర్వేద పండితులు శ్లోకాల్లో చిన్నచిన్న చిట్కాలు అనేకం పొందుపరిచారు.

ఉదా : “దినాంతే చ పిబేద్ దుగ్ధం నిశాన్తే చజలంబేత్ భోజనాన్తే పిబేత్ తక్రం వైద్యస్య కిం ప్రయోజనమ్?”

భావం : రాత్రి నిద్రించేముందు పాలు త్రాగాలి. ఉదయాన్నే లేచి నీరు త్రాగాలి. భోజనం చేసిన తర్వాత మజ్జిగ త్రాగాలి. ఈ విధంగా నియమంతప్పకుండా చేసినట్లైతే వైద్యునితో అవసరమే ఉండదు.

ఆ మహా పండితులకు వారసులంగా పుట్టాం. మనం కూడ అర్థం చేసికొని ఆచరణలో పెట్టగలగాలి. చూడండి. ఎంత సులువైన, సుకరమైన విషయం చెప్పారో!

“భుక్త్వా శతవదం గచ్ఛే చ్చాయా యాంహిశైనఃశైనః” భోజనం చేసిన తరువాత నీడలో మెల్లమెల్లగా వంద అడుగులు నడవటం చాల మంచిదట.

పిల్లలకు పూర్వంకన్న హెచ్చుగా ప్రేమను పంచుతాము. మీ అందరి సమస్యలన్నీ పరిష్కరించే బాధ్యత మా మీద ఉంది. మేము పూర్వంకన్నా సమర్థవంతంగా దాన్ని నిర్వహిస్తాము. ఆ పిల్లవాడితోనే శాంతి కుంజ్ లో నీ కూతురు పెళ్ళి జరుగుతుంది.”

మరునాడు మగపెళ్ళివారు మా ఇంటికి వచ్చారు. కలసి కూర్చుని విషయాలన్నింటినీ సర్దుబాటు చేసుకున్నారు. శాంతికుంజ్ లో పెళ్ళి జరపడానికి కూడ ఒప్పుకున్నారు. డా॥ప్రణవ్ భాయీ సాహబ్, శైల దీదీలు సూక్ష్మసత్తా ఆశీస్సులను వధూవరులకు అందించారు.

శరీరం వదలిన తర్వాతకూడ మాతాజీ అండ తగ్గలేదు. పెరిగింది. ఇది నిస్సంశయం.

- ఒక పరిజనుడు, కాన్పూరు.

గంగ శారీరిక పాపాలను క్షాళన చేస్తుంది. గాయత్రి అనే జ్ఞాన గంగ ఆత్మను పవిత్రం చేస్తుంది.

నవ్వుతూ బ్రతకడం నేర్చుకుందాం-1

శ్రీకృష్ణ తత్వంలో కాస్సేపు జీవించే ప్రయత్నం చేద్దాం. కృష్ణుడిని ఎవరైనా వృద్ధుడుగా ఊహించగలరా? కురుక్షేత్రం నాటికి వంద సంవత్సరాలు సమీపించినవాడు ఆయన. ఏ ఆర్దిష్టయినా ఆ వందేళ్ల రూపాన్ని ఊహించి వేస్తే-మనం దాన్ని ఒప్పుకుంటామా? నీకు బుద్ధి ఉందా? అని అడుగుతాము.

కారణ మేమి? ఏమిటా అనుభూతి?

కృష్ణుడు అనగానే నిత్యనూతనమైన ఒక యువకుడు, క్రీడాపరుడైన ఒక బాలుడు కనబడుతున్నాడు. అనగా వయస్సుయొక్క ప్రభావం ఆయనపై లేదు. లీలామానుష విగ్రహుడు ఆయన. ఆ నిత్యనూతనత్వంలోని రహస్య మేమి?

క్రీడగా, లీలగా, హేలగా ధర్మాచరణ

కృష్ణుడు అనగానే - కందనివాడు, అలవనివాడు, లీలామానుషంగా వసులలో నడచిపోతున్నవాడు కనబడతాడు. రాముడు అనగానే-దీక్షాపరుడై, వ్రతం పూనిన వ్యక్తి కనబడతాడు. కోదండాన్ని ధరించిన రాముడిని ఊహిస్తాం. వేణువును ధరించిన కృష్ణుడిని మాత్రమే ఊహించగలం.

ఈ అవతారాల మధ్య అనుసంధానం ఉన్నది. ధర్మాచరణలో దీక్ష నేర్పడానికి దిగివచ్చినది రామావతారం. ధర్మాచరణను క్రీడగా నిర్వహించడం ఎలాగో నేర్పడానికి దిగి వచ్చినది కృష్ణావతారం.

యోగః కర్మణు కౌశలమ్-అన్నాడు. ఆ కర్మాచరణలోని రహస్యాన్ని ఉపదేశించడానికి, ఆ “పాయిజ్”(సంతులనం)లో నిన్ను నిలబెట్టడానికి, ఆనందమయంగా ఆచరణ కొనసాగే విధానాన్ని వివరించడానికి దిగివచ్చినది కృష్ణావతారం. ధర్మాచరణను క్రీడగా, లీలగా, హేలగా ఎలా నిర్వహించాలో ఆయన మనకు చూపుతాడు.

రాముడు అనగానే-పాపం ఆయనకు ఎన్ని కష్టాలు వచ్చాయి అనిపిస్తుంది. కృష్ణుడు అనగానే అలా అనిపించదు. నిజానికి- మృత్యు దేవత కోరల మధ్య కృష్ణావతారం నడిచింది.

జైలులో పుట్టాడు. పుట్టగానే చెప్పండి సరికేస్తాం- అన్న పరిస్థితిలో పుట్టాడు. తాను పుట్టి, తనను ఎలా రక్షించుకోవాలో తానే చెప్పి, వసుదేవుడిని నడిపించుకు వెళ్ళి, ప్రేపల్లెను చేరుకున్నాడు.

పూతనతో ప్రారంభించి రాక్షసులు వెన్నాడుతూనే ఉన్నారు. అతడు మాత్రం చిరునవ్వుతో వారికి జవాబు చెప్పతూ వచ్చాడు.

అతడి చిరునవ్వు చెరగలేదు. అతడి వేణుగానం ఆగలేదు. అతడి “పాయిజ్” చెడిపోలేదు.

మానవ జన్మ ఎత్తినందుకు పరాకాష్ఠ ఏమిటో, పరమోన్నత స్థితి ఏమిటో కృష్ణుడు చూపాడు. పరమార్థం ఏమిటో రాముడు చూపాడు.

కృష్ణుడు రాక్షసులను అవలీలగా త్రుంచివేశాడు తప్ప తాను ఎక్కడా దడిసి పోలేదు. డస్సిపోలేదు.

చివరికి- “వాడినే ఇక్కడికి పిలుచుకురా” అని అక్రూరుడిని పంపించాడు కంసుడు. మన స్వామిని ఎత్తుకు వెళ్ళిపోతున్నారే అని గోపికలు విలపించారు. కృష్ణుడు రథం ఎక్కాడు. వెళ్ళి, కంసుడికి ఎలా జవాబు చెప్పాలో అలా జవాబు చెప్పాడు. అతడిని తీసివేశాడు.

ఆ రాజ్యాన్ని ఆయన హస్తగతం చేసుకుంటాడని అనుకున్నారు. ఆయన దానిని ఉగ్రసేనుడికి అప్పగించాడు. మరి ఈయనకు అధికారం అక్కరలేదా? అధికారంపైననే అధికారం ఉన్నవాడికి అధికారం ఎందుకు? చక్రవర్తులకు రాజ్యాధికారం ఇప్పించాడు తప్ప, తాను రాజ్యాధికారం స్వీకరించలేదు. ఇటు గణరాజ్యాన్ని అన్న బలరాముడికి అప్పగించాడు. తాను మాత్రం- ‘నిత్య తృప్తో నిరాశ్రయః’. కర్తవ్య నిర్వహణలో నిష్కామం ఉన్న రోజున, అంతకన్న కావలసింది లేదు.

చిరునవ్వుతో జీవించు

కృష్ణుడి జీవితం నుండి మనం నేర్చుకోవలసింది మరొకటి ఉంది.

మనం జీవితం ఒక సమస్య అంటున్నాం. బరువు, భారం అంటున్నాం. బ్రతకలేక బ్రతుకుతున్నాం. చావలేక

అజ్ఞానాన్నీ, బలహీనతనూ, కొరతనూ తొలగిస్తుంది గాయత్రీ మహామంత్రం.

బ్రతుకుతున్నాం. జీవితాన్ని ఈడుస్తున్నాం. జీవితమంతా అంధకారం అంటున్నాం.

అలా కాక- చిరునవ్వుతో జీవించడం నేర్చుతున్నాడు కృష్ణుడు. సన్నివేశాలపైన మనం పని చేయాలి తప్ప, సన్నివేశాలు మనపైన పనిచేయకూడదు. సన్నివేశం నిన్ను ఎక్కి త్రొక్కకూడదు. నీవు దానిని “ట్రీట్” చేయాలి. ఆ ఒడుపు తెలుసుకోవాలి. అది కృష్ణుని దగ్గర నేర్చుకోవాలి. ఆయన ఒక్కక్షణం ఖాళీగా లేడు. అయినా ఒక్కక్షణం అలసిపోలేదు. బాధపడ లేదు. తల పట్టుకుని కూర్చోనలేదు.

కంసుడు, జరాసంధుడు, శిశుపాలుడు వంటివారు ఆ రోజున ప్రపంచంలో ఉన్న ఉద్దండులైన దుష్టులు. ఆయనను హతమార్చాలని చూస్తున్నారు. నిరంతరం వెన్నాడుతున్నారు. వారందరినీ నిర్ణించాడు. నా కిది చేతకాదు- అనడానికి ఎవరైనా కాంప్లెక్స్ ఫీలవుతారు. కృష్ణుడికి ఆ కాంప్లెక్స్ లేదు. జరాసంధుడు అనేకసార్లు దండెత్తాడు. ప్రజలను తరలించి ద్వారక అనే జలదుర్గంలో వారికి రక్షణ కల్పించాడు కృష్ణుడు. తన చేతిలో అతడు చావడని కృష్ణునికి తెలుసు. కనుక భీముని సాయంతో అతనిని హతమార్చాడు. అలా ఒక్కొక్క సందర్భంలో ఒక్కొక్కరి సాయం తీసుకుని వాళ్ళ ద్వారా సృష్టి ప్రణాళికను నిర్వహింపజేసినవాడు కృష్ణుడు.

కృష్ణుని దగ్గర “వన్ మాన్ షో” లేదు. ఆయన ఎటువంటి నాయకుడో చూడండి. అర్జునుడు, భీముడు, ధర్మరాజు, భీష్ముడు వంటి ధర్మమూర్తుల మధ్య, నాయకుల మధ్య నాయకమణిగా ఆయన మనకు గోచరిస్తాడు.

“ప్రెజెన్స్ ఆఫ్ మైండ్”

కాలయవనుడు వస్తే కృష్ణుడు పారిపోయాడు. ఆయనకు కర్తవ్యం ఉంది తప్ప- నామర్దా లేదు. ఒక గుహలోకి వెళ్ళిపోయాడు. గుహలో చీకటి. ఈయన అంతకన్న చీకటి. నల్లనివాడు కదా. ఆ కాలయవనుడు గుహలో దూరాడు. అక్కడ ఒక ముని తపస్సు చేసుకుంటున్నాడు. ఆయనను ఒక తన్ను తన్ని-కృష్ణుడు ఏడిరా అని అడిగాడు. ఆ ముని కళ్ళు తెరచేసరికి కాలయవనుడు భస్మమైపోయాడు. ఆ ముని కృష్ణుడిని కీర్తించాడు. ఈయన ఆశీర్వదించాడు. ఆ ముని ముచికుండుడు.

కృష్ణుడి ‘ప్రెజెన్స్ ఆఫ్ మైండ్’ చూడండి. ఒక క్షణంలో పారిపోయాడు. మరుక్షణంలో అభయముద్ర పట్టాడు.

కాలయవనుడి దగ్గర అతనికి కావలసిన కృష్ణుడు ఉన్నాడు. ముచికుండుని దగ్గర అతనికి కావలసిన కృష్ణుడు ఉన్నాడు.

అందుకే-భారతంలో నాయకుడెవరు? అని విమర్శకులు మీమాంస పడుతున్నారు. అలాంటి మీమాంస సృష్టించినవాడు నిజమైన నాయకుడు.

జీవించే ఒడుపు

ఆయన వ్రేపల్లెలో గోపికలతో ఆడుకున్నాడు. పాడుకున్నాడు. వేణుగానంతో మరిపించాడు. మైమరపించాడు. ఆ తర్వాత ద్వారకకు వచ్చాడు. ఆ వేణుగానాలు లేవు. అతడేమీ ఫీలవలేదు. ద్వారకావాసులు ఆయన రక్షణ కోరారు. ఆ రక్షణ వారికి అందించాడు. హస్తినలో ఉన్నవాళ్ళు శిక్షణ కోరారు. ఆ శిక్షణ వాళ్ళకు అందించాడు. వ్రేపల్లెలోని వారు ఆత్మానుభూతి కోరితే దాన్ని అందించాడు.

భారతంలో కృష్ణుడు ఒక రక్షకుడు. ఒక శిక్షకుడు. భాగవతంలో కృష్ణుడు లీలామానుష విగ్రహుడు. రాసలీలా వినోది. పరాత్పరమైన దివ్యస్థితిని, వైకుంఠాన్ని ఈ భూమిమీదకు దింపి అనుభవింపజేసినవాడు. విభిన్న వ్యక్తిత్వములు ఇవన్నీ వీనిలో దేనికీ ఆయన అంటుకోలేదు. అన్నింటినీ ఆయన వ్యక్తంచేశాడు.

ఎలా జీవించాలో ఒడుపు మనకు చూపించాడు ఆయన. అన్నగారికి సురాపానం అలవాటు ఉన్నది ఆయన ఎన్నడూ ఆ ప్రస్తావన తేలేదు. అన్నగారిని గౌరవించడం మానలేదు.

సుభద్రా పరిణయానికి ఏమి చేశాడు? అర్జునుడికి సన్యాసి వేషం వేశాడు. స్వామివారు వచ్చారు చూద్దామా అని బలరాముడిని తీసుకువెళ్లాడు. అన్నగారికి సన్యాసులంటే భక్తి ఎక్కువ అని తెలుసు కనుక. ఆ తర్వాత స్వాములవారిని అంతఃపురానికి ఆహ్వానింపజేశాడు. ఆయన సేవకు చెల్లెలిని వినియోగించాడు. ఇద్దరినీ ఒక చోట చేర్చిన తర్వాత- స్వాములవారు ఏమైనారంటే, లేరు అన్నాడు. ఇదంతా నీ ప్రమేయం లేకుండా జరిగిందని నేను అనుకోవాలా అన్నట్లుగా చూచాడు బలరాముడు. చిరునవ్వు నవ్వి ఊరుకున్నాడు శ్రీకృష్ణుడు.

అవతలి వ్యక్తిలోని ఏ మీట నొక్కాలో కృష్ణుడికి తెలుసు. బలరాముడికి తన మీద ఉన్న వాత్సల్యం తెలుసు. కనుక-అన్నయ్యా, ఈసారికి ఇలా కానివ్వండి. వాళ్ళకు ప్రాప్తి ఉంది- అన్నాడు.

గాయత్రీ సాధన అంటే సత్ప్రవృత్తుల సాధన.

విభిన్న మనస్తత్వాల మధ్య కర్తవ్య నిర్వహణ

ధర్మబద్ధమైన కర్తవ్యం నడిచిపోవాలి. దానికోసం మానవుల మనస్సులను మనం నొప్పించనక్కరలేదు. ఎవరిని ఎక్కడ స్పృశించాలో అక్కడ స్పృశిస్తే చాలు.

కాని-ఇతరులు తనను ఆనందింపజేయాలని అంటాడు మానవుడు. అది సాధ్యపడదు. మనం ఆనందంగా ఉంటే ఇతరులతో ఆనందంగా ఉండగలం. కాని, బయటనుంచి ఎవరోవచ్చి ఆనందింప జేయడం అసాధ్యం.

ఆయనను ఎందరో వివాహాలు చేసుకున్నారు. వారిలో ఎవరి కాంప్లెక్స్ లు వారివి. రుక్మిణీదేవి - నీపాదాల దగ్గర నాకు చోటుంటే చాలన్నది. నీ హృదయంలో నాకు చోటుంటే చాలన్నది సత్యభామ. తర్వాత- నాకే చోటుండాలన్నది. అవిడ దగ్గర కూడా ఆయన 'అలాగే' అన్నాడు. ఎవ్వరినీ కాదనలేదు. మధ్యలో నారదుడిని ఉపయోగించుకుని ఎవరికి కావలసిన పాఠాలు వారికి అందేలా చేశాడు. ఎవరినీ నొప్పించకుండానే.

విభిన్న మనస్తత్వాల మధ్య ఆయన చక్కగా నడుచుకున్నాడు. కర్తవ్యాన్ని మాత్రం ఎక్కడికక్కడే నిర్వహించాడు.

సైకలాజికల్ ఎప్రోచ్

మరొక సంగతి. భగవద్గీత అంతా చెప్పాడు కదా. జాతన్య మరణం ధృవం- వంటివి అన్నీ చెప్పాడు కదా. అభిమన్యుడు పోయినపుడు మళ్ళీ అర్జునుడు ఏడ్చాడు. నా 18 అధ్యాయాల భగవద్గీత డిస్కోర్స్ అంతా ఫెయిల్ అయిపోయింది అనలేదు కృష్ణుడు. మానవ మనస్తత్వాల సారాన్ని చూచినవాడు కనుక.

షోడశ మహారాజుల చరిత్ర చెప్పాడు. ఈ భూమిమీద పెద్దలు ఎందరో పుట్టారు. వాళ్ళ కర్తవ్యాలు నిర్వహించారు. వెళ్ళిపోయారు. అలాంటివారు మరికొంత కాలం ఉంటే బాగుండును అని మనకు అనిపిస్తుంది. ఆ మమకారం సహజమే. కాని- దిగివచ్చేవాడు కర్తవ్యం కోసం దిగివస్తాడు కాని ఉండిపోవడం కోసం కాదు కదా. కర్తవ్యం అయిపోయింది. అభిమన్యుడూ వెళ్ళిపోవలసిందే. ఘటోత్కచుడూ వెళ్ళిపోవలసిందే. రేపు మనమూ వెళ్ళిపోవలసిందే, లేదా వెళ్ళి రావలసిందే.

ఇదంతా చెప్పి, ఆ ప్రక్కన ఉన్నవాళ్ళను అడిగాడు- అభిమన్య వధ ఎలా జరిగిందని. సైంధవుడు అడ్డుపడ్డాడని వారు చెప్పారు. వెంటనే అర్జునుడు ఈ సూర్యాస్తమయం

లోపల వాడి తల తరిగేస్తా- అన్నాడు. అతనిలో ఉన్న క్షత్రియ ధర్మాన్ని అలా రెచ్చగొట్టాడు కృష్ణుడు. ఎంత సైకలాజికల్ ఎప్రోచ్ ఉండాలి భూమిమీద జీవిస్తున్నప్పుడు.

అందరికీ ఒకే పాఠం చెప్పామనుకోండి-ఇంద్రియాలు, తన్మాత్రలు, మనస్సు, మనస్సుయొక్క గుణాలు అంటూ. మళ్ళీ కనపడరు వాళ్ళు.

కనుక- ఎవరి భాషలో వారితో మాట్లాడడం నేర్చుకోవాలి మనం. వాళ్ళ మనస్తత్వం స్థాయికి దిగి వాళ్ళను పులకింపజేయాలి. పరవశింపజేయాలి.

పనిలో సులువు తెలుసు

కురుక్షేత్రం అయిపోయింది. అయినా ఆయన అలసిపోలేదు. ద్వారకకు వెళుతున్నాడు. కర్తవ్యాన్ని నిర్వహించిన తర్వాత ప్రకృతిని చూచి ఆనందిస్తూ వెళుతున్నాడు.

ద్వారక చేరాడు. ఈ భూమిమీద కనీవినీ ఎరుగనంతటి జననష్టం జరిగిన తర్వాత వస్తున్నాడు. అయినా ఆయనలో విషాద చ్చాయ లేదు. ఎప్పుటివలె శంఖారావం చేశాడు. యాదవులు పరుగు పరుగున వచ్చారు. హోరతులు, కీర్తనలు. ఆ తర్వాత వెళ్ళి తల్లులకు నమస్కరించాడు. వారికి అతడు చంటిపిల్లవాడుగా కనిపించాడు. వారినుండి స్తన్యము ప్రవహించింది.

16,108 మంది భార్యలు. అన్ని గృహాలు. అన్ని రూపాలతో ఒకేసారి వెళ్ళి తలుపుకొట్టాడు. ఎవరితో ఏ మాట చెపితే వారి హృదయం న్పందిన్నందో ప్రేమస్వరూపుడైన కృష్ణునికి తెలుసు. అలా పలకరించాడు. వారిని పరవశింపజేశాడు.

పనిలో సులువు తెలిస్తే పని చక్కగా జరుగుతూ ఉండగా నీవు ఆనంద స్వరూపుడవై ఉండవచ్చు. ఆనందం పని జరుగుతూ ఉన్నప్పుడు లభించేది. అగిపోయినప్పుడు లభించేది కాదు.

(ముగింపు తర్వాతి సంచికలో)

-డాక్టర్ మోపిదేవి కృష్ణస్వామి

★★★

ఈ పత్రికను మీరు చదివిన తర్వాత
ఈ నెలలో అయిదుగురిచేత చదివించండి.

గాయత్రీ మాతను శరణు పొందితే - సన్మార్గంలో పయనించే ప్రేరణ లభిస్తుంది.

కుటుంబ ఉన్నతికై పంచశీల అమలు-1

కుటుంబం ఉన్నతికై పంచశీల అమలు

కుటుంబాలలో కొన్ని సత్రవృత్తులు ప్రధానంగా అయిదు వాటిని పంచశీల అంటారు. బుద్ధుడు మానవ జాతిని అనేక వర్గాలుగా విభజించారు. ఈ వర్గాలకై ఆయా రంగాలకు అనుగుణంగా అయిదేసి నియమాలను విధించారు. పరిపాలన, సమాజం, ధర్మం, విద్య, ఆరోగ్యం, సంపాదన మొదలగు వివిధ రంగాలలో నిబంధనలను పాటించటమే శీలం. వీటిని సంఖ్యను ఐదుగా నిర్ణయించారు. ఇందువల్ల వీటిని పంచశీల అన్నారు. ఇక్కడ కుటుంబ పంచశీలలో 5 సత్రవృత్తులు ఉన్నాయి. అవి 1) సువ్యవస్థ 2) నియమపాలన 3) సహకారం 4) ప్రగతిశీలత 5) శిష్టాచారం ఈ సూత్రాలను పాటించటం ద్వారా వ్యక్తి నుండి కుటుంబం నుండి, సమాజం నుండి వికృతులను తొలగించుకోవచ్చు. ఆ వికృతులే అన్ని సమస్యలకు ఆపదలకు కారణాలు వీటిని పాటించటం వల్ల సర్వతోముఖ ప్రగతికి ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు అనే రాజమార్గంలో నడిచే అవకాశం లభిస్తుంది.

సువ్యవస్థ

పంచశీల సూత్రాలలో మొదటిది సువ్యవస్థ తనను తాను, తన సామర్థ్యాన్ని సాధన సామాగ్రిని ఒక పద్ధతిలో ఉంచటాన్నే మంచి వ్యవస్థ అంటారు. ఏ విధమైన పద్ధతి లేని వ్యక్తులు తమ సాధనాలను సదుపయోగ పరచలేరు. ఏదైనా మహత్తర ప్రయోజనాలను పొందే విధంగా తమ మనస్సును సిద్ధం చేసుకోలేరు. సాధనాలు, అవకాశాలు ఎంతోమందికి లభిస్తాయి. సామర్థ్యం, కౌశల్యం చాలామందికి ఉంటాయి. కాని వాటిని క్రమబద్ధంగా అమలు పరచలేరు. ఫలితంగా నియమపాలన వల్ల లభించే సాఫల్యాలను వీరు పొందలేరు. సద్గుణాలలో అన్నింటికంటే ప్రముఖమైనది సువ్యవస్థ. గొప్ప కార్యాలను సాధించేవారూ పెద్ద సాఫల్యాలను పొందే వారు సువ్యవస్థకు ప్రాధాన్యమిస్తారు. ఇది లేక పోతే వెనకబడినతనం మిగిలిపోతుంది. అడుగు అడుగున దెబ్బలు తినవలసి వస్తుంది.

వస్తువులను అందంగా అమర్చాలి క్రమబద్ధంగా ఉంచాలి. సహచరులకు తగు పనులను కేటాయించాలి. సాధనాలను జాగ్రత్త చేయాలి. వాటిని తగు సమయంలో తగు పనిలో తగు మోతాదులో వినియోగించాలి. ఆదాయ వ్యయములను సరిచూడాలి. ఇవన్నీ మంచి వ్యవస్థలోని అంతర్భాగాలు నేటి స్థితిని భావి అవసరాలను దృష్టిలో పెట్టుకుంటూ ఈ విధానాన్ని పాటించాలి. దీనితో కష్టాల నుండి బయట పడవచ్చు. ఇదే విజ్ఞత ఈ సద్గుణాలను ప్రతి వ్యక్తికి అలవర్చడానికి ప్రతి కుటుంబంలో శిక్షణను ఇవ్వాలి. దాన్ని కొనసాగించాలి.

ప్రపంచంలో వ్యవస్థాపకుని పదవే అత్యున్నతమైనది. ఇంట్లోని వస్తువులను శుభ్రంగా, పద్ధతి ప్రకారం ఉంచడంతో ఈ పనిని ప్రారంభించాలి. సువ్యవస్థయే స్వచ్ఛత వస్తువులు అందంగా అమర్చబడి కనుల పండుగగా ఉండటమే స్వచ్ఛత. ఇలా సర్దుబడిన వస్తువులు “మేము సంస్కారవంతమైన చేతుల్లో ఉన్నామని తమ మౌనభాషలో చెపుతూ ఉంటాయి. ప్రతిష్ఠనూ గౌరవాన్ని ఇచ్చే పరిస్థితి ఇది. వస్తువులు అస్తవ్యస్తంగా దుమ్ము ధూళితో ముక్కలు చెక్కలుగా పడి ఉంటే సోమరితనం రాజ్యమేలుతున్నట్లు. అందవికారమే అపరిశుభ్రత. సత్యం, శివం, సుందరంలను పొందటంలో మొదటిది సత్యం, రెండవది శ్రేష్ఠత్వం. చివరిది సౌందర్యం. ప్రకృతి సౌందర్యం సృష్టికర్త ఏర్పరచిన విధానం. మనిషి రెండవ సృష్టికర్త. అతను వస్తువులను స్వచ్ఛంగా వ్యవస్థితంగా ఏర్పరచి వాటిని సుందరంగా తీర్చిదిద్దుతాడు.

నియమపాలన

శ్రమ, సమయాల సమన్వయమే నియమపాలన. సమయమే జీవనం. ఒక్కొక్క క్షణం ఒక్కొక్క వజ్రం. ఒక్క క్షణం కూడా వృధా చేయవద్దు. ఈశ్వరుడిచ్చిన దివ్య సంపద సమయమే. దానితో అన్ని దివ్యశక్తులను సత్ఫలితాలను పొందవచ్చు. సమయాన్ని వ్యర్థం చేయటమంటే జీవన సంపదను, ఆనందాన్ని నాశనం చేసుకోవటమే. సమయాన్ని వ్యర్థం చేయకూడదనే ఆదర్శాన్ని కుటుంబ సంప్రదాయంలో

సాఫల్యంపట్ల ఆసక్తి, వైఫల్యంపట్ల భయం-వీటి సమన్వయమే జాగరూకత.

అంతర్భాగం చెయ్యాలి. దాన్ని శ్రమతో కలపాలి. పనిని ఎగగొట్టడం వ్యర్థమైన పనులకు సమయాన్ని వెచ్చించడం పనిచేయడాన్ని చిన్నతనంగా భావించడం- ఇవన్నీ దుర్గుణాలు. వీటివల్ల దరిద్రం నుండి వెనుకబడిన తనం నుండి విముక్తి లభించదు. సోమరితనము, నిర్లక్ష్యం అన్నింటికంటే పెద్ద శత్రువులు. వీటికి లోబడిన వారు దుర్గుణి పాలవుతారు.

శ్రమించే గుణం ఎంతో ఉన్నతమైనది. పనిని దైవపూజగా భావించాలి. శ్రమించడంలో గౌరవాన్ని అనుభవించాలి. శ్రమించడంతో శరీరం అరిగిపోదు. ఇంకా బలిష్టంగా తయారవుతుంది. తమ పనుల స్థాయిని ప్రశంసనీయంగా ఉంచుకోవడమే మనిషి గొప్పతనం. చురుగ్గా ఉండే వ్యక్తులు దీర్ఘజీవులౌతారు. శ్రమించేవారి దగ్గర దరిద్రం చేరదు. దుర్గుణాలు అలవడడానికి, దుర్వ్యసనాలకు బానిస అవడానికి వారికి సమయం దొరకదు. సంపద, అభివృద్ధి సఫలత- అన్ని సాధన ద్వారానే లభిస్తాయి. వ్యర్థమవుతున్న సమయాన్ని కాపాడి సమయాన్ని తన కిష్టమైన దిశలో క్రమబద్ధంగా ఉపయోగించే వారికే సత్ఫలితాలు లభిస్తాయి. సోమరిపోతు, నిర్లక్ష్యపరుడు, పనిదొంగ, తేరగా తినేవాడు, సమయాన్ని వృధా చేసేవాడు వీరంతా దురదృష్టవంతులు. వీరు తమ కాళ్ళను తామే గొడ్డలితో నరుక్కుంటారు. ఆత్మద్రోహానికి లోక నిందకూ గురి అవుతారు. వీరి భవిష్యత్తు అంధకారమయమవుతుంది.

కుటుంబ సంప్రదాయంలో ప్రతి వ్యక్తి తన దినచర్యను తయారుచేసుకోవాలి. శ్రమిస్తూ ఉండాలి. మధ్యమధ్యలో అత్యవసరమైతేనే విశ్రాంతి తీసుకోవాలి. పనులను మందకొడిగా చేయకండి, పనులను సగంలో వదలవద్దు, పనిపూర్తి అయినప్పుడు కాని పనిని మధ్యలో ఆపినప్పుడు కాని వస్తువులను చిందరవందరగా ఉంచకూడదు. ఏ పనిని చేస్తున్నప్పటికీ దానిని మనస్ఫూర్తిగా చేయాలి. ప్రతిష్ఠకు సంబంధించిన విషయంగా భావించాలి. దినచర్యను ఏర్పరుచుకొని క్రమబద్ధంగా అమలుపరచాలి. అప్పుడు ఉజ్జ్వల భవిష్యత్తు మీ చేతుల్లో ఉంటుంది.

నిరంతరంగా శ్రమించే స్వభావాన్ని అలవర్చుకోవాలి. ప్రతి పనిని సమయానికి క్రమబద్ధంగా చేస్తూ ఉండాలి.

సత్య ధర్మం - ఎదురు చూపు

అర్నాల్డు టాయిన్ బీ ఆంగ్ల సాహిత్యకారుడు. ఆయనకు భారతీయ సంస్కృతి మీద మక్కువ ఎక్కువ. “ఎక్స్ పెరిమెంట్స్ ఆఫ్ వెస్టర్న్ సివిలయజేషన్” అన్న పేరుతో ఒక పరిశోధనా గ్రంథాన్ని వ్రాశాడు. ఈ గ్రంథంలో పాశ్చాత్య సభ్యతను పక్షపాతరహితంగా విమర్శించాడు. సర్వోన్నతమైన భారతీయ దర్శనాలను గురించి సమీక్ష చేస్తూ చక్కని పోలికను చూపించాడు. ఈనాడు మనము “అధ్యాత్మ వాదంలో వైజ్ఞానికతను” గూర్చి చర్చించుకుంటున్నాము. కాని దానిని గురించి దాదాపు 75 సంవత్సరాలకు పూర్వమే టాయిన్ బీ కలాన్ని నడిపించారు.

ఆయన ఆ గ్రంథంలో “అధ్యాత్మిక పరిపక్వత అనేది విజ్ఞానం ద్వారా కాక ధర్మము ద్వారానే సిద్ధిస్తుంది. 21వ శతాబ్దిలో మానవుడు నిజమైన ధర్మాన్ని వెలికి తీస్తాడు. అది అధ్యాత్మ ధర్మమును, విజ్ఞానమును సమన్వయ పరచేదిగా ఉంటుంది. ఇది నా అభిలాష, ఆశ”- అని స్పష్టంగా వ్రాశాడు.

కుటుంబంలోని ప్రతి ఒక్కరూ ఈ అవసరాన్ని గుర్తించాలి. ఇందుకై సఫలత పొందిన గొప్ప వ్యక్తులు దినచర్యను సమయానుకూలంగా చెప్పతూ ఉండాలి. ప్రతి పనికి సమయాన్ని నిర్ణయించాలి. అందరూ తమ పనిని నిర్ణీత సమయంలో నియమబద్ధంగా చేస్తూ ఉండాలి. ప్రత్యేక పరిస్థితుల్లో మాత్రమే అనివార్య కారణాల వల్ల మాత్రమే- ఈ నియమాన్ని ఉల్లంఘించవచ్చు. శారీరిక శ్రమద్వారా మనస్సును ఉత్ప్రస్థంగా తయారు చేసేందుకై ఉన్నతమైన ఆలోచనల్లోనే మనసును స్థిరపరచి ఉంచడం ద్వారా మనిషి క్రమశిక్షణను అభ్యసించగలుగుతాడు. సమయపు విలువను గుర్తించిన వ్యక్తులే జీవితం నుండి ప్రయోజనాన్ని పొందుతారు. శ్రమించేవారి వ్యక్తిత్వం వికసిస్తుంది. వారే సత్ఫలితాలను పొందుతారు.

మహిళల సమయం ఎక్కువగా వృధా అవుతుంది. సమయానికి ఇతరులు రానందువల్ల తమ పనులు అస్తవ్యస్తం కావటంతో మహిళల సమయం వృధా అవుతుంది. లేకపోతే ఇంటి పనులను కొన్ని గంటల్లోనే పూర్తిచేసుకొని వారు ఉపయోగకరమైన ఇతర పనులను నిర్వహించగలుగుతారు.

★★★

ప్రపంచంలో అన్నిటికన్నా నికృష్టమైనది-భావ దారిద్ర్యం.

అభీష్ట సిద్ధికై వినాయక చవితి వ్రతం

భాద్రపద శుద్ధ చవితి వినాయకుని జన్మదినం.

వినాయకునికి గణేశుడుని పేరు ఉంది. గణేశుడు అంటే- సమస్త జీవ జాతులకు ఈశుడు, స్వామి. గణానాం జీవ జాతానాం యః ఈశః స్వామీ స గణేశః గణేశుడు సర్వ స్వరూపుడు, పరాత్పరుడు, పూర్ణ బ్రహ్మ, సాక్షాత్తు పరమాత్మ. గణపతి- అధర్వశీర్షంతో “త్వం బ్రహ్మ తత్త్వం- విష్ణుస్త్వం రుద్రః”- అని ఉంది.

సృష్టిజరిగిన తర్వాత దాని సంచాలనలో నిర్వహణలో ఆసురశక్తులు కలిగించే విఘ్నాలను తొలగించడానికై పరమాత్మ స్వయంగా గణపతిగా వ్యక్తమై బ్రహ్మదేవునికి సహాయకుడు అవుతాడు. ఋగ్వేద- యజుర్వేదములలోని “గణానాం త్వా గణపతి గ్ం హమమహీ” మున్నగు మంత్రాలలో గణపతి భగవానుని వర్ణన ఉంది. బ్రహ్మ విష్ణుమూర్తి మున్నగు గణాలకు అధిపతి అయిన గణనాయకుడే పరమాత్మ అని వేదాలు చెపుతున్నాయి. గణపతి చిన్మయుడు, ఆనందమయుడు బ్రహ్మమయుడు, సచ్చిదానంద స్వరూపుడు.

వినాయకుడు అంటే విశిష్టమైన నాయకుడు

వినాయక చవితి వ్రతం సింహస్థ సూర్యుడు, భాద్రపద శుద్ధ చవితి, హస్తా నక్షత్రం కలిసినప్పుడు జరుగుతుంది. ఆ రోజు బుధవారం అయితే, ఆ వ్రతానికి మరింత మహిమ ఉంటుంది.

వినాయకుడు భూతత్వరూపం కలిగినవాడు.

‘మహామూలాధారే....’ ప్రకారం- మూలాధారం భూతత్వం అనగా- మూలాధారంలో భూతత్వరూపం కలిగిన గణేశుడు ఉన్నాడు.

గణపతి యొక్క ‘గ్రీ’ బీజం గురించి ఇలా చెప్పబడింది.

తస్మాద్వా ఏతస్మాదాత్మన ఆకాశః సంభూతః

ఆకాశాద్వాయుః వాయో రగ్నిః, అగ్నేరాపః, అదౌభయః, పృథివీ - అనే సృష్టి క్రమం ప్రకారం ‘గకారం’ బీజం, ‘లకారం’ భూబీజం వీటి కలయిక ప్రాచీన కాలం నుండి పంచభూతాత్మకుడైన గణేశుడు కనుక, మట్టితో చేసిన గణపతి విగ్రహాన్ని ఈ పండుగనాడు పూజిస్తున్నారు.

వినాయక చవితి పూజా సామాగ్రిలో దుర్వీ, శమీపత్రాలు, ఉండ్రాళ్లు ప్రధానమైనవి. పూజలో రెండు దుర్వీలు, హవనంలో మూడు దుర్వీలు వాడతారు. దుర్వీ అంటే అర్థం-జీవుడు. జీవుడు సుఖ దుఃఖాలను- అనుభవించడానికై జన్మ ఎత్తుతాడు. ఈ సుఖ దుఃఖాలు ద్వంద్వాన్ని దుర్వీ యుగ్మంతో సమర్పిస్తారు. జన్మజన్మాంతరాలలో అర్జించిన పుణ్యపాపముల ఫలితంగా జీవుడు మళ్ళీమళ్ళీ జన్మ ఎత్తుతాడు. అలాగే - దుర్వీ అనేక జటలతో జన్మిస్తుంది. వినాయక చవితి పూజ 21 దుఃఖాల వినాశనానికి ప్రతీక. హవనంలో మూడు దుర్వాలను వాడడం వెనుక గల అర్థం- ఆణవ, కార్యణ మాయికములైన మూడు బంధాలను భస్మం చేయడం. ఇందువల్ల జీవుడు సత్యగుణ సంపన్నుడై మోక్షాన్ని పొందుతాడు.

శమీ వృక్షం (జమ్మిచెట్టు) వహ్ని వృక్షం. ఈ వహ్ని (అగ్ని) పత్రం గణేశునికి ప్రియమైనది. వహ్ని పత్రంతో గణేశుణ్ణి పూజించడంవల్ల జీవుడు బ్రహ్మభావాన్ని పొందగలుగుతాడు.

ఆనందమే ఉండ్రం ఆనందో మోదః ప్రమోదః

గణేశునికి ఉండ్రాళ్లను సమర్పించడం అంటే అర్థం- సదా ఆనందంలో మునిగి ఉండడం, బ్రహ్మానందంలో లీనం కావడం. ఉండ్రం గుండ్రంగా ఉంటుంది. ఇది మహా శూన్యానికి ప్రతీక. ఈ వస్తు జగత్తు అంతా శూన్యం నుండి

లోభ, మోహాలను వదులుకున్నప్పుడే మనిషి తన మనస్సును అదుపుచేయగలుగుతాడు.

ఉత్పత్తి అవుతుంది. శూన్యంలో లీనం అవుతుంది. శూన్యం యొక్క ఈ విశాలతత్వం పూర్ణత్వమే అ పూర్ణత్వం ప్రణవ మంత్రం యొక్క గుణం. కనుక - గణేశుడు ప్రణవానికి ప్రతీక.

గణేశ జన్మ కథలో ఈ ప్రతీకార్థం ఇమిడి ఉంది. జగదాంబ పార్వతి బొమ్మకు ప్రాణ ప్రతిష్ఠ చేసింది. శివుడు దాన్ని చంపి, దానికి ఏనుగు తల అతికించాడు. ఈ కథలో గూఢార్థం ఉంది. గణేశుని మొండెమును పార్వతి నిర్మించింది. తలను శంకరుడు ఏర్పరచాడు. ఏనుగు తల, తొండముల స్థలం ప్రణవ మంత్రం ధ్వనించే స్థలం. ఈస్వరం విశుద్ధ చక్రంలో ఉత్పత్తి అవుతుంది. మకారం మూలాధిస్థానంలో ఉత్పత్తి అవుతుంది. పార్వతీ మాత మంత్రాన్ని అమోఘం, దోషరహితం చేయడానికై శంకర భగవానుడు దానిలో ప్రణవ మంత్రాన్ని చేర్చాడు.

నేటికీ ప్రణవ మంత్రం (ఓంకారం) అన్ని మంత్రాలకూ ప్రారంభంలో చేర్చబడుతుంది. అన్ని అనుష్ఠానాలలో గణపతి ప్రథమ పూజనీయుడు కావడానికి సంకేతం ఇది.

మహారాష్ట్రంలో లోకమాన్య తిలక్ వినాయక చవితికి అత్యధిక ప్రాధాన్యాన్ని కల్పించాడు. గణపతి రూపంలో రాష్ట్ర దేవత పూజ స్వరాజ్య సమరంలో ఒక సంప్రదాయంగా రూపొందింది.

గణేశుని తలను నరకడం అహంకారాన్ని నాశనం చేయడానికి ప్రతీక అని చంపతీరామ్ అర్థం చెప్పారు. ఏనుగు తలను అతికించడం సంయోజకమూ, సమన్వయాత్మకమూ, సంశ్లేషకమూ అయిన బుద్ధి ఉదయించడం.

గణపతి వాహనం ఎలుక, వివేచకమూ, విభాజకమూ, భేదకారకమూ, విస్తరకమూ, విశ్లేషకమూ అయిన బుద్ధికి ప్రతీక ఇది. ఇలా బుద్ధి విభజించేదీ కలిపేదీ కూడ అయితే ప్రాధాన్యం సమన్వయాత్మక బుద్ధికి కనుక- గణపతి వాహనం ఎలుక ఈ సంశ్లేషకబుద్ధి కారణంగానే గణపతి 'బుద్ధి

కన్యాకుమారి కన్నుల్లో భరతమాత

స్వామి వివేకానందుడు సన్యాసియై భారతదేశమంతా కలియతిరిగాడు. మైసూరు, రామేశ్వరము మీదుగా కన్యాకుమారికి చేరుకున్నాడు. కన్యాకుమారి అమ్మవారిని దర్శించాడు. ఆ తల్లికన్నుల్లో భరతమాతను దర్శించాడు. "తల్లీ! నేను ముక్తిని కోరుకోను. నీకు నేవ చేయాలన్నదే నా కోరిక." అంటూ దేవిని ధ్యానించాడు. దేవాలయానికెదురుగానే బంగాళా ఖాతము, హిందూ మహాసాగరము, అరేబియా సముద్రము కలసి మహా వేగవంతమైన అలలతో గర్జిస్తూ కనిపించాయి. వివేకానందుడు ఒక్క ఉడుటున లేచి సముద్రంలో దూకాడు. నదురుబెదురు లేకుండ ఈడుకుంటూ పోయి ఒక బండ రాతిమీదకు చేరాడు. అదే బండ మీద కూర్చొని ధ్యానంలో నిమగ్నమయ్యాడు. అచేతనావస్థలో విశాల భారత దేశం మిక్కిలి దైన్యంగా కన్పించింది. ఆ దీన భారతిని తడకంగా పరికిస్తున్నాడు. చూడగా చూడగా భారత దేశం యొక్క ఉజ్వల భవిష్యత్తు గోచరించింది. ఇంకా ఇంకా పరికిస్తూనే ఉన్నాడు. మెల్లమెల్లగా గురుదేవులు శ్రీరామకృష్ణ పరమహంస కనిపించారు. అదే సమయంలో గురువుగారి ఆశీర్వాదం కూడ లభించింది. "నిరుపేద భారతీయుల ప్రతినిధిగా నీవు పశ్చిమానికి వెళ్లు. విశ్వమానవత్వాన్ని అందరికీ తెలియ చెప్పు." అన్న ఆదేశం కూడ అందింది. సరిగ్గా మరుసటి దినమే ఆయన సముద్రపు ఒడ్డున కూర్చొని ఉన్నాడు. ఖేత్ర మహారాజు పంపిన రాయబారి వచ్చాడు. వివేకానందుడు చేయవలసిన విదేశీ పర్యటనకు సంబంధించిన వివరాలను, దానికి గాను మహారాజు ఏర్పాటు చేసిన వ్యవస్థను పూర్తిగా తెలియచేశాడు.

అనుకోకుండా లభించిన ఈ అవకాశమే స్వామి వివేకానందుని ప్రపంచ పరివ్రాజకునిగానే కాక చరిత్రలో మహా పురుషునిగా నిలువబెట్టింది.

సాగరుడు' అని పిలువబడతాడు. గణపతికి ఒకే దంతం ఉండడం ఆయనలోని అద్వైత ప్రియత్వానికి సూచకం. లంబోదరుడు అంటే అర్థం- ఆయన ఉదరంలో అనేక బ్రహ్మాండాలు ఉన్నాయన్నది.

వినాయక వ్రతాన్ని పవిత్ర భావంతో జరిపితే, మనిషి బుద్ధి, చిత్తవృత్తి విశుద్ధం అవుతాయి. గణేశ మంత్రం జపంవల్ల ఈ పూజ ప్రభావం ఇనుమడిస్తుంది. కనుక-మనం ఈ వ్రతాన్ని విధి విధానం ప్రకారం శ్రద్ధ, విశ్వాసాలతో జరిపి, అభీష్ట సిద్ధి పొందాలి.

★★★

పరావలంబికి వివేకమూ ఉండదు, స్వ బుద్ధి ఉండదు.

అహంకారాన్ని జయించే అద్భుత సాధనం

ఆత్మవిశ్వాసం, అహంకారం చూడడానికి ఒకేలా ఉంటాయి. అయితే- వాటి స్వభావంలో, పర్యవసానంలో భూమికి ఆకాశానికి ఉన్నంత తేడా ఉంది.

అహంకారం భౌతిక పదార్థాలకూ, పరిస్థితులకూ సంబంధించినది. ధన బలం, సౌందర్య బలం, సాధన సంపత్తి, విద్య, కళా కౌశలం వంటవి ఆసరాగా తనను ఇతరులకన్న గొప్పవాడుగా పరిగణించుకోవడం, దర్పాన్ని ప్రదర్శించడం, వెనుకబడినవారిని కించపరచడం, ఎగతాళి చేయడం- ఇది అహంకారం.

ఆత్మగౌరవం అంటే స్వాభిమానాన్ని రక్షించుకునే, పెంపొందించుకునే ప్రయత్నం. అందులో ఆంతరికమైన ఉత్కృష్టతను చెక్కుచెదరనీయని సాహసం ఉంటుంది. ఒత్తిడివల్ల కాని, ప్రలోభంవల్ల కాని జారిపోకపోవడం, సముచితమైన దానినుండి చలించకపోవడం- ఇదే ఆత్మగౌరవం. ఆత్మగౌరవాన్ని రక్షించుకోవడానికై తరచుగా కష్టనష్టాలను ఎదుర్కొనవలసివస్తుంది, దుష్టుల వ్యతిరేకతను సహించవలసివస్తుంది.

అహంకారం మనిషిని పతనం చేస్తుంది; మనిషిని పొగరుబోతును చేస్తుంది, పరపీడన పరాయణుణ్ణి చేస్తుంది; సహచరులను వెనుకకు నెట్టేటట్లు చేస్తుంది; మరో వ్యక్తి చూపే అనుగ్రహాన్ని చర్చించకుండా చేస్తుంది; ఇతరుల కృషి ఫలితాలను దిగ్గ్రమింగేటట్లు చేస్తుంది; ఇతరుల కృషి యొక్క ప్రయోజనాలను స్వంతం చేసుకునేటట్లు చేస్తుంది. అహంకారులు సాధారణంగా కృతఘ్నులు అవుతారు. వారు తమ ప్రత్యేకతనూ,

సాఫల్యాలనూ గోరంతలు కొండంతలు చేసి మాటి మాటికీ ఏకరువుపెడతూ ఉంటారు. వారిలో నమ్రత, వినయం లోపిస్తాయి. ఇతరులను తక్కువచేసి చూపే ప్రవృత్తి వారిలో పెరుగుతుంది. ఈ కారణంగా ఇలాంటి వ్యక్తి ఇతరుల దృష్టిలో దిగజారిపోతూ ఉంటాడు; ఇతరుల అసహ్యంకీ, అసూయకూ, విద్వేషానికీ గురి అవుతాడు. అతడి శత్రువుల సంఖ్య పెరుగుతుంది. కనుక- ఆత్మగౌరవాన్ని కాపాడుకోవాలంటే, అహంకారాన్ని వదులుకోవాలి.

అహంకారం పెరుగుతూన్న కొలదీ వ్యక్తిలో సంవేదనశీలత, సరసత్వం, సరళత్వం వంటి సద్గుణాలు తరిగిపోతూ ఉంటాయి. అహంకారపు భారం వల్ల మనిషి బరువెక్కుతాడు. అతడి ప్రగతి ఆగిపోతుంది. 'అహంకారమే' ఆత్మను పృథివితో, దేహపు అనుశాసనంతో బంధించి ఉంచుతుంది. కనుక అతడు పరమతత్వాన్ని చేరుకోలేడు.

ఇల్లా వాకిలీ వదిలినా, వైరాగ్యపు దుప్పటి కప్పుకున్నా- అహంకారం వదలదు. నేను గొప్ప త్యాగం చేశాననే అహంకారం పెరుగుతుంది. అలాగే- ధనం వదులుకున్నా, దానం చేసినా అహంభావం నిలచే ఉంటుంది. మోహ విముక్తులని చెప్పబడేవారిలో కూడ పెళ్లాం పిల్లలపట్ల వ్యామోహం పోదు. పెద్ద పెద్ద పదవులను వదులుకున్నవారిని కూడ 'నేను ఫలానా పదవిని కాలదన్నాను'- అనే అహంభావం వెన్నాడుతుంది. వస్త్రాలు వదలినా- నగ్నత్వాన్ని గురించిన, వైరాగ్యాన్ని గురించిన అహంకారం నిలచే ఉంటుంది.

ఇతరులలోని మంచిని చూడడంవల్ల మన సద్గుణాలు వికాసం పొందుతాయి.

అహంకారాన్ని దూరం చేయడానికి ఒకే ఒక మార్గం అది అంతరాంతరాలలో ఎక్కడ తిష్టవేసి ఉన్నదో కనుగొనడం. అహంకారాన్ని కరిగించడానికీ, ఆత్మగౌరవాన్ని మేలుకొలపడానికీ ఉత్తమోత్తమ మార్గం ప్రజా ఆరాధన. ప్రజా ఆరాధన అనే సాధన పూజ, ఉపాసనలకన్న తక్కువది కాదు. నిజమైన ప్రజా సేవకునిలో అహంకారం నశిస్తుంది. అతడి భావనలు ఉదాత్తం అవుతాయి. అతడికి తనదంటూ కోరిక ఏదీ ఉండదు. అతడు విశ్వ మానవ కళ్యాణం గురించే ఆలోచిస్తాడు. అసూయ, ద్వేషం, మనుషుల మధ్య హెచ్చు తగ్గులు అనే భేద భావం లేకుండా అతడు జీవిస్తాడు. క్రమ క్రమంగా అతడు సర్వ జీవుల సేవకోసమై తనను తాను సమర్పించసాగుతాడు. 'పసుడైవ కుటుంబకమ్' అనే భావన అతడిలో పొంగిపొరలుతుంది. కులం, వంశం అనే సంకుచిత భావాలకు అతీతంగా అతడు ఆలోచిస్తాడు. 'సర్వే భవంతు సుఖినః సర్వే సంతు నిరామయా' అనే భావన అతడికి జీవన లక్ష్యం అవుతుంది. కాలం గడచేకొలది అలాంటి వ్యక్తి వ్యవహారణ మధురం అవుతుంది, సంతులనంతో కూడి ఉంటుంది. క్రోధం, అసహ్యించుకోవడం అతడి దరిదాపులకు రావు.

ఈ గుణాలు పెరగడంతో ఆత్మబలం పెరుగుతుంది. ఆ ప్రజా నేవకుడు ఆడంబరాలకు అతీతుడు అవుతాడు. ఉదాత్తమైన చింతనతో, పరహిత కామనతో నిండిన ఆ వ్యక్తిలో అహంకారం క్రమంగా నశిస్తుంది. అతడు విరాట్ సత్తాతో సంబంధం ఏర్పరచుకుంటాడు. విరాట్ పరమాత్మ సత్తాయే అతడికి మార్గదర్శనం చేస్తుంది. సాధన ఉపాసనల, భజన పూజల లక్ష్యంకూడ ఇదే: దైవీసంపద వృద్ధి కావడం; మనిషి సత్కర్మలలో నిమగ్నుడు కావడం;

సరియైన చోటు

అంధ విశ్వాసం గల హిందువులు, ముస్లిములు కూడ భక్త కబీరుదాసుకు శత్రువులే. సమన్వయవాదులు మాత్రమే కబీరు జీవితాన్ని అర్థం చేసికోగలిగారు. మూఢ స్వభావులైన హిందువులు కొందరు, ముస్లిములు కొందరు కలిసికట్టుగా పాదుషా సికిందర్ దగ్గరకు వెళ్లారు. రెండు బృందాల వారూ కబీరుపై నేరారోపణ చేశారు. ముసల్మానైన కబీరు ఎల్లప్పుడు రామనామం జపిస్తూ ఇస్లామును అవమానపరుస్తున్నాడని ముస్లిములు, ముస్లిములు రామనామం జపించనే కూడదని హిందువులు తమతమ వాదనలను వినిపించారు.

ఇరు పక్షాల వాదనలు విన్న పాదుషా కబీరును దర్బారుకు పిలిపించాడు. కబీరు దర్బారులో అడుగుపెడుతూనే నాలుగువైపులా కలియ చూచాడు. అంతే. ఒక్కసారిగా పెద్దపెట్టున నవ్వుటం మొదలుపెట్టాడు. సభలోని వారంతా నివ్వెరపోయారు. అర్థంలేని ఆ నవ్వు చూచి పాదుషాకు విపరీతమైన కోపం వచ్చింది. 'కబీరో! ఎందుకలా పిచ్చిపట్టిన వాడిలా నవ్వుతున్నావు? దానికర్థం ఏమిటి? - అని' గద్దించాడు.

కబీరుదాసు చిరునవ్వుతో సమాధానం చెప్పాడు - "ప్రభూ! నేను చిరకాలం నుండి కోరుకుంటున్నది ఇదే. హిందూ ముస్లిములంతా కలసికట్టుగా ఏదో ఒకనాడు ప్రభువుముందుకు రావలసినవారే. ఇది తప్పక జరిగితీరాలి. జరిగితీరుతుందన్న నమ్మకం నాకుంది. అది ఈనాటికి ఈ రూపంలో నెరవేరింది. అందరూ నా ప్రయత్నాన్ని ఎత్తిచూపినవారే. కాని ఒకే చోటికి రాక తప్పలేదు. కాకపోతే ఒక చిన్న మార్పు జరిగింది. పరలోక దర్బారులో పరమాత్ముని ఎదుట చేతులు కట్టుకుని నిలుబడవలసిన వారు ఈ చిన్ని దర్బారులో మీ యెదుట నిలుబడిఉన్నారు. చోటుమారింది. అంతే. ఈ దృశ్యం చూచేసరికి నాకు నవ్వాగలేదు. నవ్వాను. నన్ను మన్నించండి. త్వరలోనే నా ఆశయం తప్పక నెరవేరుతుంది."

చివరికి క్షుద్రమైన అహంను విరాట్ సత్తాలో విలీనం చేయడం; అంతా దానిదే అయిపోవడం; జడ చేతనాలలో ఇమిడి ఉన్న పరమ సత్తాయే మార్గదర్శి కావడం. అహంకారాన్ని వదులుకోవడంవల్ల కలిగే సత్ఫలితమూ ఇదే.

ధనాన్ని సద్వినియోగపరచడం తెలుసుకున్నవాడే నిజమైన ధనవంతుడు.

దేవుడి కోసం వలవల ఏడ్చిన అవధూత పిచ్చమ్మ

“దేవుణ్ణి ఎవడు చూపిస్తాడురా! అసలు యెవడు చూపించగలడు? దేవుణ్ణి చూడాలనే ఆకాంక్ష లోపలినుండి ఏరల్లే పొంగి పొర్లి రావాలిరా.

“వీడికి ఎవడు చూపించాడురా? వీడు రాత్రి పగలు తెలియకుండా శృశానాల్లో, చెట్టుతొర్రల్లో, రక్కిస కంపల్లో కూర్చొని దేవుడి కోసం ఏడ్చాడు. ఆకలయితే దోసిళ్ళతో బూడిద నోట్లో పోసుకొని కాలవలో నీళ్ళు త్రాగి ఆకలి తీర్చుకొని దేవుడికోసం రావి ఆకులా అల్లాడిపోయాడు. అప్పుడు కాని దర్శనం కాలేదు వీడికి.”

అంటూ స్త్రీ రూపంలో ఉన్న దివ్యతేజం దేవుణ్ణి దర్శించే మార్గం చూపమని అడిగే పండిత ప్రకాండలకు దేవుణ్ణి పట్టుకొనే రహస్యం ఉపదేశించేది. ఆమెయే అవధూత పిచ్చమ్మగారు.

ఆమె తనను గూర్చి చెప్పేటప్పుడు ‘వీడు’ అనీ, ‘రాము’డనీ చెబుతుంది. అమ్మకు అక్షర జ్ఞానం లేదు. కాని సాహిత్య సమ్రాట్లు ఆమె పాదాల ముందు శిరస్సు వంచారు. అమ్మ ‘మాల’ కులంలో జన్మించింది. కాని అగ్రకులజాలు తమ ‘అహం’ అణగడానికి ఆమె పాద పద్మాలను అర్పించారు.

గుడివాడ తాలూకా కురుమద్దాలి గ్రామవాసులు వడ్డె ముత్తాయి, వీరమ్మలకు పిచ్చమ్మ 1870లో జన్మించింది.

చిన్నతనం నుంచీ పిచ్చమ్మకు అకస్మాత్తుగా బొమ్మ మాదిరి నీలుక్కుపోవడం, ఎవరో గొంతు పట్టేస్తున్నట్లు మూగపోవడం జరిగేవి. తల్లితండ్రులు గాలి చేష్టలని భూతవైద్యం చేయించినా, ఆమెలో మార్పు కనపడలేదు, “అమ్మా! నాలోనే ఎక్కడో నాదాలు-శంఖం, వేణువు వూదినట్లు శబ్దాలు వినబడుతున్నాయి. వినబడగానే నన్ను నేనే మరిచిపోతానే”- అనేది. పిచ్చమ్మకు తన లోపలనే తనంత వయస్సుగల బంగారుబొమ్మ వంటి అమ్మాయి

కనిపిస్తుండేది. అంతలోనే మాయమవుతున్నట్లుండేది. ఎవరీ అందాల బాల అని తల్లి నడుగుతుండేది.

పిచ్చమ్మను గుడివాడ తాలూకా తుమ్మలపల్లి గ్రామ మాలపల్లిలో నీలం వారబ్బాయి కిచ్చి పెళ్ళి చేశారు. “మూర్ఖులదాన్ని మోసం చేసి కట్టారు” అని అతన్ని అంతా పరిహాసం చేశారు.

పిచ్చమ్మకు కూతురు కలిగింది. భాగ్యమ్మ అని పేరు పెట్టారు. కాని పిచ్చమ్మ భర్త పరలోకగతుడైనాడు. పునర్వివాహానికి ఆమె సుతరామూ ఒప్పుకోలేదు.

భాగ్యమ్మను పిచ్చమ్మ అల్లారుముద్దుగా పెంచింది. తాను భూస్వాముల పొలాలలో పనిపాటలు చేసేది, నాలుక కోసినా అబద్ధ మెరుగడు. కండపుష్టి, ధర్మపుష్టి గల పిచ్చమ్మ యిద్దరు చేసే పని ఒక్కతే చేసేది. తన ముఠాలో అందరూ అట్లా నడవవలసిందే.

పిచ్చమ్మ ఊళ్ళో ఉన్న అన్న కొడుక్కి భాగ్యమ్మనిచ్చి పెళ్ళి చేసింది. కాని మూణ్ణాళ్ళ ముచ్చటగా అతడు కాస్తా రాలిపోయాడు. పిచ్చమ్మ కూతురిని దగ్గర పెట్టుకుని ఎలాగో కాలం యీడుస్తోంది.

కూతురుకు మారు మనువు చేయడానికి ఆమె పూర్తిగా వ్యతిరేకం. కాని పిచ్చమ్మ అక్క కపిలేశ్వరపురం నుండి వచ్చి భాగ్యానికి మళ్ళీ పెళ్ళి చేసేతీరాలని పట్టుపట్టి కపిలేశ్వరపురం తీసుకువెళ్ళి మూడుముళ్ళు వేయించింది.

పిచ్చమ్మ అల్లుణ్ణి చాలా ప్రేమగా చూచుకొనేది. వచ్చినప్పుడల్లా రాచమర్యాదలు చేసి రూకలిచ్చి పంపించేది. కాని అదేమి దురదృష్టమో గాని అతడు మాత్రం భాగ్యమ్మ మీద కస్సుబుస్సులాడుతూ కత్తులు నూరేవాడు.

అత్తవారింట్లో పెట్టే బాధలు పడలేక భాగ్యమ్మ నూతిలో పడి చనిపోయింది! పిచ్చమ్మకా సంగతి తెలిసింది. ఆమె పరుగు పరుగున కపిలేశ్వరపురంలోని ఆ నూతి

సంతృప్తి అన్న ధనం మనిషిని సదా ధనవంతునిగా నిలిపి ఉంచుతుంది.

వద్దకు పోయి భాగ్యమ్మ శవం మీద పడి వలవల ఏడ్చింది. పిదప కురుమద్దాలి వచ్చేసింది. అంతటితో పిచ్చమ్మ జీవితం పూర్తిగా మారిపోయింది. రాత్రి, పగలు 'భాగ్యం, భాగ్యం' అంటూ ఒకటే స్మరణ. సూర్య చంద్రులే ఆమెను చూడలేకపోతున్నారు.

ఒకరోజున ఒక గోసాయి ఆ ఊరు వచ్చాడు. "నిరుడు ఇదే రోజులలో ఇక్కడికి వచ్చాను. ఆ గుడిసెలో నుండి ఏడుపు వినిపించింది. ఇప్పుడూ వినిపిస్తోంది. ఏమిటి కారణం?"- అని గ్రామస్థుల నడిగాడు. వారు పిచ్చమ్మ గాథ చెప్పారు. ఆ గోసాయి పిచ్చమ్మ గుడిసెలో అరగంట ఉండి తన దారిన తాను పోయాడు. పిచ్చమ్మలో మార్పు వచ్చింది. ఐతే అదివరలో చనిపోయిన భాగ్యం కొరకు ఏడ్చింది. ఇప్పుడు సర్వాంతర్యామి అయిన భగవంతుని కొరకు ఏడుస్తోంది!

పిచ్చమ్మ ఇల్లు వదిలివేసింది. సకల జీవులకు లయస్థానమైన రుద్రభూమి ఆమె నివాసం. మృత్యు రహస్యాన్ని శోకంతో శోధిస్తున్నది ఆమె. ఆమెకు మంత్రం లేదు. తంత్రం లేదు. ఆత్మ విచారణ అంతకుముందే లేదు. ఒట్టి ఏడ్పు! ఏడ్పు!!

ఆమె ఎవరో తెచ్చి పెట్టే ఆహారంతో కాలం గడిపేది. ఒక్కొక్కసారి ఆకో, అలమో, కాలువలో వండ్రో, శ్మశానంలో బూడిదనో కడుపులో వేసుకునేది.

అమ్మ ఏమి చెపితే అది జరిగేది. 1925లో అమ్మకు ఆశ్రమం కట్టారు. ఆమె రోజు విడిచి రోజు సమాధి లోకి వెళుతుండేది.

అమ్మ ఐశ్వర్యాన్ని 'రోత' అని పిలిచేది. ధనం, బంగారం ముట్టుకొనేది కాదు. పొరబాటున ముట్టుకుంటే అమ్మకు ఒళ్ళంతా కాల్చినట్లుండేది.

మామూలుగా అమ్మ నగ్నంగాను, అర్ధనగ్నంగాను ఉండేది. కామ దృష్టిగలవాళ్ళు వస్తున్నారనిపిస్తే "వాడి కంట్లో దోషం ఉందిగాని నాకు దుప్పటి కప్పండిరా"- అనేది.

గొప్పవాళ్ళం కావడం ఎలా?

స్వామి రామతీర్థ ఆరోజులలో ఉపాధ్యాయ వృత్తిలో ఉన్నాడు. ఒకరోజున ఆయన తన తరగతిలో నల్ల బల్లమీద ఒక నిలువుగీత గీశాడు. ఆయన విద్యార్థులను ఒక ప్రశ్న అడిగాడు. 'ఈగీతను చెరపకుండా దీనిని ఎవరైనా చిన్నగీతగా చేయగలరా?' విద్యార్థులు అందరూ అయోమయంలో పడి పోయారు. అప్పుడు ఒక విద్యార్థి ముందుకు వచ్చాడు. ఆ గీత ప్రక్కన దానికంటే ఒక వెద్దగీతను గీశాడు. ఇప్పుడు ఆ మొదటిగీత ఈ గీత కంటే చిన్నదై పోయింది. స్వామి రామతీర్థ ఇలా చెప్పారు - 'దీనిలో ఒక గూఢార్థం ఉంది. జీవితంలో గొప్పవాళ్ళం కావాలంటే ఏం చెయ్యాలి? ఇతర వ్యక్తులను నాశనం చెయ్యనక్కరలేదు. వారిని నిందించి, వారిని చిన్నవారుగా చిత్రించనక్కరలేదు. మనం మన గుణాల ద్వారా స్వయంగా గొప్పవాళ్ళం అయితే చాలు. హిందూ సంస్కృతిలోని సారాంశం ఇదే!'

ఒకసారి ఒక సనాతన విప్రుడు అమ్మ దగ్గరకు వచ్చి అమ్మ మాలది అనే దృష్టితో దూరంగా ఉండి మాట్లాడుతున్నాడు. అప్పుడు అమ్మ వేదాంత మూలతత్వాన్ని ఇలా విశదపరచింది : "వడికిన పోగులు మెళ్ళో వేసుకొని గొప్ప కులం వాడినని భ్రమపడుతున్నావ్. వడకని పోగులు నీలో ఉన్నాయి. వెతికి చూసుకో దొరుకుతాయి."

పండితుల నుండి పామరుల వరకు ఆమెకు ఎందరో భక్తులున్నారు. శ్రీ ఉన్నవ లక్ష్మీనారాయణ పంతులు. శ్రీ వేలూరి శివరామశాస్త్రి, శ్రీ గుడిపాటి వెంకటచలం, శ్రీ త్రిపురనేని గోపీచంద్ వంటి ఎందరో ప్రముఖులు అమ్మను భక్తితో దర్శించి తమ రచనలతో ఆమెను ప్రస్తుతించారు.

- ఎమ్. ఆర్. నాగేశ్వర రావు

★★★

కాకి ఎవరి సొమ్ము కాజేసింది? కోకిల ఎవరికి కిరీటం పెట్టింది? నోరు మంచిదయితే ఊరంతా మంచిదే.

ఆరోగ్యానికి మూడు నియమాలు

వైద్యరంగము అతివేగంగా అభివృద్ధి చెందసాగింది. రోజురోజుకి అనేకరకాల ఔషధాల తయారీలు, చికిత్సా పరికరాల ఉత్పాదనతోపాటు వైద్యులు, హాకీములు, డాక్టర్లు పెరిగిపోతున్నారు. కాని ప్రజల ఆరోగ్య దిశలో చెప్పుకోతగినంత ప్రగతి కనబడుటలేదు. ఆరోగ్యము, స్వస్థతకు సంబంధించిన సమస్యలు కూడా అంతే వేగంగా జటిలముగా మారుతున్నవి. అభివృద్ధి చెందిన సాధనాల వలన లాభము కనపడనప్పుడు మన జీవన విధానంలోనే ఏదో పొరపాటు ఉన్నట్లు తెలుసుకొనాలి. అంటే, ఆరోగ్యాంశముల గురించి మనకు సరియైన అవగాహన లేదనైనా అనుకోవాలి, లేదా మన దృష్టి దానివైపు సరిగా సారించడం లేదనైనా అనుకోవాలి. ఏదైనాగాని, ఆరోగ్యానికి సంబంధించిన మూల ప్రాకృతిక సిద్ధాంతాలను చెరిపివేయడానికి మర్చిపోవడానికి గాని వీలు కాదు. జీవన విధానంలోనే దోషం ఉన్నప్పుడు మనిషి చేదు ఫలితాలను అనుభవించవలసి వస్తుంది. ఏ కాస్త అజాగ్రత్తగా ఉన్నా వ్యాధులకు, బలహీనతలకు స్వాగతం పలికినట్లే అని తెలుసుకోకతప్పదు. ఆహార-విహారములలో సంయమము పెట్టుకొని దానికి ఉన్న నియమాలను పాటిస్తున్నవారు జీవితాంతము ఆరోగ్యమనే భాగ్యమును పొందగలుగుతారు. వాటిలో ముఖ్యమైనవి మూడు నియమాలు. ఇవి ఆరోగ్యమునకు రక్షణ కవచము వంటివి. అవి ఏవనగా- (1) తెల్లవారుజామున నిద్రలేచుట, (2) ఉషాపానము, (3) ఆరుబయట వాయుసేవనము. ఈ మూడు నియమాలు ఆచరించుటకు ఎంతో సులభమైనవి. అందరికీ రుచించేవి కూడా.

అంతేకాక వీటికోసం ప్రత్యేక సాధనాలను జోడించాల్సిన ఆవశ్యకత అసలే లేదు.

తెల్లవారుజామున నిద్రలేవడము ఆరోగ్య దృష్ట్యా అత్యంత హితకరమైనదని ప్రపంచమంతా ఏకగ్రీవంగా అంగీకరించింది. “త్వరగా పడుకొని త్వరగా లేచుట మనిషిని ఆరోగ్యవంతుడిని, ధనవంతుడిని, బుద్ధిమంతుడిని చేస్తుంది”- అని యింగ్లీషులో ఒక సామెత ఉన్నది.

దీని గురించి శాస్త్ర కారుల కథనము-

“బ్రాహ్మముహూర్త తత్తిష్ఠేత్స్వస్థేతార్హార్యమాయుషు”

అనగా- “ప్రాతఃకాల బ్రహ్మముహూర్త కాలములో మేల్కొనుట వలన ఆరోగ్యం, ఆయువు పెరుగుతుంది.”
వేదప్రవచనము -

యదధ్య సూర అదితో నాగా మిత్రో అర్యమా ।

సువాతి సవితా భగః ॥

అనగా- “సూర్యోదయమునకు ముందటి ప్రాతః కాలములోని గాలి నిర్దోషముగా ఉండును. కాబట్టి తెల్లవారుజామున త్వరగా మేల్కొనవలెను. దీని వలన ఆరోగ్యము స్థిరముగా ఉండును. ధనప్రాప్తి కలుగును.”

సంత్ వినోబాజీ మాటల్లో - “రాత్రులు నిద్రించుట వలన శరీర వృద్ధి కలుగుతుంది. దానిని స్థిరపరుచుకొనుటకు త్వరగా మేల్కొనవలెను. ప్రాతఃకాలములో మెదడు చురుకుగా, తాజాగా ఉంటుంది. సృజనాత్మకతకు అనుకూలమైన నిశ్శబ్ద వాతావరణము అంతటా నిండి ఉంటుంది. అందువలన అప్పుడు మెదడు, బుద్ధి జ్ఞానగ్రహణమునకు జాగృతమై ఉంటాయి.

కృతజ్ఞతను తెలుపుకోవడం అందరికీ కనీస విధి. దాన్ని ఆశించే హక్కు మాత్రం ఎవ్వరికీ లేదు.

స్వామీ వివేకానందుని కథనము -
 “సూర్యోదయమునకు ముందే నిద్రలేచుట వలన శరీరము
 ఆరోగ్యముగా ఉంటుంది. బుద్ధి వికసితమౌతుంది.”

సిక్కుల ధర్మగ్రంథంలో ఇలా ఉన్నది-‘అమృత
 వేలాసచనాపూ.’ అనగా “ప్రాతఃకాలములో త్వరగా
 నిద్రలేవనందువలన బుద్ధి మందగిస్తుంది. మేధస్సు
 పరిపక్వము కాదు. ఆరోగ్యము దిగజారుతుంది.”

పండిత స్వీట్ మార్డన్ ఇలా వ్రాశారు - “మీరు
 మీ ఆయుష్షు పెరగాలను కుంటే, వృద్ధాప్యము
 దరిచేరకూడదనుకుంటే, మీ శరీరము సంపూర్ణ ఆరోగ్యంతో
 ఉండాలను కుంటే ప్రాతఃకాలమున త్వరగా మేల్కొనండి.”

ఈ విధంగా ఆరోగ్యరక్షణ కోసం తెల్లవారు జామున
 లేచే విషయంలో ప్రపంచమంతా ఒకే అభిప్రాయంతో
 ఉన్నది. రోజంతా మనుష్యులు, వాహనాలు ఉరుకులు-
 పరుగులతో భూమి మీద గందర గోళం ఏర్పడుతుంది.
 దానివల్ల ప్రాకృతిక వాతావరణం అస్థిమితంగా ఉంటుంది.
 ధూళికణాలు, కార్బన్ తత్వాలు అనేక ఇతర విషపూరిత
 పదార్థాలు. గాలితోపాటు ఆకాశంలో వ్యాపించి ఉంటాయి.
 ఆ గాలిలో స్థూలతత్వం అధికంగా ప్రాణశాతం తక్కువగా
 ఉంటుంది. దాని వల్ల మనుష్యుల శరీరాలలో స్థూలతత్వం
 పెరుగుతుందిగాని ప్రాణతత్వము అణచివేయబడుతుంది.
 పగటి కోలహలము రాత్రవుతూనే సద్దుమణిగి శాంతినిస్తుంది.
 మూడవ జాముకు అనగా ప్రాతఃకాలమున కంతా
 దుమ్ము-ధూళి మొత్తం నేలమీద అణిగిపోతుంది. దానిలో
 ప్రాణవాయువు నిర్దోషమవుతుంది. అటువంటి వాతావరణంలో
 సామాన్య శ్వాసతోనే ప్రాణశక్తి శరీరమంతా నిండి రోజంతా
 ఆరోగ్యంగా, హాయిగా ఉంటుంది. మనసు ఉల్లాస భరితంగా
 తాజాగా ఉంటుంది. ప్రాణ సంచయ కోశాలు నిండుగా

ఉండటం వల్ల ఆరోగ్యం స్థిరంగా ఉంటుంది. దీనిలో
 ఎంత జీవశక్తి ఉంటుందంటే- రోజంతా విషపూరిత
 పదార్థాలతో పోరాడి వాటిని తుడిచి పెట్టగల సంర్థత కలిగి
 ఉంటుంది. అంతేకాక శరీరం మీద మరే కలుషిత ఆఘాతం
 పడనివ్వదు. ఈ ప్రాణవిద్యుత్ సంచయం కోసం తెల్లవారు
 జామున త్వరగా నిద్రలేవడం అన్ని విధాలా మంగళకరమైనది.

ఇన్ని ప్రయోజనాలు లున్నాయని తెలిసి కూడా ప్రజలు
 “మాకు తెల్లవారుజామున మెలకువ రాదు” అనే చెప్పతూ
 ఉంటారు. అసలు ప్రయత్నం అంటూ చేయాలిగదా! కొద్ది
 రోజులు బలవంతంగానైనా లేచి కూర్చోడం చేస్తే బద్ధకం
 వదిలిపోతుంది. చాలినంత నిద్రపోనప్పుడు మాత్రమే
 బద్ధకంగా అనిపించడం, ఆవలీంతలు రావడం సహజంగా
 జరుగుతుంది. నిద్ర చాలకపోవడమనేది ఆలస్యంగా
 పడుకునే వారికే కదా కలిగేది. కనుక ఉదయం త్వరగా
 లేవాలనుకుంటే రాత్రులు త్వరగా పనులన్నీ చక్కపెట్టుకుని.
 పొద్దుపోకుండా నిద్రపోతుండాలి. ఉదయం లేచి నియమిత
 దినచర్యలో ప్రవేశించాలి తప్ప తెల్లవారుజామున లేవడమే
 కదా కావలసినది అని మంచం మీదే మెలుకువగా
 కూర్చోవడం కాదు.

సూర్యోదయానికి ముందు మంచం దిగడంతోనే
 కాలకృత్యములు తీర్చుకోవటానికి ముందే మంచినీరు
 త్రాగడాన్ని “ఉషాపానం” అంటారు. నీటి మోతాదు
 పావుసేరునుండి ముప్పావుసేరు వరకు ఉండవచ్చు. రాగి
 పాత్రలో నిలువ ఉంచుకున్న నీరు మరింత శ్రేష్ఠము.
 కుదరనప్పుడు ఏదైనా సరే పరిశుభ్రమైన పాత్రలో మూతఉన్న
 మంచి నీటిని త్రాగవచ్చు. వైద్య గ్రంథాలలో ఉషాపానం
 “అమృతపానం” అని ప్రశంసించబడింది. ఎవరైతే
 ప్రాతఃకాలంలో నియమిత రూపంలో జలపానం చేస్తుంటారో

కామంతో సమానమైన వ్యాధి లేదు.

వారికి మూలవ్యాధి, జ్వరం, ఉదరబాధలు, సంగ్రహణి, మూత్రవ్యాధులు, మలబద్ధం, రక్త-పిత్త వికారాలు, ముక్కు నుండి రక్తస్రావం, చెవులు తల నడుము నొప్పులు, కళ్లమంటలు మొదలైన వ్యాధులు నివారించబడతాయి.

వైద్య గ్రంథాలలో ఇలా వ్రాయబడిఉంది.

సవితురుదయకాలే ప్రసృతీః సలికస్య దివేదష్టా ।
రోగ జరా పరియుక్తో, జీవేద్వత్సర శతం సాగ్రహమ్ ॥

అనగా- “సూర్యోదయమునకు ముందు ఎనిమిది దోసిళ్ళ నీరు త్రాగుతున్నట్లయితే జబ్బులు రావు. వృద్ధాప్యం రాదు. మనిషి నూరు సంవత్సరాలకు ముందు మరణించడు.”

ప్రాతఃకాలంలో జలపానం వల్ల ఆంత్రములలో నిలువ ఉన్న మలము విడుదలై వాటికి బలము చేకూరుతుంది. నేత్రముల కాంతి వృద్ధిచెందుతుంది. వెంట్రుకలు తెల్లబడవు. బుద్ధి, శరీరం నిర్మలంగా ఉంటాయి. దానివల్ల అతడు అన్ని రకాల వ్యాధులనుండి రక్షింపబడతాడు. కనుక, ప్రాతఃకాలంలో ఉషాపానం చేయటం ఆరోగ్య రక్షణకు తాళపు చెవి.

ఆరోగ్య దృష్టిలో ప్రాతఃకాలంలో మేల్కోవడంవల్ల కలిగే వాస్తవిక లాభము వాయుసేవనం. తెల్లవారుజామున లేచి కొంత దూరం పరిశుభ్రమైన గాలిలో తిరుగుతున్నవారికి తప్పక దీర్ఘాయువు కలుగుతుంది. మనుషులు, ఇతర ప్రాణులు ఎక్కువగా సంచరించే చోట వారు వదిలే గాలివల్ల పరిసరాలు కలుషితంగా ఉంటాయి. జనసంచారముండని ఊరివెలుపలి స్థానాలు వృక్షాల ద్వారా ఎప్పుడూ శుభ్రపడుతూ ఉంటాయి. అందుచేత ఊరి బయట ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో కొంతసేపు నడుస్తూ ఆరోగ్యానికి కావలసిన స్వచ్ఛమైన గాలిని సేవించాలి. తిరగడం వలన వ్యాయామమూ జరుగుతుంది. మంచి గాలీ లభిస్తుంది. ఆరుబయట మంచుతో తడిసిన గడ్డిలో చెప్పులులేని కాళ్లతో నడవడం వల్ల శరీరానికి అపారమైన శక్తి అభిస్తుంది.

యువ శతాబ్ది

కొద్దిరోజులలోనే ఉరి శిక్ష అమలు కాబోతున్నది. దేశమంతా అట్టుడికి పోతోంది. 5-3-1931 నాడు ఏ మాత్రం చలించకుండా భగత్ సింహు తన తమ్ముడు 12సంవత్సరాల కులతార్ సింహునికి అంతిమ లేఖ వ్రాశాడు.

“తమ్ముడా! మహోన్నతమైన ఈ భారతదేశానికి నేను కొన్ని రోజుల అతిథిని మాత్రమే. వెళ్లిపోవటానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. కాని ఇక్కడ ప్రజ్వరిల్లిన దేశభక్తి చల్లారదు. ఈ దుస్థితి ఎల్లకాలం ఉండదు. నేను మరణించినా నాలోని దేశభక్తి మరణించదు. నేను మట్టిలో కలసిపోయిన చోటు నుండి దేశభక్తి సుగంధం వ్యాపిస్తూనే ఉంటుంది.”

భగత్ సింహ్ స్వాతంత్ర్య సమర యుద్ధంలో సమిధగా కాలిపోయాడు. ఈనాడు మనం ఆలోచించాలి. భారతదేశపు మట్టిని ఆతడు తన బలిదానంతో సుగంధభరితం చేయగలిగాడా? నేటియువత భగత్ సింహునికి తమ హృదయాలలో గుడి కట్టుకొన్నదా? నిజానికైతే భారత దేశపు యువత యొక్క గుండెల చప్పుడు భగత్ సింహుడే కావాలి. కాని ఈనాటి యువత మాదకద్రవ్యాల మత్తులో పడి జోగుతోంది. సుఖభోగాల ఊబిలో కూరుకునిపోయి ఉంది. మదిర-మగువలే వారికి ప్రధానమై నిలచాయి. అన్యాయార్జననే అలవాటుగా మారిపోతున్నది.

భగత్ సింహుని లేఖ భారతీయ యువతకు కనువిప్పు కలిగించగలగాలి. కనీసం 10% యువకులైనా ఆదర్శవంతులుగా మారుతారని, మారాలని ఆశిద్దాం.

ఆరోగ్య రక్షణకు ఈ మూడు నియమాలు అమోఘమైనవి. స్వస్థత వంటి సామాన్య సమస్య కోసం ఎటువంటి కఠినతరమైన సాధనలు చేయవలసిన పని లేదు. ఈ మూడు నియమాలను పాటించి ఆరోగ్యాన్ని పొందవచ్చు. ఈ మూడు నియమాలు ఆరోగ్యానికి కవచాలవలె రక్షణ, పోషణ ప్రదానం చేస్తాయి. వీటిని గుర్తు ఉంచుకుంటే ఎటువంటి వ్యాధులూ మన శరీరాన్ని బాధించలేవు.

★★★

మోహాన్ని మించిన శత్రువు లేదు.

భారతీయ సంస్కృతిలోని ఏకతా సూత్రం

వివిధ పాశ్చాత్య దేశాలలోనివారు భారతదేశ కీర్తి, అసామాన్య పరాక్రమాలను, ధనసమృద్ధుల గాఢలను పదే పదే విని ఇక్కడకు వచ్చేవారెందుకు? భారతదేశాన్ని విదేశీయాత్రికులందరూ వేనోళ్ల పొగిడారెందుకు? దీనిని భూలోకస్వర్ణమని పిలిచేవారెందుకు? ఇందుకు కారణమేమిటి?

పైన తెలిపినవాటికన్నింటికీ ఒకే ఒక కారణం భారతీయ సంస్కృతి ఈ దేశమంతటినీ ఏకతాసూత్రబద్ధం చేయడమే. భారతీయులు పరస్పరం సోదర భావం, ప్రేమ, సౌహార్దం, సహానుభూతి అన్న త్రాళ్లతో బంధించుకుని జీవించేవారు. అందువల్లనే విదేశీ శక్తులేవీ దీనిపైకి ఆక్రమణ చేసే సాహసం చేయలేకపోయాయి. అనేక విదేశీ శక్తులు వచ్చాయిగానీ, ఇక్కడ గల ఐక్యతయొక్క ఎదురుదెబ్బలకు తట్టుకోలేక వెనుకకు తిరిగిపోయాయి. ముసల్మాన్, ఆంగ్లేయ శాసకులు భారతీయ ఏకతను, సంఘటనను చెదరగొట్టి పాడుచేశారు. మనమధ్యలో భేదభావాలను పుట్టించి మనను దాసులుగా మార్చారు. నేడు మనం పాశ్చాత్యదేశాలనుంచి రాజ్యపాలనా వ్యవస్థాపద్ధతులను నేర్చుకుంటున్నాము. కానీ మన సంస్కృతిలో ఏకత, సమాజవాదాలకు చెందిన సిద్ధాంతములు సంపూర్ణముగా కలవవని, అందువల్ల మన దేశం ఈనాటికీ యావత్తు ప్రపంచానికీ దారిచూపగల దేశము కాగలదనీ మనం తెలుసుకోలేకుండా ఉన్నాము.

ఈ విషయంలో ఆచార్య శ్రీ నరేంద్రదేవ్ శాస్త్రి గారి ఎంతోవిలువైన మాటలను ఇక్కడ పేర్కొంటున్నాము-

“మన భారతీయతయొక్క సూత్రం నేడు కూడా కనబడుతూనే ఉన్నది. అదే మన సంస్కృతి. ఈ సంస్కృతికి మన ధర్మంతో సంబంధముంది. అనేక విధాలైన ఆలోచనావిధానాలు, వివిధ పంథాలు ఉంటూకూడా మన పూర్వజులు ఏకత్వంలో అనేకత్వాన్ని, అనేకత్వంలో ఏకత్వాన్ని దర్శించే పాఠాన్ని పఠించినవారు. భారతీయ సంస్కృతిని ప్రచార మొనరించడం ద్వారా, ఆ సూత్రాన్ని దృఢం చేయవలసిన అవసరముంది. ‘సంస్కృతి’ అనండి, లేక ‘సంస్కార’మనండి, ఏమన్నా రెండూ ఒక్కటే. అనేక పరంపరాగత సంస్కారాల వల్లనే ఏదైనా జాతిసముదాయాల, దేశ, రాజ్యాల సంస్కృతి

ఏర్పడుతుంది. మన దేశంలో అనేక రకాల ఆలోచనలు ఉన్నా అన్నీ ఏకసూత్ర బద్ధాలుగా ఉన్నవి. ఆ విధంగా లేకుంటే ఒక వెయ్యి సంవత్సరాల భయంకర దాస్యం, విదేశీయ, అన్యమతస్థుల ప్రభుత్వాలు ఎంతోకాలం కొనసాగడం జరిగినా- భారతదేశం ఎట్లా జీవించిఉండ గలిగేది? మనకుగల ఏకైక విశేషత ఇదే. ఇది చూసి ప్రపంచమంతా ఆశ్చర్యపడింది. భారతీయ సంస్కృతి యొక్క విశేషతవల్లనే భారతదేశం ఎన్ని విపరీత పరిస్థితులు ఎదురైనా సహిస్తూ వచ్చింది. మళ్లీ నేడు తలెత్తింది. ఇప్పుడు ఇతర దేశాలలోని ప్రజలు భారత దేశం తాను అనుసరిస్తున్న పాశ్చాత్య ప్రజాతంత్ర విధానంలో ఎంతవరకు సఫలత పొందగలదా అని గమనిస్తున్నారు. భారతదేశం స్వతంత్రమై- ప్రపంచంలో ఒకరిని చూచి ఒకరు ఈర్ష్యపడే దేశాలలో పరస్పరశాంతిని, సమ్మద్ధిని, సౌజన్యాన్ని సాధించడానికి భారతీయ సంస్కృతి చక్కని ఉపాయాలను తెలుపుతోంది. అది రామబాణంవంటి మందు. అదే పంచశీల. దానిని సేవిస్తే ప్రపంచంలోని అన్ని దేశాలకు చెందిన సమస్త దుఃఖాలూ దూరమైపోతాయి. మహా భారతంలోని శాంతిపర్వం ప్రారంభంలో ఏ ధర్మ తత్వం తెలుపబడిందో దానికి అనువాదమే ఈ పంచశీల.

“ఆత్మనః ప్రతికూలాని పరేషాం న సమాచరేత్”

ఏ మాటగానీ, ఏ పనిగానీ తనకే పనికిరానిదైతే, తనకే వ్యతిరేకమైతే- ఆ మాటనుగానీ, పనినిగానీ ఇతరులపట్ల సుతరామూ ప్రయోగించరాదు.

మన కర్మ, పౌరుషాలవల్ల అన్యుల హితానికి దెబ్బ తగిలేటట్లుయితే- వాటిని ప్రయత్నపూర్వకంగా వదిలివేయాలి.

ఈ నవయుగంలో నూతన సిద్ధాంతాలద్వారా మన ఏకతను నిలబెట్టుకోవాలన్న ఆలోచన అవసరం లేదు. మనం మన సంస్కృతిని జాగ్రత్తగా నిలబెట్టుకోగలిగితే చాలు. దానివల్ల మనం ఏకత్వంతో ఉండగలుగుతాము. మన ముండడమేకాదు- విడిపోయి పాడయేవారినికూడా బాగుచేయగలుగుతాము. మన సంస్కృతి యొక్క వైభవమే ప్రపంచమంతటా వ్యాపించిఉన్నది.

★★★

కోపాన్ని పోలిన నిప్పు లేదు.

ఆత్మబలం, ఆత్మవిశ్వాసం

అన్ని బలాలలోను మిన్నబడనిది ఆత్మబలం. ఆత్మబలం లేనిదే భౌతికమైన బలం గాని, ఇతర వనరులు గాని భారంగా పరిణమిస్తాయి. కేవలం బలం కలిగి ఉండటమేకాక, బలాన్ని సరియైన మార్గంలో ఉపయోగించటం వల్లనే లాభాన్ని పొందగలము. అలాకాక - దురుపయోగ పరచటం వల్ల బలం నిరర్థకం అవటమేకాక హానిని కూడా కలుగచేస్తుంది. అందువల్ల ధనం, బుద్ధి, ఆరోగ్యం మొదలైన శక్తులపై నియంత్రణ కల్గి, వాటిని సరియైన దిశలో ఉపయోగించేందుకు తగు సమర్థత కల్గి ఉండాలి మనిషి. ఈ సమర్థతనే మనం ఆత్మబలమని పిలుస్తాము.

మనిషి కేవలం శరీరం మాత్రమే కాదు. మానవుని శరీరంలో తేజోవంతమైన ఆత్మ నిక్షిప్తమై ఉంది. మానవులు కేవలం ధనం, బుద్ధి, ఆరోగ్యం మొదలైన భౌతిక విషయాలతో మాత్రమే సాంసారికమైన సుఖాన్నీ, సంపదనూ, సమృద్ధినీ, ప్రగతినీ సాధించలేరు. వీటిని సాధించటానికి మానవులకు ఆత్మబలం ఎంతో అవసరం. ఆత్మలేని శరీరం ఎందుకూ కొరగాదు. ఆత్మబలం లేని శారీరక బలం కేవలం ఆట వస్తువుగా తయారవుతుంది. ఆత్మబలం లేకుండా ఎన్ని భౌతికమైన శక్తులున్నప్పటికీ, వాటివల్ల మనుషులు ఎటువంటి సుఖానుభూతినీ పొందలేరు. ఈ భౌతిక శక్తులు చింతలకు, ఉద్వేగాలకు కారణభూతమై, దురుపయోగపడి వినాశనానికి దారితీస్తాయి.

ఆదర్శాలపై, సిద్ధాంతాలపై అచంచలమైన విశ్వాసంతో ఎటువంటి ప్రలోభాలకూ లోను కాకుండా, కష్ట సమయాలలో, పరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల చెడు మార్గం పట్టకుండా ఉండడం, ఆత్మగౌరవానికి భంగం కల్గకుండా రాబోవు కష్ట నష్టాలను, ధైర్యంతో, ప్రసన్నచిత్తంతో సహించగల్గే దృఢ చిత్తం కల్గి ఉండటం - ఇదే ఆత్మబలం.

కోరికలను, లోభాన్ని, స్వార్థాన్ని ఎదుర్కొని, తనకోసం కాక లోక హితం కోసం సదాచారంతో, ప్రేమ,

ఆత్మీయతలతో నిండిన జీవనం సాగించగలిగిన మానవులే ఆత్మబల సంపన్నులు. దయ, కరుణలతో నిండి ఉన్న హృదయం, ఉదారత ఆత్మీయతలతో తొణికిసలాడుతూ ఉండే వ్యక్తిత్వం ఆత్మబలానికి ప్రతీకలు.

ఆత్మబల సంపన్నులవల్ల ఈ ప్రపంచం సుగంధ పూరితమై, సమున్నతమై, సువ్యవస్థితమై ఉంటుంది. వారు తమ సామర్థ్యంతో దిశలను మార్చగలరు. ధనం, బుద్ధి, ఆరోగ్యం మొదలైన వాటిని నియంత్రించి, సన్మార్గంలో ఉపయోగించి, మంచి ఆలోచనలతో, మంచి ప్రయోజనాల కోసం వివేకాన్ని ఉపయోగించటమే వారి ఆత్మబలం.

పురుషార్థాలన్నింటిలోనూ ముఖ్యమైనది మన గుణ, కర్మ, స్వభావాలను సంస్కరించుకోవటం. తమను సంస్కరించుకోగలిగిన వారి సమస్యలన్నీ పరిష్కారం అవుతాయి. సుఖ సంపదలను, ఉన్నతినీ కోరుకోవటం మంచిదే. కాని వానిని సాధించుటకై తగు శక్తియుక్తులను ఉపయోగించటం అవసరం అవుతుంది. బాహ్య పరిస్థితులు ఎంతగా అనుకూలించినా - ఆత్మబలం లేనట్లయితే, అవరోధాలను ఎదుర్కొనవలసి వస్తుంది. ఇందువల్ల - తనకు నచ్చిన మార్గంలో నడిచి, విజయాన్ని సాధించాలంటే, బాహ్య పరిస్థితుల అనుకూలతతో పాటుగా, అంతరంగపు మార్పుకోసం కూడా మనిషి ప్రయత్నం చేయాలి. దుర్గుణాలు కల వ్యక్తి క్షణికమైన విజయాన్ని సాధించగల్గినా, అతడికి చివరకు పరాజయం తప్పదు.

ఈ ప్రపంచంలో అగ్రగణ్యులైన వారందరూ ఆత్మ విశ్వాసం కల్గినవారే. వారు ఏపనినయినా చేయటానికి పూనుకొన్నప్పుడు స్థిర చిత్తంతో మనస్సును దానిపై లగ్నంచేసి దాన్ని పూర్తిచేసికాని విడువరు. ఇందులో ఎన్ని అడ్డంకులు ఎదురైనా చలించరు. ఆశ, సాహసం వారికి తోడుగా నిలుస్తాయి. ఎట్టి పరిస్థితులలోను వారు వీటిని దూరం కానీయరు. ఆత్మవిశ్వాసం కలవారు కార్యవీరులౌతారు.

ఆత్మజ్ఞానాన్ని మించిన సుఖం లేదు.

వారు ఉన్నతమైన ఉద్దేశ్యాలను ఎంచుకుంటారు; హేయమైన, దీనమైన వానిని దగ్గరకు చేరనివ్వరు. నిత్యనూతనోత్సాహంతో తమ కర్తవ్యాలను నిర్వహిస్తూ, అన్నింటిలో అగ్రస్థానంలో నిలిచి, నూతన ప్రయోగాలను, ప్రయత్నాలను చేస్తూ, అడ్డంకులను, అవరోధాలను ధైర్యంతో ఎదుర్కొని, చివరకు విజయాన్ని సాధించి, కీర్తిని పొందగల్గుతారు.

మన ఆత్మ అనంతమైన శక్తితో నిండినటు వంటిది. ఇటువంటి అనంత శక్తితో ఈ ప్రపంచంలో సాధించలేనిది ఏదీ లేదు. ఎందుకంటే- ఆత్మ పరమాత్మ యొక్క అంశ. సర్వ శక్తులు, సర్వ సామర్థ్యం, అన్ని సద్గుణాలు పరమాత్మనుండి ఈ ప్రపంచంలోనికి ప్రవహిస్తున్నాయి. పరమాత్మ అంశలైన ఆత్మలు కూడా పరమాత్మయొక్క విశిష్టతలను కలిగి ఉండటం సహజమే. ఆత్మవిశ్వాసం కల్గిఉండటం పరమాత్మ యందు విశ్వాసం కలిగిఉండటమే. ఎవరైతే ఆత్మవిశ్వాసం ద్వారా పరమాత్మయందు విశ్వాసం కల్గిఉండి, పరమాత్మ సహాయం తీసుకుంటారో- వారికి లోటు ఎందుకు ఉంటుంది? అటువంటి వ్యక్తి సమక్షంలో సర్వశక్తులూ దాసీలవలె ఉపయోగపడడానికై ఎదురుచూస్తూ ఉంటాయి.

జీవితంలో అన్ని రంగాలలోనూ విజయం సాధించాలంటే, ఆత్మవిశ్వాసం అవసరమౌతుంది. ఎంతగా ఈదటం వచ్చిన వాడైనా, ఆత్మవిశ్వాసం లేకపోతే నదిని దాటలేడు. వాడు మధ్యలోనే చిక్కుకుపోవటంకానీ, నదిలో కొట్టుకు పోవటంకానీ, కాళ్ళు ముడుచుకొని వెనుకకు తిరిగి రావటం కానీ చేస్తాడు. జీవితంలో అనేకమైన క్లిష్ట పరిస్థితులు, సమస్యలు, ప్రతికూల పరిస్థితులు వస్తుంటాయి. ఈ గాలివానలో కఠిన శిలగా స్థిరంగా నిలబడటానికి ఆత్మవిశ్వాసం ఎంతో అవసరం.

లక్ష్యం ఎంతపెద్దదయితే మార్గం అంతే పెద్దదిగా ఉండి, అడ్డంకులు అధికంగా ఎదురవుతాయి. ఇందువల్ల అధికమైన ఆత్మవిశ్వాసం కల్గిఉండటం అవసరమౌతుంది.

శ్రమయే దైవం

ఒక రోజున ముద్రణాలయంలో కరెంటు అకస్మాత్తుగా పోయింది. ఇలాంటి సందర్భాలలో ఒక పని చేస్తుంటారు. 'ఈరోజు కరెంటులేని కారణంగా పత్రిక ఆలస్యంగా వచ్చింది,' అని మొదటి వేజీలో సూచన వేస్తారు. దానితో పని తీరిపోతుంది. కాని పం||దీనదయాళ్ ఉపాధ్యాయ ఇట్టి స్థితిలో కూడ తన శక్తి మేరకు ప్రయత్నం చేశారు. కరెంటు పోగానే ఆయన చేతిమీద చేయి వేసుకుని కూర్చుండలేదు. వెంటనే పరిగెత్తుకుని ముద్రణాలయంలోకి వెళ్ళారు. రాత్రిపూట చెయ్యవలసిన పని నిద్రపోవడమేనే? దీనదయాళ్ జీ రాత్రి అంతా అచ్చయంత్రాన్ని చేతితో నెడుతూ, త్రిప్పుతూ పనిచెయ్యసాగారు. స్వయంగా తమ ఆచరణద్వారా ఆయన శిక్షణ ఇచ్చారు. 'శ్రమయే మన దైవం', అంటూ ఈనాడు దేశంలో నినాదాలు వినిపిస్తుంటాయి. కాని విద్యావంతులైనవారి నడుమ ఈ శ్రమదేవత అగుపించడంలేదు.

ఈ ప్రపంచం ఆత్మవిశ్వాసం కలవారిని సమర్థిస్తుంది. ఆత్మవిశ్వాసం ముఖంలో ప్రస్ఫుటమౌతూ ఆకర్షణను కల్పించి, ఇతరులను తనవారుగా మార్చి, కొత్త వారు కూడా సహయాత్రికులవలె సహాయం అందచేసేలా చేస్తుంది. వ్యతిరేక పరిస్థితులు సైతం ఆత్మవిశ్వాసం కలవారికి అనుకూలమైన ఫలితాలను ప్రసాదిస్తాయి.

★★★

తిరిగివచ్చిన ఆగస్టు నెల యుగశక్తి గాయత్రి సంచికలు

1. టి.పి.శ్రీనివాస రావు, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాదు.
2. వరప్రసాద రెడ్డి.కె.వి, మోతీనగర్, హైదరాబాదు.
3. శ్రీనివాస్ దిట్ట కవి, మల్కజ్‌గిరి, సికిందరాబాదు.
4. సత్యకిరణ్.బి, యూసెఫ్ గుడా, హైదరాబాదు.
5. చెంగల్‌రాయుడు.ఎస్, తిరుపతి, చిత్తూరు జిల్లా.
6. రాజయ్య మాతంగి, ఇల్లందు, ఖమ్మం జిల్లా.
7. శ్రీనివాస రెడ్డి.కె, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాదు.
8. సి.హెచ్.శివప్రసాదు, చందానగర్, హైదరాబాదు.

★★★

పాలలో వెన్న, చెరకులో తీపి ఉన్నట్లు-పరమేశ్వర జ్యోతి అంతటా ఉంది - గురుగ్రంథ సాహబ్.

పరమేశ్వరుని పూజ- ఆరాధన

సృష్టి మొత్తం ఒక నియమపూర్వకమైన సువ్యవస్థకు లోబడి నడుస్తోంది. గ్రహాలు, నక్షత్రాలు తమ తమ కక్ష్యలలో ఇరుసు మీద ఏమాత్రం అటూఇటూ దారి తప్పకుండా పరిభ్రమిస్తున్నాయి. దివారాత్రులు, ఋతువులు మొదలగు వాటిలో ఒక నియమం ఏర్పడి ఉన్నది. కర్మ ఫలాలు ఒక దైవ వ్యవస్థకు సంబంధించినవే. పాలు పెరుగుగా మారడానికి, విత్తనం మొక్కగా మారడానికి కొంత సమయం పడుతుంది. అదేవిధంగా కర్మల ననుసరించి మంచి చెడుల ఫలితం కొంత సమయం వెనుకముందుగానైనా నిశ్చిత రూపంలో అందుతుంది. అలాకాని పక్షంలో ప్రపంచమంతా ఆటవిక న్యాయం రాజ్యమేలేది. నోరున్నవాడి మాటే చెల్లుబాటువుతూ, బలమున్నవాడి పెత్తనమే సాగుతూ ఉండేది. కాని అలా జరగడం లేదు.

విద్వాంసులు, ధనవంతులు, కళాకారులు పహిల్వానులు కాగలగాలి అనుకుంటే కృషి సాధన చేసేవారై. కృషికి తగిన ఫలితం తప్పక లభిస్తుంది. ఏ జాతి విత్తనాలు నాటుతామో ఆ జాతి పంటనే కోసుకుంటాము. మధ్యం త్రాగినవాడికే నిషా తలకెక్కుతుంది. విషం త్రాగిన వాడు ప్రాణాలు పోగొట్టుకుంటాడు. ఇదే కర్మఫలం యొక్క సునిశ్చిత వ్యవస్థకు ప్రత్యక్ష ప్రమాణం.

ఏపనికైనా తత్కాలంలోనే ఫలితం కనపడుతూ ఉంటే- అనగా దొంగతనం చేసిన వారి చేతులు చచ్చుపడి పోతుంటే, వ్యభిచారం చేసినవారు నవుంసకులై పోతుంటే- ఈ ధర్మాలు, కట్టుబాట్లు అవసరం అయ్యే కావు. భగవంతుని సాక్ష్యం పెట్టుకోవలసిన పనీ ఉండదు. మరి అటువంటప్పుడు ఈ అవకాశం మనిషికి ఎందుకు లభించింది? అతడు తన బుద్ధి కుశలతను ఉపయోగించి వ్యవహరించాలని, తన గౌరవ

గరిమను దృష్టిలో ఉంచుకొని సదాశయాన్ని కనపరుస్తూ, దుష్కర్మలకు దూరంగా ఉండాలని. కాని జరిగేదంతా దానికి వ్యతిరేకం. మనిషి తప్పులమీద తప్పులు చేస్తూనే ఉంటాడు. మతి మరుపు అనే గుణం, నిర్లక్ష్య ధోరణి మనిషికి అనేక ఇక్కట్లను తెచ్చిపెడుతున్నాయి. మత్తు పదార్థాల వల్ల కలిగే దుష్పరిణామాలను అనుభవిస్తున్న వారిని చూస్తూ కూడా, జంకులేకుండా ఆ వ్యసనాలకు తానుకూడా బానిస అవుతుంటాడు మనిషి. ఇది మనిషి తెలిసి చేస్తున్న గొప్ప పొరపాటు.

ఆత్మ వికాసం అంతగా జరగక పోవడంతో- మనిషి ఉచితానుచితాల తేడాను పట్టించుకోకుండా, వెనుకా ముందూ చూడకుండా మనసుకు ఏది తోస్తే అది చేయడమనే మరో పెద్ద తప్పు జరుగుతున్నది. స్వేచ్ఛాచరణ ఉద్భృత అహంకారానికి ప్రతిరూపం. పొగరుబోతు వ్యక్తి నియమాలను, ఆంక్షలను ఉపేక్షించి సంకుచిత స్వార్థభావనా ప్రేరితుడై, ఏది చేయకూడదో అదే చూస్తుంటాడు. ప్రగతికి కావలసిన సమస్త సదుపాయాలు, సమస్త సంపదలు ఉన్నప్పటికీ జనులు వ్యధలలో, కష్టాలలో మునిగి తేలుతూ ఉండడానికి కారణం ఇదే. ఇతర ప్రాణులు హాయిగా సుఖ జీవితాన్ని గడుపుతుండగా, మనిషి మాత్రం ప్రతి నిమిషం సమస్యలతో, ఉద్విగ్నతతో బ్రతకవలసి వస్తున్నది. ఈ స్వేచ్ఛాచరణ ఎలా ఆగుతుంది? వ్యక్తి సభ్యతతో అనుబంధితుడై ఎలా ఉండాలి? సమాజంలో పరస్పర సహకార, సద్భావనా ప్రసారం ఎలా ఉండాలి? ఈ ప్రశ్నలన్నింటికీ కలిపి ఒకే సమాధానం వస్తుంది. ఒక నియామక సత్తా యొక్క అస్తిత్వాన్ని నిజాయితీగా అనుభవం లోనికి తెచ్చుకోవడం, దానిని సర్వవ్యాపకమైనదిగా, సర్వ దర్శిగా భావించి, దాని

పూలు వికసించి, సువాసనను గాలిలో వెదజల్లి, రాలిపోతాయి. నీవు వాటిలా ఉండు.

న్యాయనిష్ఠలపై స్థిరమైన విశ్వాసముంచడం, వీటితో పాటు ఆ సత్తాకు భగవంతునిగా పూజనీయత ఇవ్వడం- ఇదే నిజమైన ఆస్తికత.

భగవంతుని ఉనికిని అంగీకరించేవారు, అతడిని ఆరాధించే వారు అసంఖ్యాకంగా ఉన్నారు. అయితే, వారి పూజలు బ్రాంతులతో నిండి ఉంటున్నాయి. అందువల్ల వాటికి సజ్జనత, ఉదారత మొదలైన రూపాలలో రావలసిన ఫలితాలు తగినంతగా రావడం లేదు.

భగవంతుణ్ణి మానవుల కుండే అన్ని దుర్బలతలు కలిగిన వ్యక్తిగా సామాన్యంగా మనుషులంతా ఊహించు కుంటారు. స్తుతులతో, ప్రలోభాలతో ఆయనను ఉభేయవచ్చని ఏమార్చవచ్చని భావిస్తారు. తద్వారా తమ కోర్కెలు తీర్చుకోవడానికి రకరకాల పన్నాగాలు పన్నుతుంటారు. స్తోత్రపాఠాలు చదువుతూ పూజ పేరుతో పూలు, పళ్లు, కానుకల వంటివి అర్పిస్తుంటారు. అతడు తమవంటి గుణాలున్న వాడని నమ్ముతారు కనుక- లంచాలకు లొంగుతాడని, పొగడ్డలకు పొంగిపోతాడని, తమ కోరికలు తప్పక తీరుతాయని ఊహించుకుంటారు. ఒక ప్రక్క పూజలు చేస్తున్నా, మరో ప్రక్క మనసులో భగవంతుని ఉనికి పట్ల అపనమ్మకం ఉండడం వల్లనే ఇన్ని రకాల పూజా విధానాలు, మూఢాచారాలు ఏర్పడ్డాయి. ఎటు పోయి ఎటువచ్చినా కనీసం చెడు జరగకుండా వివత్తులేవీ మీదపడకుండానైనా ఉంటాయని వాటిని పాటిస్తుంటారు తప్ప నిజమైన విశ్వాసంతో కాదు. ఒక వేళ ఏదైనా మంచి జరిగితే, అది వారి భక్తి ప్రదర్శనకు ప్రతిఫలంగా భగవంతు డిచ్చిన వరదానమని అనుకోరాదు. ఎందుకంటే- భగవంతుని వద్ద అన్యాయానికి తావు లేదు. ఆయన వద్ద ఉన్న తులాదండం ఖచ్చితమైన న్యాయసూత్రాలను అమలుచేస్తుంది. ప్రతి పనికి నిష్పక్షపాతంగా ఫలితాలను నిర్ణయిస్తుంది. కనుక వీరి తప్పుల తడక వ్యవహారాలను, దురాలోచనలను ఆయన పట్టించుకోడు. పూజలకు ఆయన పొంగిపోడు.

భగవంతునికి కొందరి యందు ప్రేమా, మరి కొందరి యందు ద్వేషమూ ఉండదు. కొందరిని ఆశీర్వాదిస్తూ మరికొందరిని శపించడు. ఆయన విధించిన నియమాలను పాటించేవారు సుఖ సంతోషాలతో ఉంటారు. భగవంతుడు వారి యందు ప్రసన్నత కలిగి ఉన్నాడన్న దానికి గుర్తు అదే. ఆయన పెట్టిన కట్టుబాట్లను ఉల్లంఘించిన వారు, చెడు మార్గం పట్టినవారు తమ కర్మల దుష్ఫలితాలను అనుభవిస్తుంటారు, దీనిని భగవంతుని అప్రసన్నతగా భావించాలి. నిజానికి భగవంతుడు సర్వమును సర్వులను నియమిత అనుశాసనంలో బంధించాడు. ఇతర ప్రాణులన్నీ ఈ అనుశాసనాన్ని సహజసిద్ధంగా పాలిస్తున్నాయి. మనిషి మాత్రమే వక్రమార్గం పట్టి అశాంతికి లోనౌతున్నాడు. భగవంతుడు ఎవరితోను కఠినంగా ఉండడు, మృదువుగానూ వ్యవహరించడు. కానుకలు మొక్కు బదులు ఇచ్చి ఆయనను పక్షపాత ధోరణిలో వ్యవహరింపచేయలేరు. అందుచేత ఆస్తికులైనవారి కర్తవ్యమేమిటంటే- భగవంతుని సర్వవ్యాపకుడుగా, న్యాయనిర్ణేతగా అంగీకరించి, తమ ఆలోచనలు, శీలం విచ్చలవిడిగా ఉండకుండా, ఇతరులను విశ్వంఖలంగా నడుచుకొన నివ్వకుండా చూచుకోవాలి.

భగవంతుని సామర్థ్యాలు అనంతములు. ఆయన విభిన్న ప్రయోజనాల కోసం అనేక రకాల ప్రయత్నాలు చేస్తుంటాడు. వాటిలో మనిషి అంతరంగాన్ని ప్రభావితం చేసే ధార సజ్జనత, సదాశయత. దానిని సత్రవృత్తుల సముచ్చయయని చెప్పవచ్చు. సూర్యుని వెలుగు, వేడి సోకుతూనే కమలములు వికసిస్తాయి. అదేవిధంగా పరబ్రహ్మ యొక్క సాన్నిధ్యం కలుగగానే మనిషి గుణ, కర్మ, స్వభావాలు ఉత్కృష్టత అనే పరిమళం సోకి సుగంధభరిత మవుతాయి. భక్తి అంటే భావావేశం కాదు. అందులో భగవంతునికి చేరువకావాలన్న ప్రగాఢమైన ఆకాంక్ష నిండి ఉండాలి. సర్వవ్యాపకమైన, అణువణువునా నిండి ఉన్న ఆ శక్తి సహజంగా తన వద్ద కూడా ఉంటుంది. వెలుపలి వాతావరణంలోనూ, అంతరంగంలోపలా కూడా

చేప కదలికకు నీరు తోడ్పడుతుంది. జీవుల కదలికకు ధర్మం తోడ్పడుతుంది - మహావీరుడు.

నిండి ఉన్నది. అజ్ఞానం వల్ల ఆ శక్తి ఎక్కడో తమకు దూరాన ఉన్నట్లు భావించుకుంటారు. వివేకం, విజ్ఞానం మేల్కొనగానే అది సర్వత్రా దృష్టిగోచరం అవుతూ ఉంటుంది.

సర్వవ్యాపక సత్తా యొక్క వాస్తవిక రూపం నిరాకారమే అయినప్పటికీ, ధ్యాస ధారణ అనే ఆధ్యాత్మిక సాధన పూర్తి కోసం ఏదో ఒక రూపం ఉండక తప్పదు. మనిషి కల్పన దైవమును కూడా తనవంటి అవయవాలు గలవానిగా ఊహించుకున్నది. అనేక సాంప్రదాయాలలో భగవంతుడు అనుయాయుల భక్తికి ప్రతిరూపంగా సృజింపబడ్డాడు. అందుకనే “ఏకం సద్ విప్రాః బహుథా వదన్తి” అన్నట్లు - ఏకము అనేక రూపాలుగా దృష్ట గోచరమయ్యేది అని చెప్పబడింది.

ఈ జగత్తు భగవంతుని విరాట్ దృశ్యమాన స్వరూపం. అర్జునునకు, యశోదకు, కౌసల్యకు ఈ రూపంలోనే భగవద్దర్శనమైనది. చర్మ చక్షువులతో ఈ రూపాన్ని ఎవరైనా, ఎప్పుడైనా చూడవచ్చు. ఈ విరాట్ బ్రహ్మ పూజను స్వచ్ఛత, ప్రగతి, అలంకరణల రూపంలో చేయవలసి ఉంటుంది. అనగా ఈ విశ్వంలోని పరిసరాలను అందంగా రూపొందించడం, పంచభూతాలను (భూమి, ఆకాశం, అగ్ని, వాయువు, జలం) కాలుష్యరహితంగా పరిశుభ్రంగా కాపాడు కోవడం, మానవులలో సమత, మమత, మానవతలను పెంపొందించడం మొదలైనవి భగవంతునికి ప్రీతికరమైన ఆరాధనలు-పూజలు.

ఇప్పటి కన్నా రాబోయే కాలం మరింత సమృద్ధంగా, సమున్నతంగా, ప్రగతిశీలంగా, సుసంస్కృతంగా ఉంటుంది. అటువంటి కాలం కోసం అందరూ కలసి కృషి చేయాలి. అటువంటి భావనాశీల ప్రపంచాన్ని భగవంతుని ఉద్యానవనంగా భావించి, తాను కర్తవ్య పరాయణుడైన తోటమాలిగా మారి, దాని ఉత్పర్షలో, అభ్యుదయంలో తన కాలాన్ని, శ్రమను ఏకాగ్రతను, సాధనను వినియోగించాలి. దీనినే కర్మయోగమని అంటారు. గీతలో దీనిగురించి ప్రత్యేకంగా చెప్పబడింది.

ఆస్తికతా భావన మనిషి విశృంఖలత మీద

శిశు కుసుమం

28-9-1907న లాయల్ పూర్ జిల్లాలోని బంగా గ్రామంలో సరదార్ కిసాన్ సింహ్-విద్యావతీ దంపతుల తపఃఫలమా అన్నట్లు ఒక శిశు కుసుమం వికసించింది. ఆ బాలునికి ఒకటిన్నర సంవత్సరాల వయస్సు. ఆతని మేనమామ స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో పాల్గొనాలన్నకాంక్షతో విదేశాలకు వెళ్లాడు. ఒకనాడు సరదార్ కిసాన్ సింహ్ తనమిత్రుడైన నందకిశోర్ తో కలసి మామిడితోట కోసం మొక్కలు నాటుతున్నాడు. బాలుడు కూడ తండ్రితో పాటు తోటకు వెళ్లాడు. ఒక మూలకు చేరి చిన్నచిన్న గడ్డి మొక్కలను తీసికొని చిట్టిచిట్టి చేతులతో భూమిలో నాటాడు. చిన్న మడిగా తయారు చేసి నీటితో తడుపుతున్నాడు. అటుగా వచ్చిన తండ్రి చూచాడు. మురిపెంగా బాలుని ఎత్తుకుని ముద్దాడుతూ “ఏం చేస్తున్నావు నాన్నా?” అని ప్రశ్నించాడు. దానికా బాలుడు “తుపాకి మొక్కలు నాటుతున్నాను.” అని సమాధానం చెప్పాడు. “తుపాకి మొక్కలా? ఎందుకు? ఏంచేస్తావు?” అని ప్రశ్నించాడు తండ్రి. ఏమాత్రం నదురుబెదురు లేకుండా “తెల్లవాళ్లను చంపేస్తా” అని సమాధానం చెప్పాడు. మిత్రులిద్దరూ అవాక్కయ్యారు. ఆనాటి ఆ బాలుడే భగత్ సింగ్. తరువాత తరువాత తెల్లవారికి గుండెలో బల్లెమయ్యాడు. అందుకే మన పెద్దలు చెబుతుంటారు - పువ్వు పుట్టగానే పరిమళిస్తుందని.

అంకుశం వలె పనిచేస్తుంది. ఒంటెను ముక్కుతాడుతో, గుణ్ణాన్ని కళ్లెంతో, ఏనుగును అంకుశంతో అదుపుచేస్తారు. సర్కసులోని జంతువులను రింగ్ మాస్టర్ కొరడాతో భయపెట్టి కావలసిన పనులను నేర్పుతాడు. చెప్పినట్లు వినేలా చేసుకుంటాడు. అదేవిధంగా భగవంతుని యందున్న నమ్మకం మనిషిని చెడుమార్గాన నడవకుండా అదుపు చేస్తుంది. దేవుడు శిక్షిస్తాడన్న భయంతో మనుషులు తప్పుచేయడానికి జంకుతారు. సన్మార్గాన్ని ఎంచుకుంటారు. దానివలన సమాజపు వ్యవస్థ సుస్థిరంగా ఉంటుంది.

భగవంతుని స్మరణ సంతత ప్రవాహంగా నిర్విరామంగా జరిగితే-చిత్తం పరిశుద్ధ మవుతుంది - రమణ మహర్షి.

దైవ ప్రార్థనలో అద్భుత శక్తి

మనిషి జీవితంలో అడుగడుగునా కష్టాలు ఎదురవుతూ ఉంటాయి. అప్పుడు పరమేశ్వర సహకారం అందకపోతే, మనిషి జీవితం అస్తవ్యస్తం అయిపోతుంది. పరమేశ్వరునిపై విశ్వాసం కుదిరితే, అంతఃకరణలోనికి అద్భుతమైన దృఢత్వం వచ్చిచేరుతుంది. అప్పుడు బయటి కష్టాలు మనిషిని క్రుంగదీయవు; సాఫల్యపు మార్గం తెరుచుకుంటుంది. మనిషి నిర్మలమైన హృదయంతో ఎప్పుడు ఏ స్థితిలో పరమేశ్వరుణ్ణి పిలిచినా- పరమేశ్వరుడు తన పనులు వదులుకుని పరుగు పరుగున అతడివద్దకు చేరుకున్నాడు. జీవాత్మపట్ల ఆయన దయ అగాధమైనది, అనంతమైనది. భక్తుని స్నేహ బంధాన్ని తిరస్కరించే సామర్థ్యం ఆయనకు లేదు. పరమేశ్వరుణ్ణి స్మరించిన వెంటనే మనిషికి అద్భుతమైన శక్తి లభిస్తుంది. ఆ శక్తితో మనిషి కష్టాలను దాటి, ప్రగతి పథంలో పయనిస్తాడు.

మనిషికి పరమేశ్వర సహాయం లభిస్తూ వచ్చిందనే వాస్తవాన్ని బలపరచే ఉదాహరణలు ఈ భూమిపై అదికాలంనుండి కానవస్తూ ఉన్నాయి. ఈ యుగంలోకూడ బుద్ధుడు, ఏనుక్రీస్తుల నుండి సెంట్ జాన్ షాన్, సెంట్ తుకారామ్, అది శంకరులు, సూర్దాసు, తులసీదాసు, నరసింహాచార్యులు అనేక ఉదాహరణలు మన ముందున్నాయి.

మనకు స్వరాజ్యం వచ్చి 60 సంవత్సరాలు అయింది. ఆనాటి స్వరాజ్య సమర నాయకుడు మహాత్మా గాంధీ ఒంటరివాడు. ఆయన వెనుక సైన్యం ఏదీ లేదు. ఆయన ఆయుధాలను ప్రయోగించలేదు. పరమేశ్వర సహాయం అనే బలం- రామనామ బలం- ఉంది ఆయనకు తోడుగా. ఆయన చింతనలో దైవ విశ్వాసపు గాఢమైన నిష్ఠ నిండి ఉండేది. కనుకనే- ఆయన పిలుపు వినగానే దేశమంతా పెను తుపానులా విజృంభించేది. ఆ శక్తి గాంధీజీది కాదు, ప్రజలదీ కాదు. సమగ్ర విప్లవాన్ని సాధించిన ఆ శక్తి పరమాత్మయొక్క శక్తి గాంధీజీ హృదయంలో పెల్లుబికిన పరమాత్మ శక్తి.

లుమ్కాలో ఓసర్ నదికి వరదలు వచ్చినప్పుడు పరమాత్మ సత్తాయొక్క కృప ప్రజలకు అనుభవ మయింది. లుమ్కా నగరమంతా కొద్ది క్షణాలు నీటిలో మునిగిపోయి ఉంది. ఇంజనీర్ల ప్రయత్నాలన్నీ విఫలమైనాయి. జల సమాధి తప్పదని ప్రజలు నిరాశ చేసుకున్నారు. సరిగా ఆ ఘడియలో కొందరు ఫ్రీడియన్ అనే సెంట్ వద్దకు వెళ్లారు. 'ఈ ప్రకృతి ప్రకోపంనుండి బయటపడే మార్గాన్ని మీరే చూపాలి'- అని ఆయనను ప్రార్థించారు. ఫ్రీడియన్ ఏను క్రీస్తును ప్రార్థించాడు. ఓసర్ నది దారి మళ్లింది. నగరం ముంపు ప్రమాదంనుండి బయటపడింది.

దైవ చేతన పరోక్షంగా సహాయపడ్డ మరో సంఘటన జర్మనీలోని బ్రిస్టల్ నగరంలో నివసించే జార్జ్ ములర్ జీవితంలో జరిగింది. యూరపు, అమెరికాలలో ఆయన ప్రార్థన- మానవుడుగా ప్రసిద్ధి పొందారు. తన 93 సంవత్సరాల సుదీర్ఘ జీవితంలో ఆయన ఎన్నడూ స్వార్థ ప్రయోజనం కోసం భగవంతుణ్ణి ప్రార్థించలేదు. ఆయన కర్మలన్నీ దైవ పూజకు ఉపకరణాలుగా ఉండేవి.

జార్జ్ ములర్ బ్రిటన్ లో ఒక అనాథాశ్రమాన్ని నడిపేవారు. ఆ పని ప్రారంభించే సమయంలో ఆయనవద్ద స్థలమూ లేదు, భవనమూ లేదు, ధనమూ లేదు. దైవ విశ్వాసం, పరమేశ్వరునిపై బలీయమైన నిష్ఠ వీటన్నింటినీ సంపాదించి పెట్టాయి. అవసరం వచ్చినప్పుడల్లా ఆయన ప్రార్థనకు కూర్చునేవారు. దైవ సహాయం ఏదో ఒక రూపంలో వచ్చిచేరేది.

ఒక సారి జార్జ్ ఒక సామాజిక కార్యక్రమం కోసం సముద్ర మార్గంలో కెనడాలోని క్వేక్ నగరానికి వెళుతున్నారు. మార్గంలో ఆ నౌక భయంకరమైన పొగమంచులో చిక్కుకున్నది. అది దారి తప్పి, ఏదో ఒక కొండతో ఢీకొనే ప్రమాదం ఏర్పడింది. నౌక కెప్టెన్ తోసహా ప్రయాణీకులంతా భయభ్రాంతులు అయినారు.

సుఖ దుఃఖాలు ప్రారబ్ధ కర్మకు దైవమిచ్చే ఫలితాలు. సంకల్ప శక్తి ఫలితాలు కావు - రమణ మహర్షి.

లోపలి గదిలోకి వెళ్లి అంతా కలసి ప్రార్థన చేయాలని జార్జ్ నౌక కెప్టెన్ కు సూచించారు. కెప్టెన్ తో సహా ప్రయాణీకులంతా అది పిచ్చి పని అని భావించారు. అయినా ఆయన మాట కాదనలేక ప్రార్థన చేశారు. అయిదు నిమిషాలలో పొగమంచు విడిపోయింది. పరమేశ్వరుని కృప సమక్షంలో అందరూ తలలు వంచారు.

నరసీ మెహతాకు పరమార్థ ప్రయోజనం కోసం ధనం అవసర మయింది. కొందరు సాధువులు ఆయన వద్దకు వచ్చారు. తమవద్ద ఉన్న 700 రూపాయలను

ఆయనవద్ద ఉంచారు. రసీదు అడిగారు. దాన్ని పరమేశ్వరుడు పంపిన సహాయంగా పరిగణించి, నరసీమెహతా ఆ డబ్బు తీసుకున్నారు. తన ఇష్ట దైవం సావలియా షా రూపంలో పరమేశ్వరుడు ఆ రసీదు తీసుకొని ఆ సాధువులకు 700 రూపాయలు ఇచ్చాడు.

వాస్తవానికి - భగవంతుని సూక్ష్మ శక్తులే ఉన్నత స్థాయి సాధకులలో ప్రేరణను ఇస్తాయి; పీడితుల కష్టాలను తొలగిస్తాయి.

ప్రత్యేక విజ్ఞప్తి

దక్షిణ భారతంలో మిషన్ విస్తరణకు సహకరించండి

దక్షిణ భారతంలో గాయత్రీ పరివార్ విస్తరణకు పరిజనులు తమ సహకారాన్ని ఈ విధంగా అందించవచ్చు -

1. మీ పరిచయస్థులు, బంధు మిత్రులు ఆంధ్రప్రదేశ్, తమిళనాడు, కర్ణాటక, కేరళ రాష్ట్రాలలో ఉంటే, వారి చిరునామా, ఫోన్ నెట్ నంబర్లు, ఈ-మెయిల్ నంబర్లు
2. మీ స్థలంలో వై రాష్ట్రాలకు చెందిన పరిజనులు మీ సంపర్కంలో ఉంటే, వారి చిరునామాలు, ఫోన్ నంబర్లు. దిగువ చిరునామాలకు తెలుపగలరు. అందువల్ల ఆయా వ్యక్తులకు తమ భాషలలో లేఖలు వ్రాసే అవకాశం కలుగుతుంది.

Gayatri Teerth-Shantikunj, (South Cell)
Haridwar-249411 Uttara Khand
Ph: 01334-260602, 260403, K. 324638,
M. 325876, L. 325897, Z. 329929
E-mail : south@awgp.org

Gayatri Chetna Kendra & Meditation Centre,
Near Aswini House, Bharath Nagar Bus stand,
H.P. Road, Moosapet,
Hyderabad-500 018. A.P.
Ph : 040-32986922, 9392506888, 040-23703430(F)
E-mail : hyderabad.ap.in@awgp.org

Yuga Shakti Gayatri Kendra
D.No.27-33-6, Opp. Main Super Bazar, Bander Road,
Vijayawada -02. A.P.
Ph: 0866-6616570, 9394863262
E-mail : vijayawada.ap.in@awgp.org

Yuga Shakti Gayatri Kendra
M/s. Bajaj Automobiles, Main Road,
KSA Complex, Old Gajuwaka - 530026
Vishakhapatnam. A.P.
Ph: 0891-2760873, 9393105427, 9440878034
E-mail : vishakhapatnam.ap.in@awgp.org

Gayatri Chetna Kendra
24/11, Kamraj Salai, Muttamil Nagar,
Pammai, Chennai - 600 075. T.N.
Ph: 044-32976764, 9840018701
E-mail : chennai.tn.in@awgp.org

Gayatri Chetna Kendra
167-Sivaji Colony(West), Thadagam Road,
Idayarpalayam, Coimbtore- 641025. T.N.
Ph: 0422-3209941, 09360364592, 9894275956
E-mail : coimbatore.tn.in@awgp.org

Gayatri Chetna Kendra
128, 3rd East Cross Street,
Anna Nagar, Madurai - 625020. T.N.
Ph: 0452-3251454, 098941 98882
E-mail : madurai.tn.in@awgp.org

Yuga Shakti Gayatri Kendra
16/2, 1st Floor, 3rd Main, 3rd Cross,
Ayyappa Temple Road, Prakash Nagar,
Bangalore-560021, Karnataka.
Ph: 080-23526694, 9341341498
E-mail : bangalore.ka.in@awgp.org

Gayatri Chetna Kendra
TC 21/1859 (16), KGRA. 81,
Near Popular Automobile, Killipallam,
Trivendrum-36, Kerala.
9387088681, 9387620863
E-mail : trivendrum.ke.in@awgp.org

విభూతి శివ తత్వానికీ, కుంకుమ శక్తి తత్వానికీ చిహ్నాలు - రమణ మహర్షి.

అవధిలేని ఆనందం

చత్రపతి శివాజీ మహారాజు తన గురువైన సమర్థగురు రామదాసు ఎప్పుడూ ఆనందంగా, ఉత్సాహంగా ఉండటాన్ని చూసి మనస్సులో ఆయనను గురించి ఆలోచించడం మొదలుపెట్టాడు. ఈయన ఇంత ఆనందంగా ఉండటానికి కారణం ఏమిటి? గురువుగారికి నాలాగా బాధ్యత లేమీ లేవుకదా; అందుకనే ఇంత ఉల్లాసంగా ఉన్నారు- అని తనకు తానే సమాధానం చెప్పుకొన్నాడు. నేను కూడా ఈ రాజ్యభారంనుండి, పరిపాలనా బాధ్యతలనుండి, యుద్ధాలనుండి విశ్రాంతి తీసుకుని, గురువుగారిలాగా ఆనందంగా ఉంటే ఎంత బావుంటుంది- అని శివాజీకి చాలాసార్లు అనిపించింది.

మాటి మాటికి మహారాజు మనస్సు ఈ ఆలోచన చుట్టూ పరిభ్రమిస్తోంది. ఇలా ఉండగా, ఒకరోజున సమర్థ గురు రామదాసు శివాజీని కలుసుకోవటానికి వచ్చారు. గురువుగారిని చూడగానే, శివాజీ ఆనందం ద్విగుణీకృతమైంది. సమయం చూసి గురువుగారితో తన మనసులోని మాట ఇలా చెప్పాడు- “గురుదేవా! నేను ఈ రాజ్యభారాలను మోసి మోసి విసిగిపోయాను. నేను కూడా మీలా సన్యాసం తీసుకుందామని తీవ్రంగా ఆలోచిస్తున్నాను.”

“సన్యాసం తీసుకో. ఇంతకంటే మంచి మాట ఇంకేముంటుంది”- అని గురువుగారు అతి సహజంగా శివాజీతో అన్నారు.

గురువుగారి మాటలు విని శివాజీ పరవశం చెందాడు. గురువుగారు అనుజ్ఞ ఇస్తారో లేదో, ఆయన్ని చాలా బతిమాలాల్ని వస్తుందేమో నని చాలా మథనపడ్డాను.

ఇంత సులువుగా ఒప్పుకుంటారనుకోలేదు. “అయితే నాకొక సహాయం చెయ్యండి. ఎవరైనా యోగ్యుడైన వ్యక్తి మీ దృష్టిలో ఉంటే చెప్పండి. అతనికి నా రాజ్య బాధ్యతలని అప్పజెప్పి, ఆత్మకళ్యాణం కోసం సాధన చేస్తూ మీ సాన్నిధ్యంలో గడుపుతాను”- అని అన్నాడు.

ఇది విన్న గురువుగారు- “నాకు రాజ్యం అప్పగించి, నువ్వు నిశ్చింతగా అడవికి వెళ్ళి తపస్సు చేసుకో. నీ రాజ్య పరిపాలనా బాధ్యతలను నేను చూసుకొంటాను”- అని హామీ ఇచ్చారు. ఈ మాట విన్న వెంటనే శివాజీ చేతిలోకి నీళ్ళు తీసుకొని సంకల్పం చేసి రాజ్యాన్ని గురువుగారికి దానం చేసాడు. ఆ మరుక్షణం అదే వేషంతో అక్కడి నుండి వెళ్ళి పోవటానికి సమాయత్తం అయ్యాడు. దారి ఖర్చులకోసం, భవిష్యత్తులో జరుగుబాటు కోసం కొంత ధనాన్ని తనతోపాటు తీసుకు వెళదామని అనుకొన్నాడు. “నువ్వు రాజ్యాన్ని నాకు ధారాదత్తం చేసావు. రాజ్య కోశాగారం మీద నీకు ఎటువంటి అధికారం లేదు”- అంటూ సమర్థ గురు రామదాసు శివాజీ అభ్యర్థనని త్రోసి వుచ్చారు.

గురువుగారి సమాధానం విన్న శివాజీ మారు పలకకుండా బయటకి వెళ్ళిపోయాడు. గురుదేవులు అతన్ని ఆపి- “నువ్వు వెళుతున్నావు బాగానే ఉంది, భవిష్యత్తులో జరుగుబాటు కోసం ఏమైనా ఆలోచించావా?”- అని అడిగారు. ఏదైనా కానీండి- అని శివాజీ ప్రత్యుత్తర మిచ్చాడు.

“అయినప్పటికీ ఏదో ఒకటి ఆలోచించి ఉంటావు కదా”, “ఆలోచించటానికి ఏముంది? ఎక్కడో ఒకచోట

దయ ప్రతి. తృప్తి జంధ్యం. బ్రహ్మచర్యం ముడి. సత్యం పురి. ఈ జంధ్యం ధరించినవాడు ధన్యుడు - గురు నానక్.

పని దొరక్కపోదు. ఎవరి దగ్గరైనా పనిచేసి నా పొట్ట నింపుకొంటాను”- అని శివాజీ విరక్తితో అన్నాడు.

“ఉద్యోగం చెయ్యాలని నిశ్చయించుకొన్నా వన్నమాట, చాలా బాగుంది. నీ శక్తి, సామర్థ్యాలకి తగిన ఉద్యోగం ఇప్పించే పూచీ నాది”- అని సమర్థ గురు రామదాసు అన్నారు.

“నాకు ఉద్యోగం ఇప్పిస్తే నేను మీకు ఎంతో రుణపడి ఉంటాను”- అని శివాజీ గురువుగారితో అన్నాడు.

“నువ్వు ఈ రాజ్యాన్ని నాకు దానం చేసావు. నేను నాకు నచ్చిన, యోగ్యుడైన వ్యక్తికి దీని కార్యభారాన్ని అప్పగించవచ్చు. కాని దానికి ముందు యోగ్యుడైన వ్యక్తిని నేను వెతకాలి. నేనేం ఆలోచిస్తున్నానంటే- నీకంటే యోగ్యుడైన వ్యక్తి నాకు దొరకడు. నా మాట విని నేను సేవకుడిని మాత్రమే”- అని భావించి, ఈ రాజ్య భారాన్ని స్వీకరించు”- అని గురువుగారు అన్నారు.

ఆయన మాటలు విని శివాజీ స్థంభించిపోయాడు. కొద్దిసేపైన తరువాత తెప్పరిల్లి “చిత్తం గురుదేవా”- అంటూ ఆయన ఆజ్ఞని శిరసావహించాడు.

ఆ రోజునుండి శివాజీ కాషాయ జెండాను తన రాజ్యానికి చిహ్నంగా వాడటం మొదలుపెట్టాడు. అప్పటినుండి శివాజీ అన్ని పరిస్థితులలో ఆనందంగా ఉండటం మొదలు పెట్టాడు. ఆ రోజునుండి శివాజీ కఠిన పరిస్థితులను చూసి విచలమవుతున్నాడయ్యేవాడు కాదు. అన్నివేళలా ఉల్లాసంగా, ఉత్సాహంగా ఉండేవాడు.

ఒకసారి యుద్ధరంగంలో శివాజీ ప్రసన్నుడై దాసబోధ చదువుతున్నాడు. ఇది చూసి మోరోపంత్, “ఇటువంటి విపత్కర పరిస్థితిలో మీరు ఇంత ఆనందంగా ఎలా ఉన్నారు?”- అని అడిగాడు. ఇది విన్న శివాజీ, ఇలా

క్షమయే కవచం

బుద్ధభగవానుడు భీక్షాటన చేస్తున్నాడు. ఆయన పరమలోభి అయిన ఒక ధనవంతుడి భవనం ముందు నిల్చున్నాడు. ఆ ధనవంతుడు ధానధర్మాలు చెయ్యటం అన్న మాటే ఎరుగడు. బుద్ధుణ్ణి చూచి అతడు పళ్లు పటపట కొరికాడు, తిట్టసాగాడు.

అతను తిట్టే తిట్లు విన్న బుద్ధభగవానునికి కొంచెంకూడా కోపం రాలేదు. ఆయన మౌనంగా నిల్చున్నాడు. ధనవంతుడు ఇది గమనించాడు. అనుకున్నాడు- ‘ఈ వ్యక్తి తప్పక ఎవరో మహాత్ముడై ఉంటాడు. లేకపోతే ఇన్ని తిట్లు తిట్టిన తరువాత కూడా మౌనంగా నిలువగలుగుతాడా!’ అతడు వెంటనే బుద్ధుని సమీపానికి వచ్చాడు. ఆయన పాదాలపై పడి క్షమించమని వేడుకున్నాడు. బుద్ధుడు అతనిని కౌగలించుకున్నాడు. ధనవంతుడు ఆశ్చర్యంతో అడిగాడు- ‘మీరు ఇంతటి అవమానాన్ని ఎలా సహించారు?’

బుద్ధుడు ఇలా చెప్పాడు - ‘ఉదాహరణకు నీవు ఒక ఆవును నాకు దానంగా ఇద్దామనుకున్నావు. కాని నేను ఆ దానాన్ని గ్రహించను. అప్పుడు ఆ ఆవుపై అధికారం ఎవరికి ఉంటుంది?’ ధనవంతునికి తన తప్పు తెలిసి వచ్చింది. ఈ సంఘటనతో అతని మనస్సు విరక్తమైపోయింది. అతడు తన సంపద యావత్తు దానంగా ఇచ్చివేశాడు. బౌద్ధ భిక్షువుగా మారిపోయాడు.

జవాబిచ్చాడు- “సంతోషం అనే తెరవెనుక దాగిఉన్న ఆసక్తిని మొదలంటా పెరికివేస్తే, ఈ సంపూర్ణ సృష్టి భగవంతుడి ఉద్యానవనం అని, అందులో నేను ఒక సేవకుడిని మాత్రమే అన్న నిజం ద్యోతకమవుతుంది. ఈ నిజం తెలిసిన నాడు, వ్యాకులతకు తావెక్కడుంది?”

శివాజీని ఆదర్శంగా తీసుకొని మనం ఈ మార్గంలో ప్రయాణించి అవధుల్లేని ఆనందాన్ని సొంతం చేసుకోవచ్చు.

★★★

ధనాన్ని అదుపులో ఉంచేవాడు ధనవంతుడు. ధనం యొక్క అదుపులో ఉండేవాడు పేదవాడు.

స్వావలంబన పథంలో మహిళ

మానవ సమానత్వ యుగం ఇది. స్త్రీ పురుషులకు సమాన కర్తవ్యాలు, సమాన అధికారాలు, వాటి నిర్వహణలూ. ఎలాంటి భేదం లేదు. అంగవికలురు కూడా ప్రతిస్థితిలోనూ ఇతరుల లాగానే శ్రమపడి కార్యాల్ని సాధించాలి.

ఫ్యాడల్ యుగంలో స్త్రీ కేవలం విలాసవస్తువుగానే భావింపబడేది. మహిళల లాంటి బందీ గృహాల్లోంచి బయటకు రానిచ్చేవారు కారు. ఎంతో కఠిన నియంత్రణ ఉండేది. ఆకాలంలోనే పరదా పద్ధతి వచ్చింది. రాణులు, ఉంపుడు కత్తెలు, ఇతర దాసీ జనాలు కూడా పురుషులకి మనోరంజనం కల్పించటానికి ఉపకరించే భోగవస్తువులే. రాజులు, జాగీర్దార్లు, జమీందార్ల విలాసవైభోగాలు అంతరించినా, స్త్రీ ఇంట్లోంచి కాలు పెట్టడం కష్టమే అయ్యేది. మొహాన పొడవాటి ముసుగులో స్త్రీ ఇంట్లో పడి ఉండేది. వీరినే మామూలు ప్రజలు అనుసరించారు. కానీ స్త్రీ పురుషులు రెండు చక్రాలంటివారు. పెద్దింటి ఆడపిల్లలు జపాన్ బొమ్మల్లా అలంకరించుకోటం ఇక సాగదు.

ప్రపంచ పటంలో మహిళల స్థితిగతుల్లో వచ్చిన మార్పుల్ని గమనిద్దాం. రష్యన్ స్త్రీలు విద్యా వైద్య రంగాల్లో 80% ఉంటే, యుగోస్లేవియాలో స్త్రీలు వ్యవసాయం పశుపాలనలను తమ భుజాలపై వేసుకున్నారు. చైనాలో స్థానిక పరిశ్రమలన్నీ స్త్రీలు నిర్వహిస్తారు. ఇంగ్లాండ్, ఫ్రాన్స్, జర్మనీల్లో స్త్రీకి ఆమె శారీరక శక్తి సామర్థ్యాలకి తగ్గ తేలికైన పనులు ఇచ్చే ప్రయత్నం జరిగింది. భారీ పనులకి పొరపాటున కూడా వారిని నియోగించలేదు కావాలనే! ఆర్థిక స్వాతంత్ర్యంలేని స్త్రీ పై పిల్లల భారం మోపారంతే!

ఇక మనదేశం బీదదేశం. గొయ్యి తవ్వి బావి తవ్వి ఏ రోజు కూలీ ఆరోజు చేతిలో పడ్డనే ఇంట్లో పొయ్యిలోని పిల్లి లేస్తుంది. ఐదుగురు ఆరుగురు పిల్లలున్న ఆ గృహ యజమాని చనిపోతే ఆ కుటుంబం గతేమిటి? ఆతను జబ్బుపడితే అన్ని పొట్టలు నిండేదెలా? ఆ వితంతువు ఆమె పిల్లలు వీధిన పడే, బిచ్చ మడుక్కునే స్థితికి దిగజూరాల్సిందేనా?

స్త్రీ పురుషులు కలసి మెలసి జీవిస్తున్నా ఆర్థికంగా సామాజికంగా వారు పరాధీనులు కారు. దుర్బలులు, శక్తి వంతులమధ్య దీనత్వం, దాసత్వం ఉంటాయి. రామాయణంలో ఇలా ఉంది- “పరాధీన సపనేహు సుఖనాహీ”. జైల్లో ఖైదీలు, పంజరంలోని పక్షుల్లా ఇంట్లోనే మహిళ బందీ అయింది. మహిళ, భర్త, అత్తగారి ప్రేమ, ఆదరణల కోసం ఎంతో సహించాల్సి, భరించాల్సి ఉంటుంది. తిట్లు చివాట్లు చెప్పుదెబ్బలు తినని స్త్రీ మంచి భాగ్యశాలి అనే చెప్పవచ్చు.

నేటి స్త్రీ కాస్తోకూస్తో సంపాదిస్తోంది. కుటుంబ నియంత్రణ పాటిస్తోంది. బ్యాంకులో డబ్బుదస్కం ఉంటోంది. వితంతువుకు ఆమె పిల్లలకి ఆస్తిలో వాటా ఇవ్వకుండా తన్ని తగలేసే సందర్భాలు కూడా ఉన్నాయి.

పశు పక్షి కీటకాలు కాముకత్వంలో పిల్లల్ని కని వాటి ఖర్మకు వదిలివేస్తాయి. సూకరాలు పిల్లల్ని కన్నా, అవి ఎంత వరకు బ్రతికి బట్టకడాయో వాటికే తేలిదు. పిల్లి పిల్లలు ఆకలితో చస్తాయి. మరి మనిషి ఇలా పశువులా మారితే ఎలా?

అసలు శ్రమ పడటమే జీవితం లోని అందం. ఖాళీగా సోంబేరిగా ఉండడం సిగ్గు పడాల్సిన విషయం. అందుకే స్త్రీ కూడా బాగా చదువుకుని, తన కాళ్లపై తాను నిలబడే దాకా పెళ్లాడకూడదు. చదువుకునే అవకాశం లేకపోతే వ్యవసాయం, వ్యాపారం మొదలైన రంగాల్లో భర్తకి అండగా చేదోడు వాదోడుగా నిలవాలి.

నేడు కట్నం కోసం వేధించటం, చంపటం ఎక్కువైంది. అందుకే ఆడపిల్ల సంపాదన పరురాలయ్యే విధంగా తీర్చిదిద్దాల్సిన బాధ్యత ఆమె తండ్రిదే. స్త్రీ కేవలం పిల్లల్ని కనే యంత్రం కాదని గుర్తించాల్సింది పురుషుడు, ఆతని బంధువర్గం. మధ్యవర్గ కుటుంబీకులు తమ ఆర్థిక పరిస్థితి, భార్య ఆరోగ్యం- ఇలా అన్ని విషయాలు ఆలోచించి పిల్లలెందరుండాలో నిర్ణయించుకోవాలి. అలా కాకుండా భార్యపై అత్యాచారం చేయటం తగదు.

★★★

మానవుడిని దానవుడుగా మార్చేది కార్పణ్యం, మాధవుడుగా మార్చేది కారుణ్యం.

సుఖానికి ఆధారం

మనిషివంటి వికసిత ప్రాణికి సుఖాన్ని పొందాలనే కోరిక సహజమైనది. ప్రతి ప్రాణి సుఖాన్ని పొందడానికి ప్రయత్నిస్తుంది. జీవితమనే గడియారాన్ని నిరంతరం నడిచేటట్లు చేసే కీ ఈ ప్రయత్నమే. కీ ఇవ్వకపోతే, గడియారం ఆగిపోతుంది. అలాగే-సుఖాన్ని పొందాలనే వాంఛ సమాప్తం అయితే, ప్రాణి జీవచ్ఛవం అయిపోతుంది.

సుఖం వ్యక్తియొక్క మానసిక స్థితిపై ఆధారపడి ఉంటుంది. కనుకనే-ఫలానా వస్తువును వినియోగించడంలో, అనుభవించడంలో సుఖం ఉన్నదని చెప్పలేము.

పందికి మురికీ, బురదా, చెడు వాసనా సుఖాన్ని ఇస్తాయి. దాని మానసిక స్థితి అలాంటిది కనుక. కానీ, మనిషి వీటిని అసహ్యించుకుంటాడు. అంతే కాదు, వేర్వేరు మానసిక స్వభావాలు కలిగిన మనుషుల సుఖ సాధనాలు వేర్వేరుగా ఉంటాయి. త్రాగుడు అలవాటయిన వ్యక్తికి మద్యం సుఖాన్ని ఇస్తుంది. కానీ, మద్యంవల్ల కలిగే భయకర పరిణామాలను గుర్తించిన వ్యక్తి దాన్ని ముట్టుకోవడమే పాపమని భావిస్తాడు.

పరమేశ్వరుడు మనిషికి ఇచ్చినన్ని సుఖాలూ, సౌకర్యాలూ మరే ప్రాణికి ఇవ్వలేదు. మనిషి అంతఃకరణ వివేకంతో నిండి ఉంది. ఈ సృష్టిని సుందరంగా, సుఖమయంగా, సంపన్నంగా రూపొందించడం కోసమే దేవుడు మనిషికి ఇన్ని శక్తులనూ, ఇన్ని సామర్థ్యాలనూ ఇచ్చాడు. మనిషికి, ఇతర ప్రాణులకూ మధ్య ఉన్న సరిహద్దు రేఖ ఇదే. ఈ రేఖను పాటించినపుడే మనిషి జీవితం ఉత్కృష్టం అవుతుంది, సార్థకం అవుతుంది.

మానవోచితమైన సుఖానికీ, పశువు సుఖానికీ మధ్య తేడా ఉండితీరాలి. భోగంవల్ల సుఖం కలుగుతుంది. అది ఇంద్రియాలను తృప్తిపరుస్తుంది. ఈ తృప్తి క్షణికమైనది. ఈ సుఖం అగ్నిలో నేయి పోయడం వంటిది. ఎండమావుల్లో నీళ్లు వెదకడం వంటిది. ఇంద్రియాలనుండి జనించిన ఈ సుఖ వాంఛ పశువు సుఖంకన్న నికృష్టమైనది, భ్రమలో ముంచేది. ఇది మనిషియొక్క గౌరవ గరిమనూ, కర్తవ్యాన్నీ భ్రష్టం చేస్తుంది.

మనిషి వివేకం కలిగిన జీవి. అతడు అంతరాత్మ యొక్క వాణిని వింటాడు. అతడికి నిజమైన సుఖం సేవా

సాధనలోనే దొరుకుతుంది. మనిషికి అతడి గొప్పతనాన్నీ, విశిష్టతనూ తెలియజెప్పడానికి సేవా సాధనను మించిన కర్మ లేదు.

నేను భోజనానికి కూర్చున్నాను. ఆ భోజనంవల్ల నా ఆకలి తీరుతుంది. నా ఇంద్రియాలకు క్షణికమైన సుఖం దొరుకుతుంది. కానీ, దానివల్ల నా ఆకలి శాశ్వతంగా తీరదు. మరొకరు నాకన్న ఆకలిగా ఉంటే, నేను భోజనంలో సగాన్ని అతనికి ఇస్తే-ఆకలిగొన్న ఆ వ్యక్తి పొందిన సంతృప్తిని చూచినపుడు నా ఆత్మలో కలిగే ఆనందమే నిజమైన సుఖం.

మనిషి తన సంపాదనలోని పదవ భాగంతో తన శారీరక అవసరాలను తీర్చుకోగలుగుతాడు. భగవంతుడు మనిషికి అంతటి శక్తి సామర్థ్యాలను ఇచ్చాడు. మిగతా భాగాన్ని మనిషి సమాజ శ్రేయస్సుకూ, లోక కళ్యాణానికీ వినియోగించాలి. ఆ విధంగా మనిషి సమాజ ఋణాన్ని తీర్చుకోగలుగుతాడు. అప్పుడే అతడు సుఖాన్ని పొందగలుగుతాడు. సమాజ ఋణాన్ని తీర్చడానికి ఎలాంటి ప్రయత్నమూ చేయకపోతే-మనం నిజమైన సుఖాన్ని పొందలేము.

దేవుడు మనిషికి సంపాదించడం కోసం రెండు చేతులు ఇచ్చాడు. ఉదర పోషణకు ఒక్క నోరే ఇచ్చాడు. దీనివెనుక ఒక సిద్ధాంతం ఉంది. మనం సంపాదించిన దానిలో సగం మన శరీరానికీ, మన కుటుంబానికీ వినియోగించాలి, మిగతా సగం లోక కళ్యాణానికీ వినియోగించాలి.

త్యాగం కోసం, పరోపకారం కోసం, లోక కళ్యాణం కోసం మన స్వార్థాలను వదులుకోవడం ద్వారా మనం ఎవరిపట్లా దయ చూపడం లేదు; సమాజం మనకు ఇచ్చిన ఋణాన్ని తీర్చుకుంటున్నాము అంతే.

మన పూర్వులు తమ సేవా సాధన ద్వారా విశ్వమనే ఉద్యానవనాన్ని శోభాయమానం చేశారు, సుగంధభరితం చేశారు. దాని ఫలితంగా మనం మన సామర్థ్యానికి మించి సంపాదించగలుగుతున్నాం. ఈ సంపాదనను మన వరకే, మన కుటుంబంవరకే పరిమితం చేసుకుంటే-మనం సుఖపడలేము, ఇతరులను సుఖపెట్టలేము; పైగా కృతఘ్నులం అయిపోతాం.

★★★

పాత్రతను పెంచుకోవడం ప్రగతికి ప్రాతిపదిక.

రస సాధన, గంధ సాధన

రస సాధన

తనకు ఏ పండు బాగా ఇష్టమైతే సాధనకు ఆ పండును తీసికోవాలి. దానిని ఐదు ముక్కలు చేసి పెట్టుకోవాలి. లేకపోతే కలకండ ఐనా సరే. ఒక ముక్కను జిహ్వోగ్రంపై ఒక్క నిమిషం పెట్టి ఉంచాలి. రుచిని జాగ్రత్తగా గమనించి గుర్తుపెట్టుకోవాలి. ఆ రుచి మనస్సులో నిలచిఉన్నట్లు భావన చేయాలి. ఆ తరువాత రెండవ ముక్కను తీసుకొని అదేవిధంగా చేయాలి. ఈ విధంగా 5 సార్లు చేయడానికి 15 నిమిషాలు పడుతుంది.

నిదానంగా జిహ్వపై పదార్థాన్ని ఉంచే సమయాన్ని తగ్గిస్తూ పోవాలి. కొంత కాలానికి ఏ వస్తువునూ నాలుకపై ఉంచకుండా కేవలం భావనా మాత్రంగా కోరిన వస్తువు యొక్క రుచిని కోరినంత సేపు అనుభవింపవచ్చు.

శరీరమునకు కావలసిన రసములన్నియు తగినంతగా ఆకాశంలో భ్రమణం చేస్తుంటాయి. ప్రపంచములో ఉన్న వస్తువులన్నింటి యొక్క కొంత అంశ వాయు రూపమున, కొంత ద్రవ రూపమున కొంత ఘన రూపమున ఉంటుంది. అన్నమును మనం ఘన పదార్థంగానే చూస్తాము. భూమి యందు జలమునందు అది పరమాణు రూపంలో ఉంటుంది. ఆకాశంలో దాని వాయురూపం ఎగురుతుంటుంది. సాధన వృద్ధియైన కొలదీ ఆకాశమందు ఎగురుతూ తిరుగుతూ ఉండే అన్నాన్ని మనోబలం ద్వారా, సంకల్పశక్తి ద్వారా ఆకర్షించి కడుపులోనికి తెప్పించుకోవచ్చు. ప్రాచీన కాలమందు ఋషులకు దీర్ఘకాలం అన్న పానీయములు లేకనే పని జరిగి పోతుండేది. ఈ సాధన చేసే సాధకుడు బహుమూల్య, పౌష్టిక పదార్థములను,

ఔషధులను, స్వాదిష్ట రసములను పొంది అనుభవింపగలడు.

ఈ విధంగా ఇతరుల కొరకు ఆ వస్తువులను ఆకాశమందు ఉత్పత్తిచేసి ఇవ్వగలడు.

గంధ సాధన

నాసికాగ్రమందు త్రాటకము చేయుట ఈ సాధనయందు ఆవశ్యకము. రెండు నేత్రములను ఒకే సారిగా నాసికాగ్రమున నిలుపుట సాధ్యము కాదు. కావున కొంతసేపు కుడి కంటిని, కొంతసేపు ఎడమ కంటిని (ఒక్క నిమిషము సేపు) నిలుపవచ్చును. కుడి కంటికి ప్రాధాన్యత నిచ్చి ఒక్క నిమిషము, ఎడమకంటికి ప్రాధాన్యత నిచ్చి ఒక్క నిమిషము సుదీర్ఘముగా రెప్ప వాల్చక చూడాలి. నిదానంగా సమయాన్ని ఐదు నిమిషాల వరకు పెంచవచ్చును. ఈ త్రాటకము చేయుట వలన నాసిక యొక్క సూక్ష్మ శక్తులు జాగృత మవుతాయి.

ఈ త్రాటకమైన తదుపరి ఏదేని ఒక సుగంధిత పుష్పమును తీసుకోవాలి. ముక్కు వద్ద ఉంచుకొని సుదీర్ఘంగా ఒక నిమిషము సేపు సువాసనను ఆఘ్రాణించాలి. ఆ సువాసనను రెండు నిమిషాలు స్మరించాలి. ఇదే విధంగా మరల ఇంకొక పువ్వును తీసుకుని సాధన చేయాలి. 5 పూవులతో 15 నిమిషాల సేపు ఈ సాధన చేయవచ్చు. ఒక వారం ఒకే రకం పూవును మాత్రమే ఉపయోగించాలి. రస సాధనలో గూడ ఒక వారం రోజులు ఒకే పండును ఉపయోగించాలి.

గంధ సాధన కొరకు కూడ ఏదేని ఒక పూవును గ్రహించాలి. విభిన్న పుష్పములకు విభిన్న గుణము లుంటాయి. గులాబీ ప్రేమోత్పాదకము. చేమంతి బుద్ధి

విశ్వాసంలో అస్థిరత్వం మానసిక నేరం.

సంవర్ధకము, బంతి పూవు ఉత్సాహ సంవర్ధకము. “మోగరా” సంతాన సంవర్ధకము. మొగిలి రోగనాశకము. కడిమి పువ్వు శాంతిదాయకము. గన్నేరు ఉష్ణము. ప్రొద్దు తిరుగుడు పువ్వు ఓజో వర్ధకము. ప్రతి పుష్పమునకు కొంత సూక్ష్మ గుణం ఉంటుంది. ఏ పుష్పాన్ని ముందు ఉంచుకొని సాధన చేస్తామో, ఆ పుష్పము యొక్క సూక్ష్మ గుణం మనలో పెరుగుతుంది.

హవనము గంధ యోగమునకు సంబంధించినది. కొన్ని పదార్థముల యొక్క సూక్ష్మ ప్రాణశక్తిని పొందుటకు అవి విధిపూర్వకంగా హవనం చేయబడతాయి. అందువలన వాని స్థూల రూపము తగులబడిపోయి, సూక్ష్మ రూపము వాయువులో కలసి నలుదిశలా వ్యాపించి నిమ్నవర్తులైన వారి ప్రాణశక్తిని అభివృద్ధిచేస్తుంది. సుగంధిత వాతావరణము నందు అనుకూల ప్రాణము యొక్క ప్రమాణము అధిక మవుతుంది. అది నాసిక ద్వారా లోనికి ప్రవేశించడంతో అంతఃకరణకు ప్రశాంతి కలుగుతుంది.

గంధ సాధన వలన మనసుకు ఏకాగ్రత లభించుటే గాక, భవిష్య జ్ఞానము కూడ కలుగుతుంది. సూర్య స్వర, చంద్రస్వర సిద్ధి కలిగిన తరువాత సాధకునకు చక్కని భవిష్య జ్ఞానం కలుగుతుంది. నాసిక ద్వారా చేయబడు స్వర యోగ సాధన కూడ గంధ సాధన యందలి ఒక శాఖ.

సుగంధి బాబా

అది ఒక పవిత్ర దినం. క్రీ.శ. 21-3-1846.

వర్ధమాన జిల్లాలోని బుండల్ గ్రామంలో రాజ రాజేశ్వరీదేవి గర్భముక్తా ఫలంగా “భోలానాథ్” అనే బాలుడు జన్మించిన దినం. అతడే క్రమంగా “విశుద్ధానంద పరమహంస”గా పేరు గాంచాడు. ఆతడు సాధించిన సిద్ధులను ఏనాడూ ప్రదర్శనలో పెట్టలేదు. ఐనప్పటికీ ఆయన ద్వారా భారతీయ అధ్యాత్మికత దేశదేశాల ప్రజలపై చెరగని ముద్రవేసికొన్నది. దానినాధారంగా చేసికొని సూర్య విజ్ఞానాన్ని మాధ్యమంగా చేసికొని అనేకములైన విశేషాలను చూపగలిగాడు. బాబా సూర్యకిరణాలనాధారంగా చేసికొని వస్తువులలో సుగంధాన్ని పుట్టించి చూపెట్టాడు. ఆ వస్తువు యొక్క గుణాన్ని, ధర్మాన్ని మార్చివేసి ఏదో ఒక నూతనత్వాన్ని సృష్టించేవాడు. దానికి సంబంధించిన సంపూర్ణ విజ్ఞానాన్ని పది మందికీ పంచిపెట్టేవాడు.

హిమాలయాల్లో నిక్షిప్తమైయున్న జ్ఞాన భాండము నుండి అనేక విషయాలను వెలికి తీసి సిద్ధిని పొందాడు బాబా. ఆయన చెబుతుండే వాడు - “మహిమలను ప్రదర్శించే ప్రక్రియ వెనుక సంపూర్ణ విజ్ఞానం దాగి ఉంటుంది. నేను కోరుకునేదికూడ అదే. అందరూ విజ్ఞానవంతులు కావాలి. సన్మార్గంలో నడవాలి. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే కర్మయోగులుగా తయారు కావాలి. ఆనాటి నుండి విశుద్ధానంద పరమహంస “సుగంధి బాబా”గా ఖ్యాతిపొందాడు. పాల్ బ్రంటన్, స్వామి వివేకానంద సుగంధి బాబా గురించి అనేకమార్లు వ్రాశారు, చెప్పారుకూడ.

54 లక్షల సామూహిక గాయత్రీ జప యజ్ఞం

24 లక్షల సామూహిక గాయత్రీ యజ్ఞం 2007 మే 13న ప్రారంభమయింది. పూర్ణాహుతి 2008 మే 12న జరుగుతుంది. యజ్ఞంలో పాల్గొనగోరే సాధకులు దిగువ సూచనలను గమనించాలి -

1. ప్రతి రోజూ తమ ఇంటిలోనే ఒక మాలకు తక్కువ కాకుండా గాయత్రీ జపం చేయాలి. మధ్యలో ఒకోరోజున జపం చేయలేకపోయినా పరవాలేదు.
2. వారానికి ఒకసారి కార్డుద్వారా దిగువ చిరునామాకు తమ జప సంఖ్యను తెలుపాలి - గాయత్రీ జ్ఞాన మందిరం, హనుమాన్ దేవస్థానం, దాసారం బస్టీ, సంజీవరెడ్డి నగర్, హైదరాబాదు - 500 038. జప యజ్ఞానికి చక్కని స్పందన వచ్చింది. అందువల్ల జప సంఖ్య 24 లక్షల నుండి 54 లక్షలకు పెంచబడింది.

మరొకరికి చెడును కోరితే - ముందు నీవు చెడ్డవాడివి అవుతావు.

నాలుకపై అదుపు

ఒకసారి గురుదేవులు అస్సాము వెళ్లాలి అన్నారు. అక్కడ మన శాఖలు విస్తరించలేదు. మధుర నుండి రైలులో 'బరేనీ' వెళ్లాలి. ముందు మధుర నుండి ఒకరోజు ప్రయాణం బరేనీకి. అక్కడ నుండి రెండు పగళ్లు, రెండు రాత్రులు ప్రయాణించాలి అస్సాముకు. మాతాజీ మాకు వేయించిన శెనగలూ, అటుకులూ దారిలో తినడానికి ఇచ్చారు. మేము బయలుదేరాము. భోజనసమయం కాగానే గురూజీ నాకు శెనగలూ అటుకులూ పెట్టారు తినడానికి. వాటితో నా ఆకలి తీరలేదు. తర్వాత దారిలో ఎక్కడైనా భోజనం చేయవచ్చునుకున్నాను. దానికి గురూజీ ఏర్పాటు చేస్తారని భావించాను. కాని అటువంటిదేమీ జరగలేదు. రాత్రి భోజన సమయంలో కూడా గురూజీ శెనగలూ, అటుకులూ ఇచ్చారు తినడానికి. వారు అవే తిన్నారు. నేను గురూజీకి ఏమీ చెప్పలేదు. ఆ రాత్రంతా నాకు ఆకలితో నిద్ర లేదు. మామూలు భోజనం లేకుండా ఉండటం కష్టం అనిపించింది. గురూజీ గ్రహించారు. తరువాతి స్టేషనులో పూరీలు కొనమని చెప్పారు. అలాగే తర్వాతి స్టేషనులో పూరీలు తెచ్చారు. కూరలో ఉల్లిపాయలు వాడారు. కూర లేకుండా పూరీలు ఎలా తినాలి. గురూజీ సలహా ఇచ్చారు. బండిలో 'టీ' అమ్ముతున్నారు. ఆ టీలో పూరీలు ముంచుకొని తినాలని. అలాగే చేశాను. 'మూడు రోజులు ఇలాగే ఉంటే, నేను మరణించడం తధ్యం' అన్నాను మరలా గురూజీతో. 'మహాత్ములూ, మరాధిపతులూ, గురూజీలు పండ్లు, తీపి పదార్థాలు తింటారు గదా. వారి శిష్యులను కూడా అలాగే తినిపిస్తారు. కాని మీరు శెనగలూ, అటుకులూ తింటూ నా చేత అవే తినిపిస్తున్నారు. ఇందులోని మర్మం ఏమిటి' -

అని అడిగాను. దానికి గురూజీ, 'ఆధ్యాత్మిక జీవనం అంటే ఏమిటి? మన నాలుకతో గాయత్రీ మంత్రం చదువుతాము. మరి నాలుక సరిగా లేకుంటే జపం ఎలా చేయగలం? తుపాకీ సరిగా లేకపోతే, దానిలో గుండ్లు ఉండి ప్రయోజనం ఏమిటి? జీవితం అనేది తుపాకీ. మంత్రజపం అనేది గుండ్లు. ఒక సింహాన్ని చంపడానికి మంచి తుపాకీ కావాలి. ఆధ్యాత్మిక శక్తి కావాలంటే జీవితాన్ని క్రమశిక్షణతో గడపాలి. అనేక రుచులు చూసే నాలుకతో గాయత్రీ జపం చేస్తే ఫలితం శూన్యం. అందుకే నాలుకను మన స్వాధీనంలో ఉంచుకోవాలి. నా జీవితంలో దీన్ని నేను సాధించాను. వంద సంవత్సరాలు ఆరోగ్యంగా జీవించాలి అంటే, ఆ వ్యక్తి ముందు నాలుకపై పట్టు సాధించాలి' - అన్నారు. 24 సంవత్సరాలు గురూజీ జొన్న (బార్లీ రకం) గింజలు ఆవుకు తినిపించి, దాని పేడనుండి వచ్చిన గింజలతో రొట్టె (ఏ రుచీ కలవకుండా), ఆవు మజ్జిగతో గాయత్రీ మంత్ర సాధన చేశారు. శక్తివంతులుగా మారారు. మంత్రాన్ని సాధించే సూత్రాన్ని సూచించారు. అస్సాము ప్రయాణంలో నాలుకను స్వాధీనం చేసుకొనే పద్ధతి నేర్చుకున్నాను. మన మనస్సును అదుపులో ఉంచుకోవాలి అంటే నాలుకపైనా జననేంద్రియంపైనా అదుపుకావాలి. అప్పుడే మనపై మనకు అధికారం వస్తుంది.

టిం సుఖియా స్టేషను వచ్చింది. సామాను తీసికొని దిగాము. అప్పట్లో గాయత్రీ శాఖ అక్కడ లేదు. మేము ధర్మశాలలో ఉన్నామో, ఎవరి ఇంట్లో అయినా ఉన్నామో నాకు గుర్తు లేదు. రాత్రంతా దోమల బాధ. నిద్ర పట్టలేదు. ఉదయాన్నే గురూజీ స్నానాదులు పూర్తి చేశారు. గురూజీతో 'మనం అనుకునే యుగ నిర్మాణం

మరణం ఎలాగూ తప్పదు. కనుక-ఆదర్శం కోసం మరణించి ధన్యుడవు కావాలి.

జరుగుతుందో లేదో గాని, నా యుగనిర్మాణం జరిగి పోయింది రాత్రికి రాత్రే. రాత్రంతా దోమకాటుతో బాధపడ్డాను. ఇంకా మూడు, నాలుగు రోజులు ఇక్కడ ఉంటే, జబ్బుపడటం ఖాయం'- అన్నాను. "ఈ రాత్రి పండుకునేటప్పుడు, దీనికి ఒక ఉపాయం చెప్పతాను"- అన్నారు గురూజీ. బయటకు వెళ్లి ఒక పదిమందిని ప్రోగుచేసికొని వచ్చాను. వారిని గురుదేవులు, ఆరోగ్యం, పిల్లలు, కుటుంబ విషయాలు, వ్యాపార విషయాలు, ఉద్యోగ విషయాలు అడిగారు. తర్వాత గాయత్రీ పరివార్ గురించీ, తమ కార్యక్రమాల గూర్చి చెప్పారు. రోజంతా మనుషులను పిలవడం నా వంతు, పరివార్ కార్యక్రమాల వివరణ గురూజీ వంతు. రాత్రికి పండుకునే సమయంలో "దోమలు కుట్టటం ప్రారంభించాయి. వీటి నివారణకు ఏదో ఉపాయం చెప్పతానన్నారు. చెప్పండి"- అన్నాను. 'నీ దగ్గర దుప్పటి ఉందికదా. దాంతో ముసుగు కప్పుకో. హాయిగా నిద్రపో'- అన్నారు. 'ఆధ్యాత్మిక గురువుల కోసం ప్రత్యేక ఏర్పాట్లు ఉంటాయి గదా. మనకేమిటి ఈ పరిస్థితి'- అన్నాను. గురూజీ అన్నారు గదా- "బిడ్డా, ఎవరైతే శరీర సుఖాల కోసం చూస్తూ ఉంటారో, వారికి శరీరం గూర్చే ఎప్పుడూ ధ్యాస. వారు ఆధ్యాత్మిక శక్తులను సాధించలేరు. వారికి శారీరక సుఖమే ముఖ్యం, ఆత్మ కాదు. ఈ రోజుల్లో గురువు తర్వాత ఆతని శిష్యుడు ఆ గద్దెపై కూర్చుంటాడు. ఇది ఒక సాంప్రదాయం. అతను చేసిన త్యాగం ఏమీ లేదు. ఆధ్యాత్మికత అంటే ఏమిటో వారికి తెలియదు. ఆధ్యాత్మికత అంటే వ్యక్తిగత సౌఖ్యాలను త్యజించడం. ఆత్మగూర్చి మాత్రమే ఆలోచించాలి. ఆత్మకు ఆనందం కూర్చే పనులే చేయాలి. ఆత్మకు ఆహారం స్వాధ్యాయం. నేను ప్రయాణంలో రోజంతా పుస్తకాలు చదువుతూ ఉంటాను. ఈనాడు మనుషుల ఆత్మలు చనిపోయాయి. అందుకే ఆధ్యాత్మిక

భండార్కర్ దీక్ష

ప్రాచీన విద్య, చరిత్రలకు సంబంధించిన పరిశోధనా కార్యంలో డా॥ రామకృష్ణ భండార్కర్ అందెవేసిన చేయి. ఆయన బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయం నుండి డాక్టరేటును పొందారు. భారతీయులను బానిసలుగా చూస్తున్న ఆరోజుల్లోనే బ్రిటిష్ వారు భండార్కర్ ను సర్వోన్నతుడుగా భావించి "సర్" బిరుదుతో సత్కరించారు. ఆయనకు సంస్కృతం మీద ఎనలేని ప్రేమ. అంతేకాక పాలి, ప్రాకృతం, మాగధి మొదలైన భాషలలో కూడ నిష్ణాతుడు. ఆయన ప్రాచీన శిలా ఫలకాలను, తామ్ర పత్రములను, పురాతన గ్రంథాలను చదివి భారతీయ సంస్కృతిని పరిశోధించాలని ఆజ్ఞాంతం దీక్షగా కృషి చేశారు. అనేక మంది పేద విద్యార్థులకు వారివారి తెలివితేటలనుసరించి సహాయ సహకారాలందించారు. 1891లో మహారాష్ట్రలో హేతువాదం ప్రబలుతున్న రోజులు. దానికనుగుణంగా ఆయన వితంతువైన తనకుమార్తెకు మరల వివాహం చేసి దాన్ని బలపరచారు. చివరి శ్వాస వరకు శోధనా కార్యక్రమంలో మునిగి తేలిన భండార్కర్ మనపైన కొన్ని కార్యాలను, బాధ్యతలను వదలి వెళ్లారు. దేవసంస్కృతి విశ్వవిద్యాలయం వారువదలిన బాధ్యతలను నెరవేర్చటానికి దృఢ నిశ్చయంతో ఉన్నది. అది మన కర్తవ్యంకూడ.

విషయాలకు విలువ లేదు. కొన్ని ఉపన్యాసాలూ, కొన్ని మంత్రాలూ మాత్రమే వారికి గుర్తుంటాయి. అవే వారు అందరికీ చెప్పతుంటారు. వల్లెవేస్తుంటారు. తమ అహాన్ని తృప్తిపరచుకుంటారు. ఆధ్యాత్మిక ఉన్నతిని సాధించిన వ్యక్తి తన కోసం తక్కువ ఖర్చు చేస్తాడు. ఇతరులకు సహాయం చేస్తుంటాడు. తన శరీరం కోసం కాక ఆత్మకోసం తాపత్రయ పడుతూ ఉంటాడు." గురుదేవులు ఉపదేశించిన ఈ విషయాలను నా జీవితమంతా పాటించాలని నేను నిర్ణయించుకున్నాను.

★★★

ఆదర్శాలే జీవన విలువలు.

రమణ మహర్షి ఆశ్రమంలో-1

ఉధృతం తగ్గిన ఉద్యమం

పూనా ఒప్పందం, మహాత్మా గాంధీ విడుదల, నాటి రాజకీయ ఒత్తిళ్లు కారణంగా- 1933 తర్వాత వాతావరణం చల్లబడ సాగింది. జైలునుండి విడుదల అయిన తర్వాత గాంధీజీ 'సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమాన్ని హెచ్చు సమయం సాగదీయకూడదు; జనం అలసిపోతారు; ఆరోహణ - అవరోహణ క్రమంలో ఉద్యమాన్ని తీవ్రతరం చేయాలి'- అని తన సన్నిహిత సహచరులతో చెప్పారు.

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధపు మేఘాలు క్రమ్ముకుంటున్నాయి. జర్మనీలో హిట్లరు బలం పుంజుకుంటున్నాడు. మూడు నాలుగు నెలలలోనే యుద్ధం ముంచుకువచ్చే లక్షణాలేమే కనిపించడం లేదు. అయితే- జర్మనీలో హిట్లరు స్థిరపడితే, బ్రిటిషు ప్రభుత్వానికి సవాలు ఎదురుకావచ్చని రాజకీయ విశ్లేషకులు భావించసాగారు.

1934లో మహాత్మా గాంధీ సహాయ నిరాకరణ ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించారు. అందువల్లకూడ కార్యకర్తల దృష్టి మళ్లింది. ప్రజల ఉత్సాహాన్ని నిర్మాణాత్మక దిశకు మళ్లించడానికి గాంధీజీ చర్యలు తీసుకున్నారు. దళితులనూ, అంటరానివారిని 'హరిజనులు' అని పిలవడం ప్రారంభించారు ఆయన. 'హరిజన్' అనే పేరుతో ఆయన ఒక పత్రికను కూడ ప్రారంభించారు. అనంతర కాలంలో ఆ పత్రిక జాతీయ ఉద్యమాన్ని ప్రతిబింబించే పత్రికగా రూపొందింది. అంటరానితనాన్ని నిర్మూలించడానికీ, సమాజంలో సమానతా వాతావరణాన్ని నిర్మించడానికీ ఆయన హరిజనోద్ధరణ కార్యక్రమాన్ని ప్రారంభించారు. పట్టణాలలో, గ్రామాలలో ఈ కార్యక్రమానికి అనుకూలతా, ప్రతికూలతా కూడ కానవచ్చాయి. ప్రజలలో కొందరు దీనికి సమర్థనగా ముందుకువచ్చారు, కొందరు దీన్ని వ్యతిరేకించారు.

ఆగ్రాలో కాంగ్రెసు కార్యకర్తల సమావేశం జరిగింది. ఈ కార్యక్రమాన్ని ముందుకు తీసుకువెళ్లే విషయంలో యువకుల దృష్టి శ్రీరామ్ పై లగ్నమయింది. ఆ సమావేశంలో శ్రీరామ్ వృద్ధురాలు ఛవికోకు సేవ చేసిన సంఘటన ప్రస్తావించబడింది.

శ్రీరామ్ ఇలా అన్నారు- "అప్పగించబడ్డ బాధ్యత నుండి వెనుకకుతగ్గను. అయితే, ఇప్పుడు నాకు రెండు వారాల వ్యవధి కావాలి."

అరుణాచలం పర్యటనకు సన్నాహం

సహచరులు ప్రశ్నార్థక దృష్టితో ఆయనవైపు చూచారు. ఆయన ఇలా అన్నారు- "నేను కొన్ని రోజులపాటు యాత్ర చేయాలని అనుకుంటున్నాను."

సహచరులు ఇలా అన్నారు- "హరిజన సేవ పనిని యాత్రతోపాటు చేస్తూ ఉండవచ్చు. ఇండుకోసం ప్రత్యేకంగా సమయాన్ని కేటాయించవలసిన అవసరం లేదు." శ్రీరామ్ ఇలా అన్నారు- "ఆవిధంగా పని జరుగుతూ ఉంటుంది. ప్రజలను సమీకరించి, స్థానిక స్థాయిలో పని చేయడం కష్టమవుతుంది." శ్రీరామ్ అంతకు మించి ఏమీ చెప్పలేదు.

ఆయన యాత్రకు సన్నాహాలు ప్రారంభించారు. వెళ్లవలసిన స్థలం అరుణాచలం. అక్కడ తిరువన్నామలై వద్ద ఒక ఆశ్రమం వేగంగా రూపొందుతోంది. ఆ ఆశ్రమం అధిపతి రమణ మహర్షి యొక్క ప్రఖ్యాతి దూర దూరాలకు వ్యాపించింది. మన దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాలనుండే కాక విదేశాలనుండి కూడ జిజ్ఞాసువులూ, ముముక్షువులూ అక్కడకు చేరుతున్నారు. అక్కడ ఆశ్రమం ప్రారంభమై కొద్ది సంవత్సరాలే అయింది. అయినా- ఋషిలోక వైభవం అరుణాచలం నలువైపులా వ్యాపించసాగింది.

ఒక విలక్షణ అనుభూతి కారణంగా శ్రీరామ్ కు అరుణాచలం వెళ్లాలనే ప్రేరణ జనించింది. ఆయన యాత్ర

సంస్కరించబడిన దృక్పథంతో జీవించాలనే ప్రేరణయే అధ్యాత్మ.

చేయాలని నిర్ణయించిన రోజున ప్రాతః సంధ్య సమయంలో ధ్యానంలో ఆయనకు ఒక పర్వత శిఖరం కానవచ్చింది. ఆ పర్వతం అంత ఎత్తయినది కాదు. అది హిమాలయం కాని, పరిచితమైన మరో కొండ ప్రాంతం కాని కాదు. రెండున్నర- మూడు వేల ఎత్తుగల ఆ కొండ నలువైపులా బండ రాళ్లు చెల్లాచెదురుగా పడి ఉన్నాయి. అంతకు ముందే అక్కడ యుద్ధం జరిగినట్లు, యోధులు ఆ బండరాళ్లను ఒకరిపై ఒకరు విసురుకున్నట్లు అనిపిస్తుంది వాటి తీరు చూస్తే. కొండ నలువైపులా నీడనిచ్చే వృక్షాలూ, ముళ్ల మొక్కల పొదలూ, దుమ్ముతో నిండిన రోడ్లూ, రాళ్లతో నిండిన స్థలాలూ వ్యాపించి ఉన్నాయి.

ధ్యానంలో దివ్య దర్శనం

ధ్యాన స్థితిలోనే ఆ పర్వత యాత్ర ముందుకు సాగింది. విశాలమైన ఆలయం కానవస్తోంది. ఆలయంలో ఎత్తయిన గోపురాలు అనేకం ఉన్నాయి. అందువల్ల ఆ ఆలయమంతా గోపురాల సమూహం అనిపిస్తోంది. ఒక గోపురానికి పది అంతస్థులు ఉన్నాయి. దాన్ని దాటి ఆలయ గర్భగుడికి వెళ్లాలి. అయిదు ద్వారాలు ఉన్న ఆ గర్భగుడిలో శివలింగం ప్రతిష్ఠితమై ఉంది. శ్రద్ధాకువులు ద్వారాలు అయిందింటేవద్దా శివుణ్ణి పూజిస్తున్నారు. ప్రదక్షిణ మార్గంలో పార్వతి, కార్తికేయుడు, గణేశుడు, నవ గ్రహాలు, దక్షిణామూర్తి, పలువురు పౌరాణిక శివ భక్తుల విగ్రహాలు స్థాపితమై ఉన్నాయి. వైభవంతో కూడిన ఈ తీర్థం ఏ ప్రాంతంలో ఉన్నదో ఆయన తెలుసుకోలేక పోతున్నారు.

పూజ- అర్చనలలో భక్తులు చేస్తూన్న స్తోత్రాలను బట్టి ఆ స్థలం తమిళనాడులోని అరుణాచలమని తెలిసింది. శివుని వాహనం నందీశ్వరుడు పృథివిమీద కొన్ని కైలాస శిఖరాలను స్థాపించాడు. అరుణాచలం వాటిలో ఒకటి. ఆ స్తోత్రాలలో ఒక స్వరం శ్రీరామ్ ను సంబోధించి ఇలా నిర్దేశిస్తోంది- ఇక్కడికి యాత్ర చెయ్యి. అరుణాచలం జ్ఞాన, భక్తి, యోగముల రూపం. శివుని భక్తి రూపం ఇక్కడ వ్యక్తం అయింది. జ్ఞాన, యోగాలను తెలుసుకోవడానికై

రమణ ఆశ్రమానికి వెళ్లు. అక్కడ రమణ మహర్షి ఎదురుచూస్తున్నారు.

సందేశం కొద్ది క్షణాలపాటు ఆగింది. స్తోత్రాలు తిరిగి ప్రతిఘటించసాగాయి. తిరిగి అదే స్వరం వినిపిస్తోంది- పృథివిమీద పరమేశ్వరుని వైభవాన్ని వ్యక్తం చేయడానికి ఎంపిక చేయబడిన కొద్దిమంది వ్యక్తులలో రమణ మహర్షి ఒకరు. తగు సమయంలో ఆయా విభూతులనూ, మహానుభావులనూ కూడ కలుసుకోవలసి ఉంది. ఇప్పుడు అరుణాచలం యాత్ర కోసం సన్నాహం చెయ్యి.

ధ్యాన స్థితిలో ఈ ప్రేరణ అందిన తర్వాత- శ్రీరామ్ వేయి పనులైనా వదిలి అరుణాచలం వెళ్లాలని నిర్ణయించారు. ఆ రోజున యువ కార్యకర్తల సమావేశంలో కొత్త బాధ్యత వచ్చినపుడు దాన్ని ఆయన కొన్ని రోజులు వాయిదా వేయడానికి కారణం ఈ అంతః ప్రేరణయే. మరో సమయంలో అయితే, శ్రీరామ్ ముందుకువచ్చి దాన్ని స్వీకరించి ఉండేవారు; దాన్ని పూర్తి చేయడానికి వెనువెంటనే ఉద్యమించి ఉండేవారు. కొత్త బాధ్యతనుండి కొద్ది రోజులు సెలవు తీసుకుని శ్రీరామ్ రెండు రోజుల తర్వాత అరుణాచలానికి బయలుదేరారు.

అదంతా అంతర్ దృష్టితో చూచినదే

తాను అంతర్ దృష్టితో చూచినదే అక్కడ శ్రీరామ్ కు కానవచ్చింది. శివుని పంచతత్వ విగ్రహాలలో ప్రముఖమైన అగ్నితత్వానికి ప్రతీకగా ఉన్న ఈ ఆలయ సమూహం 25 ఎకరాల భూమిలో విస్తరించి ఉంది. ఆలయ స్థలంలో వందకు పైగా గోపురాలు ఉన్నాయి. చిన్నా పెద్దా ఆలయాలుకూడా ఎన్నో ఉన్నాయి. వివిధ మండపాలమధ్య ఉన్న దక్షిణామూర్తి మండపం కొండ దక్షిణ భాగంలో ఉంది. ఉపదేశం ఇస్తూన్న దక్షిణామూర్తి విగ్రహం అది. ఆలయంలోని ఒక పురోహితుడు వచ్చి రాని హిందీలో శ్రీరామ్ కు ఆ స్థల మహిమను వివరించారు. ఆయన ఇలా చెప్పసాగారు- “ఇది పవిత్ర స్థలం. అన్ని స్థలాలకన్న

విద్యారహితమైన శక్తి మనిషిని ఆతతాయిని చేస్తుంది.

పవిత్రమైనది. ఇది విశ్వయొక్క హృదయం. గుప్తమూ, పవిత్రమూ అయిన శివుని హృదయ కేంద్రం ఇది.” ఆ పురోహితుడు ఒక పురాణ గాథను కూడ వినిపించాడు. చంద్రుడూ, గ్రహాలూ, నక్షత్రాలూ సూర్యునినుండి వెలుగును గ్రహిస్తాయి; అలాగే, ఇతర పవిత్ర స్థలాలు అరుణాచలం నుండి వెలుగును గ్రహిస్తాయి- అని ఆయన వర్ణించారు. ఆ పర్వతం ‘ఓం’ ఆకారంలో ఉంది.

వేద కాలంలో గౌతమ మహర్షి ఈ కొండ మీద తపస్సు చేశారనే ఐతిహ్యం ఉంది. శ్రీరామ్ యొక్క అంతర్దృష్టి ఏ మహర్షిని కలపడానికి ఆయనను ఇక్కడికి లాగికొని వచ్చిందో - ఆ మహర్షి గత 36 సంవత్సరాలుగా ఇక్కడ నివసిస్తున్నారు. వైరాగాన్ని స్వీకరించిన తర్వాత, రమణ మహర్షి చాలా కాలం అరుణాచలంలోని ఏదో ఒక ఆలయంలో నివసించేవారు. ఆయన తల్లి ఆయనను ఒప్పించడానికి వచ్చింది. అరుణాచలాన్ని వదిలి ఎక్కడికీ వెళ్లవద్దని కోరింది. తల్లిని కలుసుకున్న తర్వాత, ఆయన ఒక గుహలోకి వెళ్లిపోయారు. 1922 వరకు ఆయన గుహలలో నివసించారు. ఆ తర్వాత ఆయన కొండ క్రింది భూమికి వచ్చారు. ఆయన నివసించిన స్థలంలో ఆశ్రమం ఏర్పడింది.

అరుణాచలంలో శ్రీరామ్ కు ఈ విషయాలు తెలిశాయి. ఆశ్రమంలో మొట్టమొదట ఒక పూరిల్లు కట్టారు. మహర్షి కొద్ది నెలలపాటు ఆ గుడిసెలో ఉన్నారనీ, భక్తుల సంఖ్య పెరిగే కొలదీ క్రమక్రమంగా ఆశ్రమం విస్తరిస్తూవచ్చిందనీ కూడ ఆయనకు తెలిసింది.

శ్రీరామ్ ఆశ్రమంలో ప్రవేశించారు. ఆశ్రమానికి ప్రవేశ ద్వారం లేదు. ఆశ్రమం నలువైపులా తెరచే ఉంది. అది చూచి, శ్రీరామ్ పులకించిపోయారు. కుటీరాల బయట కొబ్బరిచెట్లు ఉన్నాయి. వాటి ఆకులు ఆశ్రమాన్ని తాకుతున్నాయి. మహర్షి కుటీరానికి పదమందివైపున కొందరు సాధువులు తమ కోసం కుటీరాలను నిర్మించుకున్నారు.

20-25 మంది ఆశ్రమంలో కనిపించారు. వారిలో భారతీయులే కాక, యూరపువారూ అమెరికన్లూ కూడ ఉన్నారు. హిందూ, పారసీ, యూదు, క్రైస్తవ, ముస్లిం మున్నగు అన్ని మతాలకూ చెందినవారు ఆశ్రమానికి వచ్చిపోతూ ఉన్నారు. శ్రీరామ్ ఆశ్రమం లోపలికి దృష్టి సారించారు- ఆశ్రమ అధికారిని కాని, ఆశ్రమవాసిని కాని కలుసుకోవాలనే అభిప్రాయంతో.

ఆశ్రమంలో శ్రీరామ్

ఒక భక్తుడు కనిపించాడు. శ్రీరామ్ తన దృష్టితో ఆశ్రమవాసిని వెదకుతూన్నట్టే, ఆ భక్తుడు కూడ జిజ్ఞాసువును వెదకుతున్నారు. గణపతి శాస్త్రి అనే ఆ సజ్జనుడు బెనారస్ లో నివసించేవారు. ఆయన వయస్సు 60-65 సంవత్సరాలు ఉండవచ్చు. శ్రీరామ్ ను చూడగానే ఆయన, ‘ఎలా ఉన్నావు?’- అని అడిగారు. శ్రీరామ్ ఆయనకు నమస్కరించారు. తనను పరిచయం చేసుకున్నారు. తాను వచ్చిన పని గురించి తెలిపారు. రమణ మహర్షిని కలుసుకోవాలనీ, ఆశ్రమం గురించి వివరంగా తెలుసుకోవాలనీ శ్రీరామ్ కోరడం విని ఆయన సంతోషించారు. ఆయన ఇలా అన్నారు- “భగవాన్ కొద్ది సమయం తర్వాత కుటీరంనుండి వెలుపలికి వస్తారు. ఈలోగా స్నానాదులు ముగించు. భోజనం చెయ్యి.”

భోజనానికి అందరూ వరుసలలో కూర్చున్నారు. టిన్ను రేకుల పైకప్పు ఉన్న పెద్ద మండపం అది. దానిలోని ఒక భాగం వేరుచేసి ఉంది. అందరూ కలిసి భోజనం చేస్తారని గణపతి శాస్త్రి చెప్పారు. ఎవరు ఎవరినీ కులం అడగరు. వర్ణం, కులం, దేశీయులు-విదేశీయులు-అని కూడా ఆలోచించరు. అయినా- విడిగా భోజనం చేయాలని కోరే పూర్వాచారపరాయణులైన కొందరు బ్రాహ్మణుల కోసం మండపంలోని ఒక భాగాన్ని వేరుచేసి ఉంచారు. శాస్త్రిజీ ఆ భాగం గురించి చెప్పారు.

శ్రీరామ్ ఇలా అడిగారు-“కుల భేదాన్ని పరిగణించకపోతే పూర్తిగా పరిగణించకుండా ఉండాలి.

అధ్యాత్మకు మూల మంత్రం ప్రేమ.

అందరూ ఒకే స్థలంలో కూర్చొని భోజనం చేసే ఏర్పాటు ఎందుకు లేదు?” గణపతి శాస్త్రి ఇలా అన్నారు- “మండపంలోని నాలుగింట మూడువంతుల స్థలంలో అంతా కలసి కూర్చుంటారు. బ్రాహ్మణులు కూడ కూర్చుంటారు. విడిగా ఉంచిన స్థలం పట్టింపు గలవారి కోసం. అందరికీ ఒకే విధమైన ఏర్పాటు చేయాలని భగవాన్ అన్నారు. ఆయన కుల నిబంధనలను పాటించవలసిందనీ చెప్పారు, ఉల్లంఘించ వలసిందనీ చెప్పారు.”

మహర్షి దర్శనం

భోజనం చేయవలసిందిగా గణపతి శాస్త్రి శ్రీరామ్ ను మరోమారు గట్టిగా కోరారు. ఆశ్రమానికి వచ్చిన ఇతర భక్తులతోపాటు శ్రీరామ్ భోజనానికి కూర్చున్నారు. కొబ్బరి ఆకులమీద భోజనం వడ్డించబడింది. భోజనం ప్రారంభించడానికి నిమిషం ముందుగా రమణ మహర్షి మండపంలోకి వచ్చి కూర్చున్నారు. రెండు వరుసలకూ మధ్య స్థలంలో కూర్చున్నారు. వరుసలలో కూర్చున్నవారు లేచి మహర్షికి నమస్కరించగోరారు. మహర్షి చేయి ఎత్తి కూర్చుని ఉండవలసిందిగా సైగ చేశారు. తాము మౌనంగా భోజనం చేయసాగారు. ఆరోజున సాంబారు, అన్నం వడ్డించారు. మహర్షి మౌనంగా ఉన్నారు. మిగతావారు ఆయనను అనుసరించారు. అంతటా నిశబ్దం ఆవరించింది.

భోజనాలయంలో తప్ప-ఆశ్రమంలోని మరే స్థలంలోనూ పూర్వాచారపరాయణులకు విడిగా ఏర్పాట్లు లేవు. మహర్షి కుటీరం ఎదురుగా అంతా కలసి కూర్చుంటారు. కుల భేదాన్నీ, ఉన్నవారు-లేనివారు అనే భేదాన్నీ పాటించరు. మధ్యాహ్నం గడచిన తర్వాత మహర్షి వచ్చి తమ స్థలంలో కూర్చున్నారు. అక్కడ అగరువత్తులు వెలుగుతున్నాయి. కొందరు కళ్ల మూసుకుని కూర్చున్నారు. మహర్షి వచ్చిన తర్వాత వారు కళ్లు తెరిచారు. మహర్షిని తదేక దృష్టితో చూడసాగారు. శ్రీరామ్ లేని నిలబడ్డారు. మహర్షి ఎదుటకు వెళ్లారు. ఆయనకు

ఎవరి దేకులం? ఏ మతం?

సాధు పురుషులైన కబీర్ దాసు, నామదేవుల వలనే ప్రసిద్ధుడైన శిరిడీ సాయిబాబా గురించి కూడ అనేకానేక సందేహాలు సందేహాలుగానే మిగిలిపోయాయి. ఆయన కూడ హిందూ - ముస్లిములను సమానంగా ప్రేమించాడు. ఆయన జీవితకాలాన్నంతా పరిశీలించినా హిందూవా! ముస్లిమా! అన్న ప్రశ్నకు మాత్రం సమాధానం దొరకలేదు. తరచుగా ఆయన నోటి నుండి వచ్చే వాక్యాలు “అల్లా రక్షిస్తాడు” “భగవంతుడు మేలు చేస్తాడు.” అనేవే. ఒక ప్రసిద్ధ గ్రంథకర్త సాయిబాబాను గురించి “సాయి బాబా మతాన్ని గురించిన ప్రశ్న ప్రశ్నగానే మిగిలిపోయింది. బహుశా ఆయన హిందూ - ముస్లిము మతాలు రెండింటినీ దాటిపోయి ఉండవచ్చు.” అని వ్రాశాడు. మహమ్మదీయులను చేరబిలిచి హిందూ బ్రాహ్మణులవలె ఆచరించుడని తెలిపేవాడు. బ్రాహ్మణుల పిలిచి యువనులవలె ఆచరించుడని తెలిపేవాడు. ముస్లిముల ఎదుట బ్రాహ్మణులవలె, బ్రాహ్మణులవలె ఎదుట ముస్లిములవలె ఆచరిస్తూ కనిపించేవాడు. ఆయన జన్మకాలం గాని, ఆయన ధర్మంకాని ఇంతవరకు ఎవరికీ స్పష్టంగా తెలియదు. హిందూ భక్తులకు రామనవమిని జరుపుకోవడని, ముస్లిములను “ఉరుసు” పండుగ జరుపుకోమని చెప్పేవాడు. జన్మాష్టమి నాడు తానే స్వయంగా మల్లయుద్ధము, నృత్యము మొదలైన కార్యక్రమాలను ఏర్పాటు చేసేవాడు. (బక్రీద్) ఈదినాడు ముస్లిములు కొందరు ఆయన దగ్గరకు వచ్చి నమాజ్ చదివేవారు. ఆయన తలవైన ఎప్పటికీ ఒక వస్త్రాన్ని చుట్టుకునేవాడు. ముస్లిము లాగా లుంగీ ధరించేవాడు. శిలవైన నిద్రించేవాడు.

ఈ విధంగా ఆయన ప్రవర్తనను బట్టి హిందూవనిగాని, ముస్లిమని గాని ఎవ్వరూ తేల్చి చెప్పలేకపోయారు. అన్ని వర్గాల వారికి అనేక మహిమలు చూపించారు. ఆయన ఆనాటి నుండి ఈనాటి వరకు అందరికీ ఆరాధ్య దైవం.

ఆయన మీద చూపే భక్తికి కులంప్రసక్తిగాని, మతం ప్రసక్తిగాని లేదు.

ప్రణామం చేశారు. ఆయన చరణాలకు పుష్పాలు అర్పించారు. ప్రక్కన ఉన్న పళ్లెంలోనుండి ఒక ఫలాన్ని తీసుకుని, మహర్షి శ్రీరామ్ కు ఇచ్చారు. ఆ పండు సీమరేగుపండు. ఆధ్యాత్మిక దృష్టిలో సీమరేగుపండు బాగా మృదువుగా, రసంతో నిండి ఉన్న కఠోర వృక్షిత్వాన్ని సూచిస్తుంది. మిగతా వృక్షులుకూడ నిలబడి, మహర్షికి ప్రణామం చేసి, వెళ్లి కూర్చున్నారు.

మన గుణ, కర్మ, స్వభావాల క్షాళనయే సాధన.

విద్యా విస్తరణ ద్వారా భావ విప్లవం

ఆలోచనల శక్తి అపారం

ఆలోచనల శక్తి బలీయమైనది. ప్రపంచంలో జరిగిన విప్లవాలన్నీ శక్తివంతమైన ఆలోచనలద్వారా రూపొందినవే. కాగా, నేడు ఏ వాదమూ స్థిరపడకపోవడానికి కారణం దాని ఆధారాలు నైతికత, ఆధ్యాత్మికతలు కాకపోవడమే. ఆధారం ఆధ్యాత్మికత అయితే, ఆలోచన వ్యాపించి తీరుతుంది. ఆ ఆలోచన చేసిన వ్యక్తి మౌనంగా గదిలో కూర్చున్నా, తన కలాన్ని ఉపయోగిస్తున్నా, కఠోర తపస్సులో లీనమయినా- ఆలోచన అతడి గది గోడలను చీల్చుకుని వెలికివస్తుంది. విప్లవాన్ని సాధిస్తుంది.

శ్రీఅరవిందులు పాండిచెరీ వెళ్లిన తర్వాత జన మానసం ముందు పెద్దగా నిలువలేదు. చివరి 25 సంవత్సరాలలో వ్రేళ్లపై లెక్కపెట్టడగినంతమంది వ్యక్తులను మాత్రమే కలుసుకున్నారు. అయినా, విప్లవాత్మకమైన ఆయన ఆలోచన ప్రజలను ప్రభావితం చేసింది. ఆయన ఆలోచనలు 1950లో ఆయన సిద్ధి పొందినపుడు ఎంత సమకాలీనంగా ఉన్నాయో నేడూ అంతే సమకాలీనంగా ఉన్నాయి.

ఒక భగీరథ కృషి

పరమపూజ్య గురుదేవులు పండిత శ్రీరామ శర్మ ఆచార్యజీ జీవితాంతం రచన సాగించారు. కఠోర తపస్సు చేశారు. తమ అమృతవాణి ద్వారా లక్షలాది వ్యక్తుల మనస్సులను మథనం చేశారు, వశపరచుకున్నారు. అయితే, చివరి ఏడు సంవత్సరాలలో వారుకూడ మౌన సాధనలో నిమగ్నులు అయినారు. సూక్ష్మీకరణ తీవ్రమవుతూ వచ్చింది. వారి సావిత్రి సాధన తీక్షణం అవుతూ వచ్చింది. ఫలితంగా- దేవ సంస్కృతి దిగ్విజయ కార్యక్రమం రూపొందింది. వారి ఆలోచనా ప్రవాహం లక్షలాది, కోట్లాది వ్యక్తులకు చేరింది. వారి శిష్యుల సంఖ్య కోట్లకు పెరిగింది. క్రాంతి ధర్మ సాహిత్యం రూపంలో హిమాలయంవంటి వారి జీవన సారం విప్లవ బీజంగా పెల్లుబికి వచ్చింది. ఆ 20 పుస్తకాలనూ చదివినవారు చలించిపోయారు. ఈ పుస్తక మాల ఉపనిషత్తుల శైలిలో వ్రాయబడింది. దీనివల్ల చాలా పెద్ద వర్గం ప్రభావితం అయింది.

భావ విప్లవం ఈనాటి అవసరం

భావ విప్లవం ఈనాడు అన్నింటినీ మించిన అవశ్యకత. మన గురుసత్తాయొక్క ఆలోచనలను వివిధ భాషలలో ప్రజలకు అందించడం ద్వారా సాధ్యపడుతుంది ఆ భావ విప్లవం. ఈ ఆలోచనా ప్రవాహాన్ని భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్షలో, విశ్వవిద్యాలయాలలో, కళాశాలలలో పాఠ్య ప్రణాళికలలో చేర్చి, తద్వారా విద్యా విధానానికి కొత్త దిశను ఇవ్వాలి. ఈ కృషి ప్రారంభమయింది. 32-40 పుటలున్న 40 పుస్తకాల సెట్ తయారవుతోంది. ఇందులో క్రాంతి ధర్మ సాహిత్యంతో పాటు గాయత్రి, యజ్ఞం, జీవన సాధన, మిషన్ల పై పుస్తకాలు ఉన్నాయి. వీటిని ప్రతి విశ్వవిద్యాలయానికీ, ప్రతి కళాశాలకూ పంపే కృషి జరుగుతోంది. “రాష్ట్ర గౌరవ్” అనే గ్రంథం ఇంతకుముందే ఉత్తర ప్రదేశ్ లో బి.ఏ పాఠ్య ప్రణాళికలో చేర్చబడింది. ఇప్పుడు- జీవించే కళ, యోగం, ఆరోగ్యం, వైజ్ఞానిక అధ్యాత్మవాదం, జీవిత సమస్యలకు పరిష్కారాలు మున్నగు అంశాలను పూజ్యవరుల సాహిత్యంనుండి ఏర్పి కూర్చే పని ప్రారంభమయింది. ‘అఖండ జ్యోతి’, ‘యుగ నిర్మాణ యోజన’ పత్రికలను ప్రతి విద్యాలయానికీ, ప్రతి కళాశాలకూ, ప్రతి విశ్వవిద్యాలయానికీ అందించడానికై ఒక భగీరథ పథకం రూపొందుతోంది. సదాలోచనలు ప్రతి యువజనునికీ చేరడం ఈ పథకం ద్వారా సాధ్యపడుతుంది. పది శాతం యువశక్తికి (అయిదు కోట్లు) మనం ఈ ఆలోచనా ధారను అందించగలిగితే- ఆ దేవమానవుల ద్వారా మొత్తం సమాజాన్ని మార్చగలుగుతాము.

పుస్తక మేళాల సాఫల్యం

పదిరోజుల పుస్తక మేళాలు వివిధ పట్టణాలలో ఏర్పాటువుతున్నాయి. అద్భుతమైన స్పందనను కలిగిస్తున్నాయి. ఆగ్రా, మధురలలో ఆ మేళాలు అద్భుత ఫలితాలను సాధించాయి. సుమారు 30 స్థలాలు ఇలాంటి మేళాలు జరపడానికి ముందుకువచ్చాయి. జయపూర్,

తృప్త అనేది ఎన్నడూ నిండని పాత్ర.

ధిల్లీలో ఇవి త్వరలో జరుగుతాయి. ఈ మేళాలలో యుగ పరివర్తన ప్రక్రియపై ప్రదర్శనం కూడ ఏర్పాటువుతున్నాయి.

అనువాదాల ప్రచురణ నిధి

పరమపూజ్య గురుదేవుల వాఙ్మయంలో 70 ఖండాలు ఇంతవరకు ప్రచురితం అయినాయి. మరికొన్ని ఖండాలు ప్రచురితం కావలసి ఉంది. 12 ప్రధాన భారతీయ భాషలలో, 8 ఇతర భాషలలో, దేశంలోని అనేక మాండలిక భాషలలో వీటి అనువాదాల ప్రచురణ జరగాలి. ఇందుకోసమై అనువాదకుల కోసం అన్వేషణ భారీ యెత్తున సాగుతోంది. పైన పేర్కొన్న 40 పుస్తకాల అనువాదం మొదట చేపట్టబడుతుంది. అనువాదాల ప్రచురణ కోసమై 'శ్రీ వేదమాత గాయత్రీ ట్రస్టు'కు అనుబంధంగా 'భాషాంతర ప్రకాశన నిధి' (అనువాదాల ప్రచురణ నిధి) స్థాపించబడింది. విద్యా విస్తరణ ద్వారా పుణ్యాన్ని సంపాదించగోరేవారు ఈ విధికి తమ విరాళాలను పంపవచ్చు. ఈ విరాళాలపై పన్ను ఉండదు.

దైవీ సంపద పెరగాలి

దేవ సంస్కృతిలోని సిద్ధాంతాలను ఆచరణలో పెట్టడంవల్ల కలిగే సంస్కారం, ఆహ్లాదం, సమృద్ధి మున్నగు అనేక ప్రయోజనాలను గురించి సమాజానికి తెలిసినపుడే, ఆ సంస్కృతి విస్తరిస్తుంది. భగవద్గీత అసుర గుణాలనూ, దైవీ గుణాలనూ వర్ణించింది - 16వ అధ్యాయంలో 'నేటి ఆధునిక భౌతికవాద జీవనంలో అసుర గుణాలు పెచ్చుపెరుగుతున్నాయి. దగా, మోసం, పైమెరుగులు పెచ్చరిల్లుతున్నాయి. ఈ స్థితిలో మనం దైవీ గుణాలను జీవితంలో ప్రతిబింబించినవారి ఉదాహరణలను ప్రమాణాలుగా చూపకపోతే - వాటి ద్వారా ప్రజలను ప్రభావితం చేయకపోతే, వారు తాము చూచిందే, మీడియాద్వారా తెలుసుకున్నదే నిజమని భావిస్తారు. దైవీ గుణాలను జీవితంలో ప్రతిబింబించడం ఈ యుగంలోనూ సాధ్యమే. అంతే కాదు. అలాంటి మహనీయుల జీవితాలు శాంతితో, ప్రగతితో, సుఖ సమృద్ధులతో తులతూగుతున్నాయి. గాయత్రీ పరివార్ ఇందుకు ప్రత్యక్ష ఉదాహరణ. సమాజంలోని ఒక పెద్ద వర్గం ఆ సంస్థ సంస్థాపకుల జీవన దర్శనంవల్ల ప్రభావితం అయింది; ఆ దైవీ గుణాలను

జీవితంలో ప్రతిబింబించి, హాయిగా, సంస్కారవంతంగా జీవిస్తోంది. దేవ సంస్కృతిలోని జ్ఞాన చేతన విస్తరించిన చోట వేలాది దీపాలు వెలుగుతున్నాయి. ఈ దీపాలతో దీపావళి వెలుగుల పండుగను మనం సమాజమంతటిలో జరపాలి. అప్పుడు మంచితనం శరవేగంతో విస్తరిస్తుంది. ఇది నిశ్చయం.

విద్యా విస్తరణ ఉద్యమంద్వారా మనం జన మానసానికి మార్గదర్శనం చేయగలుగుతాము. దాన్ని సంస్కరించగలుగుతాము. శిక్షణనూ, విద్యనూ కలగలిపి, ప్రజల జీవితాలలో నిండుతనాన్ని తేగలుగుతాము. శిక్షణ భౌతికం. విద్య ఆత్మికం. ఈ రెండింటి సమన్వయమే మన విద్యా విధానానికి ఆధారం కావాలి. విజ్ఞానాన్ని శిఖరాగ్రానికి వికసంపజేయాలి. ప్రయోగాల పరంపరను కొనసాగించాలి. దీనితోపాటు - అధ్యాత్మిక విలువలను ప్రతిష్ఠించాలి. విజ్ఞానంలో వట్టి బుద్ధివాదం చోటుచేసుకోకూడదు. అందుకై - సంవేదనల విస్తరణ కోసం అధ్యాత్మను దానికి జోడించడం అవసరం. విజ్ఞానం గ్రుడ్డిగా పరుగులు తీయకుండా ఉండేందుకై దానిపై అధ్యాత్మ అనే అంకుశాన్ని ప్రయోగించాలి. నీతి నియమాలు, విధి నిషేధాలు, పరిమితులు, భావ సంవేదనలు - వీటి సంగమమే అధ్యాత్మ. బాహ్యమైన కర్మకాండ మాత్రమే నేడు కానవస్తోంది. ఎక్కడా అధ్యాత్మ కానరావడం లేదు. విజ్ఞానంలోని తర్కం, వాస్తవాలు, ప్రమాణాల భాషను మనం జీవితానికి అన్వయించాలి. అలా అధ్యాత్మ తంత్రాన్ని సంస్కరించాలి.

వైజ్ఞానిక అధ్యాత్మవాదమే అన్ని మతాలకూ వారధి అవుతుంది. 21వ శతాబ్దపు దర్శనం అవుతుంది. ఈ దర్శనాన్ని పఠించడంతో బోధించడంతో కూడిన విద్యావిస్తరణ ప్రణాళికను మొదట మన విశ్వవిద్యాయంలో, ఆ తర్వాత దేశంలోని అన్ని విశ్వవిద్యాలయాలలో అమలుచేయడానికై యోజన రూపొందింది. ఈ యోజన అమలు జరిగితే - ఫలితాలు అద్భుతంగా ఉంటాయి.

మహాత్తర పరివర్తన వేళ ఇది. ఈ నాలుగు సంవత్సరాలలో జాతి మొత్తానికి శిక్షణను మాత్రమేకాక విద్యనూ, సంస్కారాన్నీ అందించడానికి మనమందరం కృషిచేయాలి. ఇదే నేటి యుగ ధర్మం. ఈ ధర్మాన్ని నిర్వహించడంలో మన కార్యశూరత విజృంభించాలి.

దాచిపెట్టి ఏంచేస్తావు - జేబైనా ఉండదు శవం మీది గుడ్లకు.

భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్షకు ప్రభుత్వ సహకారం

పాఠశాల విద్యా శాఖ డైరెక్టర్ శ్రీ ఎస్. బాలసుబ్రహ్మణ్యం హామీ

రాష్ట్రంలో భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష నిర్వహణకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అవసరమైన సహాయ సహకారాలను అందిస్తుందని పాఠశాల విద్యా శాఖ డైరెక్టర్ శ్రీ ఎస్. బాలసుబ్రహ్మణ్యం ఐ.వి.ఎస్. హామీ ఇచ్చారు. జూలై 22 సాయంత్రం హైదరాబాదులోని గాయత్రీ చేతనా కేంద్రంలో జరిగిన జ్ఞాన పరీక్ష రాష్ట్ర స్థాయి బహుమతి ప్రదానోత్సవంలో ఆయన ముఖ్య అతిథిగా ప్రసంగించారు.

ఉత్సవానికి శ్రీ అశ్వినీ సుబ్బారావు అధ్యక్షత వహించారు. రాష్ట్ర సాంస్కృతిక శాఖ డైరెక్టర్ శ్రీ రాజ్ బండి కవితాప్రసాద్ జ్యోతి ప్రజ్వలన చేసి ప్రసంగిస్తూ, గాయత్రీ మహిమను వర్ణించారు. జ్ఞాన పరీక్ష కేంద్ర కన్వీనర్ శ్రీ ఆర్.కె. నాయక్ ప్రసంగిస్తూ, జ్ఞాన పరీక్ష 8 భాషలలో జరుగుతున్నదనీ, 35 లక్షల మంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులు పరీక్షలో పాల్గొంటున్నారనీ తెలిపారు. పరీక్ష రాష్ట్ర కన్వీనర్ శ్రీ బి.హనుమంత రెడ్డి గత నాలుగు సంవత్సరాలలో పరీక్ష నిర్వహణపై నివేదిక సమర్పించారు.

శ్రీ పరమానంద ద్వివేది, డాక్టర్ తుమ్మూరి, శ్రీ పంచోలీ, అదనపు పోలీసు డైరెక్టర్ జనరల్ శ్రీ బాబూరావు ఐ.పి.ఎస్., ఎమ్.ఎన్.ఆర్.విద్యాసంస్థల చైర్మన్ శ్రీ ఎమ్.ఎన్.రాజు, వివేకానంద సేవా సమితి అధ్యక్షుడు శ్రీ సి.హెచ్.హనుమంతరావు ఉత్సవంలో ప్రసంగించారు.

రాష్ట్ర స్థాయిలో ఉత్తమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులైన 17 మంది, హైదరాబాదు రంగారెడ్డి జిల్లాలలో ఉత్తమ శ్రేణిలో ఉత్తీర్ణులైన 15 మంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు అతిథులు ప్రమాణ పత్రాలను, బహుమతులను ప్రదానం చేశారు. శ్రీ హీరోసింగ్ రాజపురోహిత్ వందన సమర్పణ చేశారు.

నాటి ఉదయం జరిగిన రాష్ట్ర స్థాయి కార్యకర్తల సమావేశంలో 2007 పరీక్షను డిసెంబరు 1న నిర్వహించాలని నిర్ణయించారు.

జ్ఞాన పరీక్ష కేంద్ర, రాష్ట్ర నాయకులతోపాటు సమావేశంలో శ్రీయుతులు డా॥ పులి సత్యనారాయణ (వేములవాడ), బుచ్చిరెడ్డి గంగారాంబ (జగిత్యాల), వేమ సుదర్శన రెడ్డి (మహబూబ్ నగర్), వివిధ జిల్లాలనుండి వచ్చిన ఇతర కార్యకర్తలు పాల్గొన్నారు.

రాష్ట్ర స్థాయి బహుమతులు

అందుకున్న విద్యార్థులు

తెలుగు మీడియం

6-8 తరగతులు

1. అల్లం సురేశ్, శ్రీ గురుకుల విద్యాలయ, నరసంపేట, వరంగల్.
2. పి.హరీష్, పంచశీల హైస్కూలు, మూసాపేట, హైదరాబాదు.
3. నాగజ్యోతి, పంచశీల హైస్కూలు, మూసాపేట, హైదరాబాదు.

9,10 తరగతులు

1. బి.కౌశికరెడ్డి, బ్రిలియంట్ గ్రామర్ హైస్కూలు, చంపాపేట, హైదరాబాదు.
2. బి.యశ్వంత్, శ్రీ టాగూర్స్ ఇన్స్టిట్యూషన్ ఆఫ్ బాపట్ల, గుంటూరు జిల్లా.
3. కె. సత్య మౌనిక, న్యూటన్ హైస్కూలు, మోతినగర్, హైదరాబాదు.

ఇంటర్మీడియట్

1. హెచ్.ఎస్.షకీల, సంగం లక్ష్మీబాయి జూనియర్ కాలేజి, సైదాబాద్, హైదరాబాదు.

కోథం ఎప్పుడైనా క్షణికమే - దాని ఫలితం మాత్రం చిరంజీవి.

2. ఎస్. ఉమాదేవి, రాయల్ జూనియర్ కాలేజి, ఎస్.ఆర్.నగర్, హైదరాబాదు.

3. బి.రామకృష్ణ, వివేకవర్ధిని జూనియర్ కళాశాల, సిరిసిల్లా, కరీంనగర్ జిల్లా.

ఇంగ్లీషు మీడియం

6-8 తరగతులు

1. ఏ.మీనా, వంశధార హైస్కూల్, మూసాపేట, హైదరాబాదు.

2. సి.కిరణ్, వివేకానంద విద్యానికేతన్ హైస్కూల్, చింతల్, రంగారెడ్డి జిల్లా.

3. ఎస్.శివ, సెంట్ మేరీస్ హైస్కూల్, నల్లకుంట, హైదరాబాదు.

9,10 తరగతులు

1. స్వప్న, సెంట్ మేరీస్ హైస్కూల్, వసంతనగర్, కూకట్‌పల్లి, హైదరాబాదు.

2. ఏ.కళావతి, రిచ్‌మండ్స్ హైస్కూల్, హైదరాబాదు.

3. డి.గీత, ది ఇండ్స్ ఇంగ్లీష్ గర్ల్స్ రెసిడెన్షియల్ హైస్కూల్, హైదరాబాదు.

ఇంటర్మీడియట్

1. టి.నీహారిక, భాగ్యరథి జూనియర్ కాలేజి, హైదరాబాదు.

2. ప్రియాంక, హిందూ జూనియర్ కాలేజ్ ఫర్ గర్ల్స్, సనత్‌నగర్, హైదరాబాదు.

భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష జోనల్ కమిటీల ఏర్పాటు

జూలై 24న విజయవాడలో జరిగిన భారతీయ సంస్కృతి జ్ఞాన పరీక్ష జోనల్ సమావేశంలో పరీక్షకు దిగువ వారితో జోనల్ కమిటీ ఏర్పాటయింది -

శ్రీయుతులు ఏ.వి.రంగారావు (కోఆర్డినేటర్), ఎల్.కె.శర్మ (కన్వీనర్), కె.నరసింహారావు (ట్రెజరర్), శివశంకర రావు (సెక్రటరీ), ఎమ్.ఆర్.మధుసూదన పిళ్లై, టి.అర్జునరావు, లింగం, అజయకుమార్.

జూలై 24 సాయంత్రం చీరాలలో జరిగిన జోనల్ సమావేశంలో దిగువ వారితో జోనల్ కమిటీ ఏర్పాటయింది -

శ్రీయుతులు డి.వి.ఆర్.మూర్తి (కన్వీనర్), సవైసింగ్ (ట్రెజరర్), శ్రీమన్నారాయణ (సెక్రటరీ), ఎస్.ఎస్.ప్రసాద్, సత్యనారాయణ గుప్త, చిన్నబ్బి శెట్టి, నుబ్బారావు, టి.రామయ్య, డి.బాపయ్య, సి.హెచ్.వి.చలపతి రావు, శ్రీమతి రవీంద్రమ్మ, బాపట్లకు చెందిన శ్రీయుతులు సుకుమారన్, సత్యం, భాస్కర రావు.

జూలై 26న విశాఖపట్నంలో జరిగిన జోనల్ సమావేశంలో దిగువ వారితో జోనల్ కమిటీ ఏర్పాటయింది -

శ్రీయుతులు ఎర్రాజి రావు (కన్వీనర్),

గణేశ్ (ట్రెజరర్), శ్రీమతి సావిత్రి రావు (సెక్రటరీ), శ్రీయుతులు శ్రీరాం, సురేశ్, బి.ఎన్.రావు, శ్రీమతులు రూపవాణి, ఎ.లక్ష్మి, ధర్మమ్మ.

దిగువ వారితో శ్రీకాకుళం జిల్లా కమిటీ ఏర్పాటయింది -

శ్రీయుతులు హయగ్రీవరావు, (కన్వీనర్), జోగారావు (ట్రెజరర్), గోదావరి రాజు.

జూలై 29న తిరుపతిలో జరిగిన జోనల్ సమావేశంలో దిగువ వారితో జోనల్ కమిటీ ఏర్పాటయింది -

శ్రీయుతులు జయరామ్ రెడ్డి (కన్వీనర్), రామిరెడ్డి (ట్రెజరర్), శ్రీమతి మునిలక్ష్మమ్మ (సెక్రటరీ), శ్రీయుతులు భాస్కర రెడ్డి, వేణుగోపాలరెడ్డి.

నెల్లూరు జిల్లా కమిటీ : శ్రీయుతులు సిద్ధారెడ్డి (కన్వీనర్), వెంకట రెడ్డి.

పై జోనల్ సమావేశాలలో శ్రీయుతులు ఆర్.కె.నాయక్, పంచోలి, పరమానంద ద్వివేది, బి.హనుమంత రెడ్డి, హీరోసింగ్ రాజపురోహిత్ మార్గదర్శనం చేశారు. పరీక్షలో అత్యధిక సంఖ్యలో విద్యార్థులు పాల్గొనేలా చేస్తామని కార్యకర్తలు సంకల్పం తీసుకున్నారు.

దానం చేయలేని ధనం - ఉపయోగించని ఎరువుతో సమానం.

రాష్ట్రమంతటా 24 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞాలు

చీరాలలో

18.5.07 నుండి 20.5.07 వరకు చీరాల పాత ప్రసాద్ థియేటర్ ఆవరణలో 24 కుండముల యజ్ఞం అత్యంత వైభవంగా జరిగింది. 18 సాయంత్రం 554 కలశాలతో జరిగిన కలశ శోభయాత్ర చిన్నారల దేవతా వేషధారణలతో పురప్రజలను విశేషంగా ఆకట్టుకుంది. 19 ఉదయం యజ్ఞం జరిగింది. సాయంత్రం 5000 దీపాలతో విరాట్ దీపయజ్ఞం జరిగింది. శ్రీ సురేంద్రనాథ్ వర్మ, డి.వి.ఆర్.మూర్తి ప్రసంగించారు. 20 ఉదయం సంస్కారాలు, యజ్ఞం, పూర్ణాహుతి జరిగాయి. 3000 మంది పాల్గొన్నారు. శ్రీయుతులు పి.శ్రీమన్నారాయణ మూర్తి, డి.బాపయ్య, కె.జనార్దనరావు, సి.హెచ్.వి. చలపతిరావు, ఎస్.ఎస్.ప్రసాద్, పి.భాస్కర నారాయణ, ఎన్.శ్రీనివాస్, మాణిక్యాలరావు, బి.మల్లిఖార్జునరావు, వి.వి.నాగేశ్వరరావు, ఎస్.మోహన్ కృష్ణ, శ్రీయుతులు అమరవాణి, రమాదేవి, కుమారి, కె.రమాదేవి, సువర్ణ, లక్ష్మి, సుగుణ, మంగమ్మ సహకారం అందించారు.

అమలాపురంలో

అమలాపురంలో శ్రీ కోనసీమ భానోజీ రామర్స్ కళాశాల ఆవరణలో జూన్ 7న 24 కుండముల గాయత్రీ మహా యజ్ఞం, సాయంకాలం సహస్ర దీప యజ్ఞం వైభవంగా జరిగాయి. సాయంకాలం భవ్యమైన కలశయాత్ర జరిగింది. ఉదయం హోమయజ్ఞానికి కళాశాల ప్రిన్సిపాల్ శ్రీ బి.వి.ఆర్.ఎస్.రామారావు, సాయంకాలం దీప యజ్ఞానికి కళాశాల కార్యదర్శి శ్రీ జె.వి.జి.ఆర్.భానో దీప ప్రజ్వలన చేసారు. శ్రీ సురేంద్రజీ “ఋషి యుగ్మ పరిచయం” పుస్తకాన్ని ఆవిష్కరించారు. అక్షరాభ్యాస సంస్కారం, జన్మదిన సంస్కారం జరిగాయి. కార్యక్రమాలలో 1000 మంది పాల్గొన్నారు. కార్యక్రమాలకు శ్రీ చామర్తి వేంకట శ్యామలరావు మార్గదర్శనం చేసారు.

విజయవాడలో

30,31-5-07 తేదీలలో విజయవాడలో 24 కుండముల గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది. 30వ తేదీన కలశయాత్ర, 31న గాయత్రీ మహాయజ్ఞం-దీపయజ్ఞం

వైభవంగా నిర్వహించబడ్డాయి. కలశయాత్రలో 400 మంది మహిళలు మహోత్సాహంతో పాల్గొన్నారు. యజ్ఞంలో 1500ల మంది పాల్గొన్నారు. 3000 దీపాలతో దీపయజ్ఞం దేదీప్యమానంగా నిర్వహించబడింది. శ్రీయుతులు హీరోసింగ్ రాజపురోహిత్, డి.వి.ఎన్.మూర్తి, డా॥తుమ్మూరి, శాంతికుంజ్ ప్రతినిధులు వేదిక నధిష్ఠించి యజ్ఞ కార్యాన్ని నిర్వహింపచేశారు. విజయవాడ గాయత్రీ పరివార్ వరిష్ట సభ్యులు పరుచూరు నాగేశ్వర రావు 50 లక్షల గాయత్రీ మంత్ర జపాన్ని పూర్తిగావించి యజ్ఞ భగవానునికి ఆహుతి చేశారు. పసుపు మిసిమి శోభలతో యజ్ఞశాల కనువిందు చేసింది. యజ్ఞానంతరం 2000ల మందికి భోజన ప్రసాదం అందచేయబడింది.

వేములవాడలో త్రికుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం

జూన్ 25న వేములవాడలో గాయత్రీ జయంతి సందర్భంగా త్రికుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం జరిగింది. డా॥ పులి సత్యనారాయణ ఆధ్వర్యం వహించారు. శ్రీయుతులు మధు, మనోహర్, పరశురాం, గణేష్, రాపెల్లి భూమయ్య, జక్కని భూపతి, తాటికొండ వెంకటేశం, రాపెల్లి శ్రీనివాస్, శ్రీయుతులు పులి లక్ష్మి, తాటికొండ లక్ష్మి, ఉమ, కమల సహకరించారు.

తంగళ్లపల్లిలో పంచ కుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం

25-7-07 గాయత్రీ జయంతి సందర్భంగా తంగళ్లపల్లిలో పంచకుండీయ గాయత్రీ యజ్ఞం శ్రీ జిల్లా వెంకటనారాయణ ఆధ్వర్యంలో నిర్వహించబడింది. సిరిసిల్ల మున్సిపల్ కమిషనర్ శ్రీ ప్రకాశ్, వారి సతీమణి శ్రీమతి గిరిజతో పాటు 200ల మంది భక్తులు యజ్ఞంలో పాల్గొన్నారు. శ్రీయుతులు కోడం విజయచందర్, తాటి రమేష్, మచ్చ మల్లేశం, మ్యాస గంగాధర్, మంత్రి ఉమాశంకర్, మంత్రి సత్యనారాయణ, రాజయ్య సహాయ సహకారాలందించారు. సాయంత్రం శ్రీ వెంకట నారాయణ ప్రజ్ఞాపురాణం వినిపించారు. దీప యజ్ఞం జరిగింది.

యాచిస్తే ప్రేమవిలువ అతిస్వల్పం - అదే పంచావనుకో ఆనల్పం.

మా ఇంటిలోని కల్పవృక్షం గురుదేవులు

గత 30 సంవత్సరాలుగా మా కుటుంబం గురుదేవుల సంపర్కంలో ఉంది; వారి నుండి ప్రేరణ, ఆశీస్సులు పొందుతూ వచ్చింది.

మా చిన్న కూతురు కృష్ణకు మంచి సంబంధం వచ్చింది. వరకట్నం ప్రసక్తి రాకుండా పెళ్లి జరిగింది.

11 సంవత్సరాల క్రితం కృష్ణ పెద్ద కొడుకుకు పెద్ద జబ్బు చేసింది. అతడి ప్రాణాలమీద ఆశలు వదులుకున్నాం. కనురెప్పలు నెలరోజులపాటు తెరిపిడి పడలేదు. స్వప్నహతస్థిపోయేది. మరి ఎన్నెన్నో రోగాలు అతణ్ణి పట్టుకున్నాయి. అప్పుడు గురుదేవుల సహాయాన్ని కోరాము. ఆ పిల్లవాడు బ్రతికి బయటపడ్డాడు.

మా పెద్ద కుమార్తెకు పెళ్లయిన 15 సంవత్సరాల వరకు పిల్లలు కలుగలేదు. ఆమె తన కోరికను గురుదేవులకు తెలిపింది. వారి ఆశీస్సు అందిన సంవత్సరానికి పిల్లవాడు పుట్టాడు.

మా చిన్నపిల్లవాణ్ణి గురుదేవుల ఒడిలో చేర్చాము. 'ఇతణ్ణి డాక్టరును చేస్తారు. మిలటరీలోకి దేశసేవ కోసం పంపిస్తారు'- అని గురుదేవులు అన్నారు. సరిగ్గా అలాగే- అతడు ఎమ్.బి.బి.ఎస్. డాక్టరు అయ్యాడు, సైనిక ఆసుపత్రిలో దేశసేవ చేస్తున్నాడు.

మేము గురుదేవులను మా ఇంటిలో నాటిన కల్పవృక్షంగా పరిగణిస్తాము.

- కన్వేయాలాల్ మిశ్ర వైద్య, చంద్రభాగా, ఇందూర్.

గురుదేవుల దివ్య శక్తి

1970 అక్టోబరులో శిబిరంలో నా భార్యతో, పిల్లలతో పాల్గొన్నాను. ప్రవచనాలు, ప్రశిక్షణలతో పాటు వ్యక్తిగత విషయాలపై చర్చ జరిగింది. స్థానిక న్యాయవాది,

సంస్థ ప్రముఖులు అయిన శ్రీ ఉమాకాంత ఝా గురించి ప్రస్తావించాను. గురుదేవులు ఖన్నులై ఇలా అన్నారు- నేడు ఆయన కాలం ముగుస్తోంది.

నేను అప్పుడు ఆ మాటల అర్థం గ్రహించలేక పోయాను. ఎందుకంటే- ఝా గారిని ఆరోగ్య స్థితిలో చూచి వచ్చాను. ఇంటికి వచ్చాక తెలిసింది- గురుదేవులు ఆ మాట అన్న రోజున ఆయన స్వర్గస్థులు అయారని.

అదృశ్య సంఘటనను చూడడంలో ఎంత అద్భుత శక్తి ఉంది గురుదేవులలో !

- రామకృష్ణ సింగ్, అడ్వోకేట్, బేతియా

దూదిపింజలుగా మారిన పర్వతాలవంటి సమస్యలు

ఎన్నో సమస్యలతో సతమతమవుతూ సతీసమేతంగా 1964 జూన్ లో శిబిరంలో గురుదేవుల శరణు కోరాను. పర్వతాలవంటి సమస్యలను వారు దూదిపింజలలా చేశారు. నా బ్లడ్ ప్రెషర్ రోగం నయమయింది. నా భార్య గుండె జబ్బు డాక్టర్లకు లొంగలేదు. అది నయమయింది. చిన్న కొడుకు డాక్టరు అయ్యాడు. కూతురుకు మంచి సంబంధం దొరికింది. ప్రభుత్వంవద్ద వివాదంలో చిక్కుకున్న ఏడువేల రూపాయలు నాకు అందాయి. ఇంటికి సంబంధించిన కేసులో నా పక్షాన తీర్పు వచ్చింది. నావలె ఇలా ఎందరికో గురుదేవుల కృప అందింది. తోడుగా ఆధ్యాత్మిక ప్రగతి కొనసాగుతూవచ్చింది.

- ఇంద్రరాజ్ వ్యాస్, నాగోర్, రాజస్థాన్

ఈ నెలలో కనీసం అయిదుగురు వ్యక్తులను పత్రిక చందాదారులుగా చేర్పించండి.

మనసు చేసినంత పాపం పాపం! శరీరం చెయ్యనే చెయ్యదు ఇది సత్యం.